

Innehållsförteckning

Ack ack
Aldrig mer skall jag dräpa / C-dur
Alla vänner hade
Alla Gossar äro klara som en dag
Allskönaste Auror
Allt för min grogg / Äventyrarvisan
Allt för pengar
Allt vad du vill
Allting blommar ut
Andetag
Ankomst till gästabudet
Anne Bonney
Avsked till gästabudet
Bacchus i fält
Bacchus var välkommen hit
Bache bene venies
Bergshems dödsvisa
Blodrött hav
Blåsten från havet
Blåögda flicka och brunögda pojke
Bläck
Bonden och kråkan
Breven från havet
Brudrovet
Brännvin är mitt enda gull
Brödragrålet
Da manden ind i gaarden kom
Dansa vill du
De e skillnad på folk och folk
De som bringar fienden död
De tolv julegåvorna
De tre trollen Bruse
De två systerarna I
De två systerarna II
Den hämdlystna pigan
Den sista kaparen
Den stora klockan slår / C-dur
Den unge leikaren
Det brinner en eld
Det kommer en sjöman
Detta värds hus goda mjöd
Djävlar från havet
Domaredansen
Drafur och Gildur
Drag till strid åstad
Drick ur botten
Du vet vem
Dyningaby Daniel
Då mannen hem till frugan kom
Där harderna sjunger
Eirik Jarl
En kväll uti Gargul
En pige gik i enge
En sjömans brud skall blåklädd gå
En tidig afton i augusti
En till taler
En ung sjöman förlustar sig
Fem buteljer
Finvisan
Fiskarpojken visa
Flickan går på golvet
Fram med mera mjöd
Fram ni bataljoner
Frihetssång
Fältingenjören och flickan
För rederliga män
Galén
Granlandshymn
Gråsvärds marchen
Gröna lund
Gudaskålen
Guldet glittrar

Gåsa gåsa klinga
Harald
Harpans kraft
Havet svart och havet blå
Hej dunkom
Helga jungfru
Herr Mannelig
Herr Peders sjöresa
Hertigen av Nerike
Hertigens fänge
Hjältekväde
Hon kommer hit
Horgalåten
Hyllning till Kajans frivilligkompani
Hymn till Ala Rike
Håkon den gode
Håll käft
Här komma de fattiga sjungaremän
Här ligger landet
Hökköpings fältingenjörskårs
hyllningsvisa
I dessa svåra tider
I himmelen
I midsommartid
I Ordaves namn
I södra Artaria
Idag skall Martin i jorden
Ingenjörernas krutvisa
Inte
Jag sitter på ett värds hus
Jag skall aldrig bort mig binda
Jag såg en vätte i skogen i morse
Kamrat i strid
Kom eld, kom glöd
Kom nu vänner
Kvädet om vindklyve
Kåta Maja
Kära min moder
Kärlek och Bacchus
Landsvägsrövarebaron
Lejonbruden
Lille-Jon
Liten Kerstin
Lunden grön
Lustigt liv i Bacchi hus
Lygtemanden
Lyss till mina böner
Låt oss alla sjunga tillsammans
Länge leve livet
Längtar hem
Lärkan och lieman
Major Brack
Med mjöd i kroppen
Milda i natten
Min sista natt i Fyris hamn
Min viloplats
Min William
Movitz heft allena
Mulom dag faller regn
Navles frihetssång
Nobel knekt
Nog är jag bedragen här i livet
Nu så glada går vi alla
Nu är det synd om dom döda
Nå skruva fiolen
När värden har släckt
Nås Ingers Polska
Nödhamn
Om du är ledsen
Om ett hundrade år
Om jag vore värds husvärd
Ostafviska Compagniet
Pilleknäckaren
Polki

Prästens hustru
På Dovrefjell
Rats on ships that sinking
Riddare kring det runda bordet
Riv i hals
Rosländskvädet
Ro ro till fiskeskär
Rosvalsen
Råds icke
Sagan om den girige vargen
Shannon O'Dean
Sitta på en krog och dricka
Sju druckna kvällar
Sjukbrevet
Sjätte tunnan
Skål för rovköpings frivilliga
Skänk en slant åt spelman
Skärslaprens sång
Skönsången
Smedsvisan
Soldatvisan
Spelar för livet
Stadens skönaste
Staffan och Herodes
Stina
Sumars festsång
Syndarens skrift
Till mor
Till änglarna
Tirads lejon
Tithyr, flockens herde
Tourdion / När jag lyfter glaset käraste
Tre stenar
Trollkarens stav
Tula hem och tula vall
Två vänner gör ett par
Tår på tanden
Ulven räven och haren
Undan ur vägen
Ur en suputs försvar
Vagnensången
Var redo
Vargafflicka
Vargsång
Vi är alla knektar
Við fransans glöd
Vikingabalk
Vingården
Vintervisn i Ödemarken
Vinvisa
Visa vid midsommartid / Du lindar av
osoon
Visan om Dehlin
Visan om Kniv-Åsla
Våra förfäders skål
Vänner och fränder
Värds huset vid vägens slut
Yrkesvisan
År 1824
Ända jag dricka och klunka kan
Äggavisan
Ödets spel

Ack, ack

//: Am Em Am

Ack, ack, om det vore dag,

Am Em G

Och alla gossar stodo i en rad ://

E Am

//: Och jag finge taga, den som mig behaga

E Am Em

Ack, ack, om det vore dag ://

//: Ack, ack, om det vore kväll

Och alla gossar hängde i ett spjäll ://

//: Och jag finge tända

Och de ville brinna

∴ Ack, ack, om det vore kväll ://

//: Ack, ack, om det vore natt

Och alla gossarna i sängen satt ://

//: Och jag däri läge

Och mig ingen såge

∴ Ack, ack, om det vore natt ://

//: Ack, ack, om det ville gry

Och bort från gossarna jag finge fly ://

//: Och jag ville gråta

Och mig själv förlåta

∴ Ack, ack, om det ville gry ://

//: Ack, ack, om det börja om,

och alla gossarna tillbaka kom ://

//: Det jag skulle tycka,

var min högsta lycka,

∴ Ack, ack, om det börja om ://

Aldrig mer skall jag dräpa – C-dur (original)

 C G
När sommar åter blir till höst
 Am Em
Så minns jag alla år som gått
 F C G
Och hjärtat ökar takten i mitt bröst
 C G
Till fjärran land i krig jag drog
 Am Em
Att kämpa för det guld jag fått
 F C G C
Och mängen man ihjäl med svärd jag slog

 C G
Jag skall aldrig mera svinga ett svärd!
 Am Em
Aldrig mera dräpa en man!
 F C G
Aldrig mer skall manblod flyta för min hand!
 C G
Du är solen i min värld,
 Am Em
Du är skatten som jag fann
 F C G C
Du är den som satt min själ i brand

Kriget blev min mor och far,
ondskan tog om själen tag
När inget annat längre funnes kvar
Svärdet var min ende vän
tills jag mötte dig en dag,
förunderligt var det som hände sen

Jag skall aldrig mera...

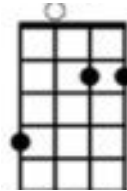
Du lyste likt en stjärna klar
uti mitt sinnes dunkla natt
Du sträckte ut en hand så underbar
Segrarguld och stridsbanér
försvann vid ljudet av ditt skratt
Jag svor att aldrig röra svärdet mer

Jag skall aldrig mera...

Aldrig mer skall jag dräpa - G-dur

G D
När sommar åter blir till höst
Em Bm
Så minns jag alla år som gått
C G D
Och hjärtat ökar takten i mitt bröst
G D
Till fjärran land i krig jag drog
Em Bm
Att kämpa för det guld jag fått
C G D G
Och mängen man ihjäl med svärd jag slog

Bm



G D
Jag skall aldrig mera svinga ett svärd!
Em Bm
Aldrig mera dräpa en man!
C G D
Aldrig mer skall manblod flyta för min hand!
G D
Du är solen i min värld,
Em Bm
Du är skatten som jag fann
C G D G
Du är den som satt min själ i brand

Kriget blev min mor och far,
ondskan tog om själen tag
När inget annat längre funnes kvar
Svärdet var min ende vän
tills jag mötte dig en dag,
förunderligt var det som hände sen

Jag skall aldrig mera...

Du lyste likt en stjärna klar
uti mitt sinnes dunkla natt
Du sträckte ut en hand så underbar
Segrarguld och stridsbanér
försvann vid ljudet av ditt skratt
Jag svor att aldrig röra svärdet mer

Jag skall aldrig mera...

Alla Gossar äro klara som en dag

Ⓒ f Ⓔ
Alla gossar äro klara som en dag, huru skall man det besinna?
Ⓒ f Ⓔ
När de bliva gifta blir de skräp ändå, sällan vill de vara hemma!
Ⓒ f Ⓒ
Ty de slita sko, dit som hålles krog!
f Ⓒ
Uti sus och dus, taga de sig rus!
Ⓒ f Ⓒ
Supa brännevin, tills de ser ut som svin!
f Ⓒ f Ⓒ Ⓔ Ⓒ
Ja, ack vad useft är att ha en sådan kär, bättre är att ensam vara!

Ja, nu är det svårt för gossarna att gå, ty deras sällskap äro dyra
Nu förstår de inte supa för en plåt, säkert skall de vara fyra!
Den som inte super är i stort förakt,
brännevin förtager både vett och makt
Mången säger så: "Bara jag kan få, lika gott vad det ska kosta!"

här förtjänas pengar både när och fjär, här förtjänas stora löner!
När som gossarna de skola gifta sig, så har de knappast till begåvning
Orsaken därtill är deras egen skull,
de har illa handlat, ofta varit full
Är det inte sant, uti spel och dans, mången krona blir förlorad!

Ⓒ f Ⓔ
Jag kan aldrig veta vad de flickor se, som så gärna vill sig gifta
Ⓒ f Ⓔ
här är en och annan, som exempel ger, som häd' mod och fågring mista
Ⓒ f
kläderna de bliva smutsiga och få,
Ⓒ f Ⓒ
kinderna de bliva både blek' och blå
Ⓒ f Ⓒ
Tröjan den blir trång och mannen den blir vrång
f Ⓒ f Ⓒ Ⓔ Ⓒ
Ja, ack vad useft är att ha en sådan kär, bättre är att ogift vara!

Dudidamdi du di dej....!

Alla vänner hade...

Am C
Alla vänner hade armar

Am G
Min vän hade inga

Am C
Då tog min vän sina tarmar

G Am
Gjorde nya armar!

Am C G
Min vän, kämpar än, tarmar=armar, hade den!

Am G Am
Likaväl som en annan vän!

Allt för min grogg = Äventyrsvisan

 G C G
Och det är allt för min grogg, du gamla fina grogg
G D
Allt för min grogg och min tobak!
 G C D
för varenda fin sekín har jag bytt mot öl och vin
 Em C D G
Och mot slutet färdas jag mot dunkla städer

Jag har knappt kommit hem från ett äventyr igen
Bytet snart i andras fickor träder
Jag har färdats världen runt, skadat redighet och strunt
Trötta ben mot krogen här i alla väder

Var är mina skor? Mina gamla fina skor?
Borta, för brännvin och tobak!
fram där syntes mina tår, utav snören fanns ej spår
Bägge sulor hade slutat vara läder

Var är min skört? Min gamla fina skört?
Borta, för brännvin och tobak!
Skjortans krage hade hål, bröstet fläck av fläsk och svål
Det var länge sen den kunde kallas kläder

Var är min säng? Min gamla fina säng?
Borta, för brännvin och tobak!
Under fester, sprit och skräp, har den fått mer än den tål
Så till ved den blev och gick till sina fäder

Var är min vän? Min gamla fina vän?
Borta, för brännvin och tobak!
för hon tröttnade och drog, och lämna kvar mig på min krog
Nu jag hoppas hon någon bättre gläder

Var är min själ? Min gamla fina själ?
Borta, för brännvin och tobak!
Den var sliten, den var slut, och mot sprit den byttes ut
för var glas jag tar mitt samvete utspäder

Allt för pengar

Ⓓ
För länge sen jag ägde
Ⓔ
En riktigt gammal korg
Ⓓ
Jag ämnade den sälja
Ⓔ Ⓐ
På stadens stora torg
Ⓓ
Men vem som köper korgen
Ⓔ
om det jag bryr mig noll
Ⓓ Ⓐ
Jag kan ej bryr mig mindre
Ⓓ
Då det spelar ingen roll

för ...
Ⓓ
Bara den betalar bra
Ⓔ
Bara den betalar bra
Ⓓ Ⓐ Ⓓ Ⓔ
Utan lön är inget mödan värd, värd, värd, värd
Ⓓ Ⓐ Ⓓ Ⓔ
Pengar ger en skjuts på lyckans färd, färd färd, färd
Ⓓ
Bara den betalar bra
Ⓔ
Bara den betalar bra
Ⓓ Ⓐ Ⓓ
Utan guld blir ingen vara såld
Ⓓ Ⓐ Ⓓ
Om någon annat säger blir det värd

Jag gick till kompaniet
och sökte mig en tjänst
Jag var båd stark och kraftig
Och hade mycken spänst
Men skrivarn sa "Vi saknar
chef till vårt kompani
Men då jag sa till skrivarn
"Det skiter jag väl i"

för
Bara han betalar bra
Bara han betalar bra
Utan lön är inget mödan värd, värd, värd, värd
Pengar ger en skjuts på lyckans färd, färd färd, färd
Bara han betalar bra
Bara han betalar bra
Utan guld finns ingen hjälp att få
Den som säger annat ska jag slå

Ut i en stormad fästning
Jag råkade få tag
i tjugotva guldständer
Som förgyllde min dag
Men trots deras förpackning
Som krävde bruk av tång
Så fanns det säkert andra
användare på gäng

för
Bara dom betalar bra
Bara dom betalar bra
Utan lön är inget mödan värd, värd, värd, värd
Pengar ger en skjuts på lyckans färd, färd färd, färd
Bara dom betalar bra
Bara dom betalar bra
Utan guld sä blir ingen tand frisk
Den som säger mot mig ska få pisk

Min mor hon dog i vintras
När hon föll från en bro
Jag tänkte: En begravning
blir kostsam må ni tro
Så jag bar henne till vår
stads skummaste kvarter
och där hittade jag snart
en villig kavaljer

för
Bara han betalar bra
Bara han betalar bra
Utan lön är inget mödan värd, värd, värd, värd
Pengar ger en skjuts på lyckans färd, färd färd, färd
Bara han betalar bra
Bara han betalar bra
Utan guld får ingen lik i säng
Den som säger annat ska få däng

Nu på varje taverna
där jag tar mig ett hem
Jag letar sköna kvinnor
som smaka vill min lem
Det är ej svårt att finna
nån söt liten aktris
som gratis vill mig vinna
men en knekt han vet sitt pris

för
Bara hon betalar bra
Bara hon betalar bra
Utan lön är inget mödan värd, värd, värd, värd
Pengar ger en skjuts på lyckans färd, färd färd, färd
Bara hon betalar bra
Bara hon betalar bra
Utan guld lär ingen ligga få
Pengar krävs för att får det att gå
Ⓓ Ⓐ Ⓓ
Men kanske jag går gratis med ändå

Allting blommar ut

Am G
Tystna du näktergal, håll med din röst
Am G
Lyssna på sången som uppstiger i mitt bröst

Ref:

Am G Am
Åh, åh, allting blommar ut!
Am G
Nu brinner jag av kärlek som jag aldrig gjort förut
Am G Am
Och kärlekens plågor är alltid utan slut

flickor; nu är tiden för kärlek och smek
Gossar; nu är tiden för kutter och lek

Kom sköna jungfru, du som förför
Kom till mig skönhet, skönhet = Milda ljus jag dör!

Andetag

Am C G C
Bläser det en vind, känn en fläkt av välbehag
Am C G D
Njut av var minut, varje skimrande stund
Am C G C
Längtans starka lust hörs i dina andetag
Am C G D
Sorg och glädje möts i varenda sekund

C G Am f
Ingenting är förgäves om du ger av dig själv
G Em f G
Av nåd och ömhet i kärleken
C G Am f
Någonting dröjer kvar i vindens fart, solens ljus
G Em f G
I strandens grus och i tysta natten

Refr:
Am C G Dm Am f G
En dag är du en av dem, som har levat förut i en svunnen tid
Am C G Dm Am f G
En dag, kanske länge än, ska du vaggas till ro, själen finna frid
f C G Dm Am f G
Dina gärningar, ditt ord, din tro vandrar vidare i dina barnbarns blod
f C G Dm Am f G
Så som havet bär var våg i sin famn, famnar tillvaron evigt människan

Bläser det en vind, känn en fläkt av evighet
Kommer det en dag då du själv inte finns
Vinden bär i sig hela livets hemlighet
Allt vad gjort och sagt ryms i det som vi minns

Som en vind flyktar timmarna förbi, dag blir år
Om tiden går eller människan
Som en vind, när den sista dagen gryr släcks ett ljus
Så tänds en stjärna på nattens himmel

Liv, liv är kraft, längtan, lust
Liv är vilja; gå din egen väg
Varje gång stigen delas är vägvalet ditt
Ditt är livet, allt händer nu

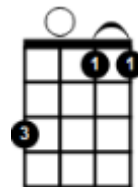
Nu och här i ett andetag
Stjärnans glans lyser stark och svag
Luften rörs av en fjärils slag
Ditt liv vilar i vinden

Bläser det en vind, känn en fläkt av evighet
Kommer det en dag då du själv inte finns
Vinden bär i sig hela livets hemlighet
Allt vad gjort och sagt ryms i det som vi minns

Som en vind flyktar timmarna förbi, dag blir år
Om tiden går eller människan
Som en vind när den sista dagen gryr släcks ett ljus
Så tänds en stjärna på nattens himmel

Ankomst till gästabudet

Bb



C

Samla alla människor hit, båd fiender och fränder

f

C

Bb

C

Slå tappen utur tunnan kom låt oss fylla kruset

C

Med öl och vin, och renad sprit tøm ett krus i sänder

f

C

Bb

C

Ja, låt oss bilda gästabud, och riva hela huset

f

G

C

G

Med munnen full av mat, så går det inte tråta

f

G

f

G

C

och här är fulla fat, med mycket gott att äta.

Hör nu folk av blandad börd, båd fattiga och rika

Slå tappen utur tunnan kom låt oss fylla kruset

Njut frukten utav druvans skörd - på krogen är vi lika

Ja, låt oss bilda gästabud, och riva hela huset

Bonde och träl, den sista som den första

har bägge en själ som inte mer ska törsta

Gläd er mens ni ännu kan njuta av den röda

Slå tappen utur tunnan kom låt oss fylla kruset

Vi lever under livets band, snart så är vi döda

Ja, låt oss bilda gästabud, och riva hela huset

Snart tar det slut och man ligger i en kista

Så drick var minut, som om det var den sista!

Anne Bonney

Am Dm E Am Dm Am
Det var en tid då Englands flotta förhärjade vår kust
Dm E Am Dm C
och dessa nidingmän kunde skövla fritt av hjärtats lust
Dm G C
Bundra och röva tills allt folket fick gå ifrån hus och hem
f C
tills varje själ för längesen
E7 Am Dm Am
gett upp, då sågs i gryningen

Två skepp med blåa flaggor stävande för fulla segel fram
Med last av mördare ämnade att äntra vårarn hamn
Danik bröt ut, man börja fly när nån bland folket roppte "Stopp
kamrater, ännu finns det hopp!
E7 Am G
Jag ser en mast med Jolly Roger i dess topp!"

Refr:

C
Det är vår Anne Bonney
Dm G C
Vår kapten Anne Bonney själv och ingen ann
f C G
Obesegrad, känd för tusen stora däd
C
med röda vimpeln hissad
Dm E7 Am
rusar hon som tusen fälor fram
E7 Am Dm Am
inga fångar, ingen nåd!

Inkräktarna är lyckligt ovetande om vad som ska ske
Bytet finns föröver, mot aktern finns det ingen som kan se
hur på det snabba lilla skeppet man tatt äntherhakar ut
Då vänder någon sig tillslut
"Kapten! En skuta akterut!"

Nu är hon nära, man kan se henne tydligt ifrån strand
I fören står hon med besättningen beväpnad till var tand
Så drar hon värjan, pekar på ett skepp och vrålar högt "Jag svär
att mina käcka gossar här
och jag ska slita var och en av er isär!"

Refr x 2

Avsked till gästabudet

G D G C D G
Skål, nu har vi hållit kalas! Skål alla i vårt dryckeslag!
Am G D
Skål, ni som spelar denna sång!
Am G D
fast hemvägen kanske tycks er lång
G D G C D G
och vägen slingrar mer för varje glas, skål ändå! Må natten bli till dag.

Snart skiljas vi på med tunga skor och snart siktat vi solens gyllne sken.
Snart är vinet, visan och natten slut.
Vi tömmer det sista glaset och går ut!
Må alla hitta hem till där de bor och orka gott, trots ostadiga ben.

Se på varje näsas röda färg och de trötta ögonen på varje dräng.
De slutas snart och drömmer sig bort,
så led dem på sin färd, gör resan kort
igenom mörka skogar, över berg, och hem till en väntande säng.

Bacchus i fält

♬ ♪ ♬
hör pukorna!

♬ ♯ ♬
I fält vi dra!

♯ ♬ ♯ ♬ ♯
Venus sig väpnar, Bacchus ej häpnar

♬ ♪ ♬
Båda sitt manskap för i fält.

♬ ♯ ♬
Slå upp våra tält!

Sväng bataljon!
Marsch, glaspluton!
Hurra kamrater, friska krabater!
Låt oss rusta uti fält!
Slå upp våra tält!

Du skönhets här,
lägg ner gevär!
Ögon med lansar och hjärtan med pansar
fruktar ej Bacchus ej i fält.
Slå upp våra tält!

Slå pukorna
I fält vi dra!
Krogar vi plundra och pukorna de dundra.
Låt oss rusta uti fält!
Slå upp våra tält!

Med rör kokard
Med hillebard!
Bacchus marscherar
han kommenderar, lustigt sitt manskap uti fält!
Slå upp våra tält!

Bacchus var välkommen hit

Ⓔ

Bacchus var välkommen hit, länge har vi väntat

Ⓒ

f Ⓔ

Legat här med tömda krus, med dammig strupe flämtat!

Ⓔ

Se hur denna bågare, med guld och pärlor smyckad

Ⓒ

f Ⓔ

Fylls till bredden ur det krus som gör var fest så lyckad!

Refr:

Ⓔ

Ⓒ

Ge oss vin, ja slå i vin, ljuvligt vin i kruset

f

Ⓔ

Bacchus själv är kommen hit, och borgar oss för ruset!

Här är de konungsliga glas, som skönhet gav och styrka,
Åt salarna i Babylon, och vår heliga kyrka!
Låt oss kalla alla de, drinkare vi känner
Ifrån kung till tiggare, båd' fiender och vänner!

Refr.

Bacchus är vår ledstjärna, i framgång som i smälek
Han leder våra tankar uppå frändskap och kärlek.
Bacchus, han går ofta in till kvinnor på visiter
Och gör dem vänligt inställda till venus små inviter!

Refr.

När Bacchus heta drycker uti deras blod väl rinna,
Tar det sig i deras kroppar, kärleksglöden brinna!
Bacchusbranden bränner bort både sorg och oror
Efter glädjen som blev krot, och kärlek som blev otro

Refr.

A, Bacchus hör oss, alla som vid ditt altar' vaka
uppfylls av vinets härlighet, så fort vi har fått smaka!
Alla sjunger nu din lov, tack för dina skänker
Hans nåd så lär'd och välbeskär'd, som uppå andra tänker!

Istud vinum bonum vinum vinum generosum
reddit virum curialem probum animosum!
Istud vinum bonum vinum vinum generosum
reddit virum curialem probum animosum!

Bache bene venies

Ⓔ
Bache, bene venies

gratus et optatus

Ⓒ
per quem noster animus

Ⓕ Ⓔ
fit letificatus.

Refr:

Ⓔ
Istud vinum, bonum vinum,

vinum generosum,

Ⓒ
reddit virum curialem,

Ⓕ Ⓔ
probum, animosum.

Refr.

hec sunt vasa regia
quibus spoliatur
Ierusalem et regalis
Babilon ditatur.

Refr.

Ex hoc cypho conscii
bibent sui domini
bibent sui socii
bibent et amici.

Refr.

Iste cyphus concavus
de bono mero profluus
siquis bibit sepius
satur fit et ebrius

Refr.

Bachus forte superans
pectora virorum
in amorem concitat
animos eorum.

Refr.

Bachus sepe visitans
mulierum genus
facit eas subditas
tibi, o tu Venus.

Refr.

Bache deus inclite
Omnes hic astantes
Laeti sumus munera
Tua prelibantes

Refr.

Omnes tibi canimus
Maxima praeconia
Te laudantes merito
Tempora per omnia

Refr.

Bachus venas penetrans
calido liquore
facit eas igneas
Veneris ardore.

Refr.

Bachus lenis leniens
curas et dolores
confert iocum, gaudia,
risus et amores.

Refr x 2

Blodrött hav

♩
I taktfast marsch emot fronten
D
Dammet står mot horisonten
♩
Huvudet högt och stolt är blicken
D
Sårade i alla diken
♩
Vänner går ej vid din sida
D
Antingen den sagts till vila
♩ D
Eller är hemma, längtar och väntar
♩
Dig hem igen!

Refr:

♩
Modet stiger i ledan
♩
Krigaren fångas av vreden
♩
Fram skriker hären
D
Order på tvären
♩
"Fäll dem med slag!"
♩
Blodet flödar och brinner
♩
Livet ur strupen försvinner
♩ D
ut över marken, stänker på barken
♩
Till blodrött hav!

Takten sänks och leden tätnar
Blickar byts, kaptenen räknar
framför oss ett hav av vapen
Hjälmarna glittrar såsom vatten
Stål och plåt och spjut och skäktor
Pilar regnar, slår mot sköldar
Och så i larmet kommer kommandot
"framåt, kamrat!"

Refr

Leden möts som knäppta händer
På ett lik som vittrar sönder
Blod och svett och tarmar blandas
Hjältars hjärtan flyter samman
Med den jord som oss beväpnat
Och som vi för alltid räknat
Som våran moder, syster och broder
möter sin grav!

Refr x2

Blåsten från havet

G D G Am
Skalklädda smådjur med ögon på skaft
G D C D G
mjuka små maskar i våtsandens tång
G D G Am
myllrar miljontals där jag just har haft
G D C D G
skorna i sanden medan jag sjöng en sång
Am C G
Där jag går i blåsten från havet

Min far var en fiskarman långt ifrån land
var sjöbunden både i storm och i dån
och dömdes att dö på en främmande strand
i en evigt kall kram utav Kam, är den lön
man får, i blåsten från havet

Nio små systrar med silver i hår,
som hastar hitåt, från sin mor
fem mina bröder som hemmavid går
som aldrig mera skall, se sin bror
som står i blåsten från havet

Nöjd med min lott ifrån vardandets sax
ankeldjupt stigandes vadar jag ut
minnena strömmar, fram när det är dags
att blund för djupen och jag faller till slut
en tår, i blåsten från havet

Allt var förgängligt, mitt namn har man glömt
ingen steg in i min kyrka att be
och allt det har segrat som jag en gång fördömt
men bland krossade snäckskal, kan man ännu se
mitt spår, i blåsten från havet

Blåögda flicka och brunögda pojke

 C f C G C
:/Blåögda flicka du har en mun så röd /:
 f G
munnen den hör dig till att kyssa den hör mig till
 C f C G C
blåögda flicka du har en mun så röd

:/Du brunögde pojke du har en mun så röd /:
munnen den hör dig till, att kyssa den hör mig till
Du brunögde pojke du har en mun så röd

:/Blåögda flicka du har en barm så trind /:
barmen den hör dig till att smeka den hör mig till
blåögda flicka du har en barm så trind

:/Du brunögde pojke du har en bringa bred /:
bringan den hör dig till, att smeka den hör mig till
du brunögde pojke du har en bringa bred

:/Blåögda flicka du har så mjuka lår /:
låren dom hör dig till att sära dem hör mig till
blåögda flicka du har så mjuka lår

:/Du brunögde pojke du har en hosa varm /:
hosan den hör dig till, att ta av den det hör mig till
du brunögde pojke du har en hosa varm

:/Blåögda flicka du har en brunn så djup /:
brunnen den hör dig till att fylla den hör mig till
blåögda flicka du har en brunn så djup

:/Du brunögde pojke du har en fåle vild /:
fålen den hör dig till, att rida den hör mig till
du brunögde pojke du har en fåle vild

Bläck

Dm Am G (Am)
Ge mig hit lite bläck och en penna
F C Dm
Jag vill rekommendera ett brev
Dm Am G (Am)
Du ska alltid få se och besinna
F C Dm
Att jag håller ingen kärare än dig

Refr:

F C
Förr skall hälleberget rämna såsom is
Dm Am
Förr skall solen borttappa sitt sken
Dm Am G (Am)
Förr skall skogen bli förvandlad till en duva
F C Dm
Innan jag, dig min vän, överger

förr så spelade jag på guldtärning,
förr så spelade jag på klaver
i desamma så övergav mig sorgen,
jag skall aldrig borttappa dig mer....

Refr

Ge mig hit lite bläck och en penna,
jag vill rekommendera ett brev,
du skall alltid få se och besinna
att jag håller ingen kärare än dig....

Refr

Bonden och kråkan

⊗

A bonden han körde till furuskog

⊗

⊗

Hejom fejom fallerallera

⊗

⊗

⊗

⊗

Där såg han en kråka som satt där och gol

⊗

⊗

Hejom fejom fallerallera

Bonden blev rädder och for hem igen

Aj aj, far, den kråkan hon biter mej!

Gumman hon satt vid sin spinnrock och

spann

När såg du en kråka väl bita en man ?

Bonden han spände sin båge för fot

Så sköt han den kråkan i hjärterot!

Bonden han spände sin båge för knä

Så sköt han den kråkan ur högaste träd!

Då kom där ett bud ifrån biskopens gård

Vad blev det av kråkan som du sköt igår?

Jo, kråkan den förde jag hem till mitt hus

Av talgen så stöpte jag tolv pund lhus!

Fjädrarna blev sen till bolster i säng

Så att det räckte till piga och dräng!

Av dunet så stoppades bolstrar sju

Och stjärtfjädrar skrivpennor blev sjuttisju!

Av skinnets så sydde jag tolv par skor

Förutom de tofflor som gjordes åt mor!

Köttet det saltades neder i kar

Förutom en surstek som gömdes åt far!

Av vingarna gjorde jag solesfjär

Som finfolket brukar i vackert vär!

Av näbben vi reste en kyrkspira opp

Och huvudet blev till en kyrktorns tupp!

Af skrofvets de gjorde ett gungande skepp

Det största som nå'nsin på Kattegatt gick!

Och sedan gick färden från hemlandets

strand

Omsider man nådde till främmande land!

Breven från Havet

Min make for till sjöss för sex månader sen
Han skulle tjäna guld och föra med det hem
Men en dag träffade jag Matrosen vid namn Rick
Han hade mött min man och detta brev jag fick

"Min kära fru, min fru
Jag tror att vi har vart till havs Alldeles för länge nu
Jag blir orolig av de andras krav På att bryta mitt tabu
Varje natt jag ser andra män som ger varandra allt som kan!
Jag skulle inte säga nej till lite kärleksståhej, men ej med en annan man!"

6 A D

flera veckor gick Jag klev med dystra kliv
Min oro den var stor för min makes liv
Men till min lättnads tröst Till hamnen en båt drev
En matros där mötte jag Och fick ett andra brev

"Min kära fru, min fru
Jag tror att vi har vart till havs för länge är jag rädd
För när jag på styrmannen ser Vill jag bara se mer Och vi sover i samma bädd
Jag försöker låta bli att skapa denna fantasi som innehåller mig och han
Men ju större barriär Desto större mitt begär Jag vill av i nästa hamn!"

Månader har gått Min kärlek brände än
Allt för min make kär jag vantade han hem
Förvånad blev jag då ett fartyg löpte in
Jag mötte en matros Med brev från maken min

"Min kära fru, min fru
Jag tror att vi kanske inte ses Jag lär stanna kvar ombord
För med styrmannen är jag mer än vän Och vi funkar bra ihop
I gemensamt fylleri Jag kunde ej låta bli Så när vi till hans hytt gått
Det blev mansälskog När jag dig bedrog Sådan är flottistens lott!"

"Min make kär, så kär
Du kan stanna till sjöss, så tack och adjöss Du skall slippa gnäll och gräl
När du återvänt jag ditt hem ned bränt Och jag hackar dig ihjäl
Alla kvinnor som hör denna sång Lyssna noga på mina ord
Du ej tvåla, min vän kan mot flottans män när din karl har gått ombord!"

Brudrovet

D G D G D E A
han väntar på gården, och klockan slår, de har gått in nu, och tiden går
D G D G D A D
han väntar inte ensam, där står en man, hon lova' tro innan han försvann

D G D G D E A
De ser på varandra och anar svek, nu är det allvar och ingen lek
D G D G D A D
Att främlingen är envis står redan klart, han söker bruden som kommer snart

Refr:

D G D A G D E A
Ge dig, vi vet hon är grann, att hon kan locka andra än sin man
D G D A G A Bm A
Du hoppas att hon har känslor kvar, men snart säger prästen Amen

Hon sitter på vagnen i all sin prakt
Och hon har karlarna i sin makt
Hon samlar sina kjolar och stiger ner
Och han blir yr av den syn han ser

Han minns hennes värme och hennes hud
Nej, förr ska djävulen ta hans brud
Och där på själva trappan till kyrkans port
Hörs det en svordom, sen går det fort

Ge dej, din djävla krigarsjäl
Får vi en chans så ska du tas ihjäl
Han har redan bruden i sin famn
Och brudgummen står med skammen

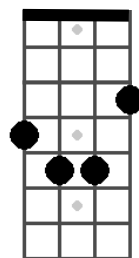
Ge dej, vad har du hjärnan till
Du kan ju se att flickan inte vill
Men bruden hon ler emot sin vän
Och prästen han säger Amen

f# Bm G f#
Ingen har sett dem sen, de säger hon såg lycklig ut
f# Bm G A B A
Brudgummen letar än som bara narrar skulle göra

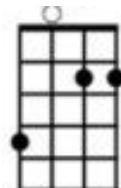
Ge dig, jag orkar inte mer
Och ändå vill hon pröva allt han ger
Hon vet att hon borde säga nej
tills prästen sagt sitt Amen

Nej, ge dig, vi kanske kommer dit
Men innan dess kan jag väl få en bit
Du har ju så mycket kvar ändå
Sen delar väl vi på skammen

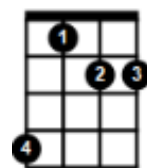
f#



Bm



B



Brännvin är mitt enda gull

Em D
Brännvin är mitt enda gull
G C D
som kan mina fel förgylla
Em D
Super jag mig något full
G C D
att jag utför fönstret trilla
G C
Brännvinsflaskan mig bedrog
Am Em D
mig bedrog, mig bedrog
G C Em D Em
att jag kannan sönderslog

föll jag fönstret utanför
blev så liggande i kalla snön
Lycka var att folket kom
eljest hade jag blivit döder
hastigt ditåt bror min gick
bror min gick, bror min gick
och jag mig en kälke fick

Men när kälken redo var
var ej ont om spekulanter
hastigt bror min på kälken mig
drog
så att jag tappade mina vantar
Spydde lite här och där
då och då, då och då
likväl måst jag sitta på

Klockan fyra kom jag hem
då jag borttappat halva
kläbonan
Vilse jag genast vända om
men av bror min fick jag domen
"Sängen blir din vilostad
vilostad, vilostad
där du får ligga i fjorton dar!"

När fjorton dagar till ända var
had jag om den lilla supen
fick jag genast då till svar
"Det finns inte uti huset!"
Om jag inte supen får
supen får, supen får
aldrig jag ur sängen går!

Brödragräset

C D G D G C D G

Kom och drick min vän! Nej inte än, ett hinder finns.

C D G D G C D G

Men! Så minns din törst? Ska tvätta först, men vet jag minns

Refr:

C G D G
Aldrig har du tid att dricka, häste broder min

C G C G D G
Nej, aldrig har jag frid att dricka, häste broder min

frun har sagt att jag, ett litet slag, ska hjälpa till
Jag har glada rus! Ut i mitt hus gör jag som jag vill

Knäpp igen din trut, nu skall du ut, så sluta gnäll
Bäste vännen: Måd! Mot hennes råd?! Då får jag skäll!

Men kan du inte då, ens tyst på tå, få smyga ut
Aldrig att jag kan, hon hör sin man i var minut

C D G D G C D G
Hör då, kära fru, vad säger du om att följas åt?

C D G D G C D G
Jag går varthän du vill, och mer därtill! Gör kvällen våt!

C G D G
Jag är inte som din make, älskarinnan min!

C G C G D G
Men skönt du visar lite stake, häste älskarn min!

Da manden ind i gaarden kom

Da manden ind i gaarden kom, oh se, oh se, oh se,
tre garderheste stod paa rad, og en og to og tre!
Da manden spurgte konen, hvad de garderheste var?
Se det er tre malkekøer, som min mor hun sendte mig,
Oh, oh, oh, oh, lad gaa! Malkekøer med sadler paa!
Jeg er en mand, som alting kan forstaa!

Da manden ind i gangen kom, oh se, oh se, oh se,
seks garderstøvler stod paa rad, et par og to og tre!
Da manden spurgte konen, hvad de garderstøvler var?
Det er seks rafflebægre, som min mor hun sendte mig,
Oh, oh, oh, oh, lad gaa! Rafflebægre med sporer paa!
Jeg er en mand, som alting kan forstaa!

Da manden ind i stuen saa, oh se, oh se, oh se,
tre gardershuer laa paa rad, og en og to og tre!
Da manden spurgte konen, hvad de gardershuer var?
Det er tre malkespande, som min mor hun sendte mig,
Oh, oh, oh, oh, lad gaa! I malkespande med haar paa!
Jeg er en mand, som alting kan forstaa!

Da manden ind i sengen saa, oh se, oh se, oh se,
tre garderho'der laa paa rad, og en og to og tre!
Da manden spurgte konen, hvad de garderho'der var?
Det er tre hvidkaalsho'der, som min mor hun sendte mig,
Oh, oh, oh, oh, lad gaa! Hvidkaalshoder med næser paa!
Jeg er en mand, som alting kan forstaa!

Da manden under dynen saa, oh se, oh se, oh se,
tre gardermaver laa paa rad, og en og to og tre!
Da manden spurgte konen, hvad de gardermaver var?
Det er tre møllersække, som min mor hun sendte mig,
Oh, oh, oh, oh, lad gaa! Møllersække med navler paa!
Jeg er en mand, som alting kan forstaa!

Da manden under maven saa, oh se, oh se, oh se,
tre garderpikke stod paa rad, og en og to og tre!
Da manden spurgte konen, hvad de garderpikke var?
Det er tre gulerødder, som min mor hun sendte mig,
Oh, oh, oh, oh, lad gaa! Gulerødder med øjer paa!
Jeg er en mand, som alting kan forstaa!

Da manden kigged længer ned, oh se, oh se, oh se,
tre gardernosser laa paa rad, og en og to og tre!
Da manden spurgte konen, hvad de gardernosser var?
Det er seks kartofler som min mor hun sendte mig,
Oh, oh, oh, oh, lad gaa! Sex kartofler med haar paa!
Jeg er en mand, som alting kan forstaa!

Dansa vill du

Dm

Dansa vill du och dansa vill jag,

f

A

men skorna mina har gått sönder!

Dm

Skicka lilla vän till skomakaren,

f

A

Dm

skomakarn bor i Kinne

Nej skick an inte dit,

han sular som en skit,

A

slår inte i en enda pinne!

Dm

Trån drar han bar,

för becket har han kvar,

A Dm

skomakarn sitter inne!

De' e' skillnad på fôlk å fôlk

Em D Em
De' e' skillnad på fôlk å fôlk
Em D Em
Somliga dricker spenvarm mjölk
Am G
Älgarna går uti skogen
Em D Em
Jag sitter inne på krogen

Sängen är full utav halm och löss
Sparkar du ner mig så blir jag stöss
På krogen finns billiga flickor
Bänken är full utav sticker

Våran get han är inte kry
När han har dött köper jag en ny
Smeden har ont i sitt huve'
Jag har varit i Tuve

Runt vårt hus finns det mycke' skog
Åkrarna plöjer vi med plog
Ekan min plöjer väger
Vårat dass står i läger

Farfar har slagit min mor i järn
Farmor hon dränkte sig i en tjärn
Jag har tre katter i säcken
Dom ska jag dränka i bäcken

Det finns en flicka i våran by
Långsmala ben och liljevit hy
Henne ska jag lära känna
Och visa en nyväsad penna

Jag tycker inte om hasselnöt
Flickan på krogen var ganska söt
Det värsta med nötter är skalén
Min närmaste granne är galén

De som bringar fienden död

Em D Em
Ulven ylar, vittring har
Em D Em
Skjarna ljuder av flockens svar
Em D Em
Tand och klo nu blodas skall
Em D Em
Rovdjurs törst blir bytets fall
Em G D
Drag din klinga, greppa ditt värn
C D Em
Blank är korpens vän av järn
Em D Em
Vigens mark skall färgas röd
Em C D Em
Vi är alla dom som bringar fienden död!

Björnens ram med styrka slår
Skänker ovän dödligt sår
Räds ej smärta, känner den knapp
Håller fast och dräper snabbt
Starka, hårda, trygga vi är
Inget biter på vår här
Kampens löning är vårt bröd
Vi är alla dom som bringar fienden död!

Lokatt dväljs i mörk egid
Väljer tidpunkt för sin strid
Bytet utan aning är
Silverpälsen döden här
Nattaskruden är vår vän
Dolda faller vi över ovän
Under månens silverne glöd
Vi är alla dom som bringar fienden död!

Järven antar fiende stor
Björnen flyr för järvens klor
Vildsint odjurs grymma bett
undflyr alla de med vett
Kämpa stolt till sista tag
Vi är få men fienden svag
Ju fler de är, ju mera mjöd
Vi är alla dom som bringar fienden död!

Vildsvin stoppas ej av vall
Stormanslopp blir jägarns fall
Bete skarp som vässad kniv
ändar blodligt spjutings liv
fylking bryter varje led

Järnet hugger öppning bred
forsande gatt till färgen röd
Vi är alla dom som bringar fienden död!

Korpen följer vinets doft
Gästabud av fallet stoft
Svarta vingar täcker skyn
Rafnagillet en otäck syn
Fältet glimmar av vigens gull
Kämpar plockar pungen full
Rafnavin för gillet mjöd
Vi är alla dom som bringar fienden död!

Em C D Em
Vi är alla dom som bringar fienden död
Em C D Em
Ja, vi är alla dom som bringar fienden död!

De tolv Julgåvorna

D G D A
Den första juledag, som min moder mig gav, gav hon mig

A
En skön jungfru i min famn

G A D
Den tager jag och ingen ann!

Verser:

En skön jungfru i min famn

Två fiskar i en damm

Tre spann korn uppå min loge

Fyra rederliga svin

fem får

Sex får

Sju gås

Åtta fålarna grå, med guldsadlarna på

Nio so, nio kultingar i var so

Tio kor, tio kalvar i var ko

Elva städer, elva hus i varje stad, elva våningar i varje hus, elva rum i varje våning, elva hörn i varje rum, elva sängar i varje hörn, elva kärringar i varje säng, elva gubbar på var kärring, elva hår på varje gubbe, elva löss på varje hår, elva gnätter på varje lus

Tolv socknar, tolv kyrkor i varje socken, tolv altare i varje kyrka, tolv predikstolar över varje altare, tolv präster i varje predikstol, tolv kappor på varje präst, tolv häften på varje kappa, tolv pungar i varje häfte, tolv styver i varje pung, tolv kungar på varje styver, tolv kronor på varje kung

De tre trollen Bruse

G
Trollet trippar på jättens bro
C G
Tuttisurion-ho!
G
Jätten han blev ilsken, det må du tro
C D
Tuttisurion-ho!
C D
"Nu kommer jag och tar dig!"
C D
"Nej snälla du låt bli!"
C D C D G
för snart så kommer mellantrollet nog förbi!"

Trollet trappar på jättens bro
Tuttisurion-ho!
Jätten han blev ilsken, det må du tro
Tuttisurion-ho!
"Nu kommer jag och tar dig!"
"Nej snälla du låt bli!"
för snart så kommer stora trollet nog förbi!"

Trollet troppar på jättens bro
Tuttisurion-ho!
Jätten han blev ilsken, det må du tro
Tuttisurion-ho!
"Nu kommer jag och tar dig!"
"Ja visst, det går väl bra!"
Då drar jag dig i näsan så du smäller av!"

Jätten flyger som en skjuten svan!
Tuttisurion-ho!
Högt upp i det blå över tall och gran!
Tuttisurion-ho!

:/ Där får han sig en propp så han lär sig veta hut!
för alla vackra sagor har ett lyckligt slut! /:

De två systarna = I

D
Där bodde en bonde vid sjöastrand
A D
blåser kallt, kallt väder över sjön
G D A
och tvenne döttrar hade han
D A D
blåser kallt, kallt väder över sjön

Den ena var vit som den klara sol
Den andra var svart som den svartaste kol

Vi tvättar oss bägge i vattnet nu
så blir jag väl så vit som du

Och tvättar du dig både nätter och dag
så aldrig du blir så vit som jag

Och som de nu stodo på sjöastrand
så stötte den fula sin syster av sand

Kära min syster du hjälp mig ifrån
åt dig vill jag giva min lille fästeman

Din fästeman honom får jag ändå
men aldrig skall du mer på gröna jorden gå

Det bodde en spelman vid en strand
han såg i vattnet var liket det sam

Spelmannen henne till stranden bar
och gjorde av henne en harpa rar

Spelmannen tog hennes guldgula hår,
harposträngarna där av han slår står.

Spelmannen tog hennes fingrar små,
gjorde harpan tappor på.

Spelmannen tog hennes snövita bröst,
harpan hon klinga med ljuvelig röst.

Så bar han den harpan i bröllopsgård
där bruden hon dansar med gulleband i hår

Trenne slag uppå gullharpan rann
den bruden har tagit min lille fästeman

Om söndan så satt hon i brudstol röd
om måndan hon brändes i aska och glöd

De två systrarna = II

 G
Det voro två systrar å de lade råd
 Em D
Ty Dannemark ligger så vida!
 D G C D
De skulle gå åt sjön å tvätt' sitt gulvita hår
 D G
Ty de ror uti sjön med de årtag!

Den yngsta hon sätter sej uppå en sten
Den äldsta hon puttar den yngsta däruti

A kära du min syster, du hjälper mig iland
At dej så vill jag giva min klänning utav guld

Din röda guldklänning, den får jag väl ändå
men aldrig ska du mer på landjordå gå

A kära du min syster, du hjälper mig iland
At dej så vill jag giva min röda gullring

Din röda gullring, den får jag väl ändå
men aldrig ska du mer på landjordå gå

A kära du min syster, du hjälper mig iland
At dej så vill jag giva min unga fästerman

Din unga fästerman, den får jag väl ändå
men aldrig ska du mer på landjordå gå

Så kom där då roendes en liten fiskarbåt
Så tog de den jungfrun med sej hem till sin gård

Av kroppen, den gjorde de harpa utå,
av håret det gjorde de strängar däruppå

Det första draget han på harpan drog,
så satt den bruden i brudebänk och log

A kära du, min speleman, du spelar icke så
Jag tycker jag höra min lilla systers lät

Den bruden hon såg genom fönstret ut
Då såg hon ej himmel för eld och för krut!

Den hämdlystna pigán

 C
En värds huspiga, vän och skön
 f G
Rulledirullanlej

 C
Hon slet så hårt för ynkelig lön
 f G C
Rulledirullanlej

 C
Men så en dag så fick hon nog,
 f G
Rulledirullanlej

 C
när en knekt i kjolen drog
 f G C
Rulledirullanlej

 C
Hon drog hans svärd, mot knekten slog
 f G
Rulledirullanlej

 f C G
Och knektens huvud rullade som så, å!

Refr:

 C f
Rulledirullanrej, rullerirullanlej!
 G f G C
Rulledirullanrej, rullerirullanlej!

Värds husvärden skrek åt mön:
"Vafals?! Nu får du ingen lön!"
Då pigán svänga' svärdet sitt
Hon sa: "Då tar jag huvet ditt!"
Så klöv hon värds husvärd i två,
och värdens huvud rullade som så, å!

Med svärd i hand hon drog åstad,
bekymmersfri och nöjd och glad
Så mötte hon en munk så pilsk,
hans uppsyn gjorde pigán ilska
han sa: "Följ mig till skogen blå"
Och munkens huvud rullade som så, å!

När pigán dräp sin tredje karl,
till kungens man det budet far
han sökte genom skog och land,
och fann den pigán på en strand
han sa: "Bli min, så får du gå"
Och mannens huvud rullade som så, å!

Och pigán kom till hovet in,
och kungen sa: "Du skall bli min!
En krigarkvinna vän och huld,
är ädlare än tyngsta guld!"
Hon sa: "Det hut, nu ska du få!"
Och kungens huvud rullade som så, å!

Så mötte hon en speleman,
med glimt i ögat talte han:
"Och är min hand ej flink, så säg!
Och låt min tunga tjäna dig!"
Hon sa: "Så klart jag prova må!"
Och de båda rullade som så, å!

Den sista kaparen

Året var sjuttonhundra sjuttioett
Ah, jag önskar jag var hemma nu!
från kungen vi fått kaparrätt
för det sämsta skepp man nånsin sett
förbanna dom!
Löftet var att vi skulle ta lättfångat guld
utan minsta skott, från vår hand!
Nu som främling jag står i mitt eget land
den siste av vårt kaparband!

Som besättning kaptten fick fram på en krog
Ah, jag önskar jag var hemma nu!
Tjugo fiskare som var modiga nog
och mot guldfyllda löften värning tog
förbanna dom!
Löftet var att vi skulle ta lättfångat guld
utan minsta skott, från vår hand!
Nu som främling jag står i mitt eget land
den siste av vårt kaparband!

Kaparskeppet var en förfärlig syn
Ah, jag önskar jag var hemma nu!
hon med babordssidan läg i dyn
och med rostiga pjäser snett mot skyn
förbanna dom!
Löftet var att vi skulle ta lättfångat guld
utan minsta skott, från vår hand!
Nu som främling jag står i mitt eget land
den siste av vårt kaparband!

Så kom dagen då vi kastade loss
Ah, jag önskar jag var hemma nu!
hundra dagars seglats var mycket för oss
med sliten pump och rutten tross
förbanna dom!
Löftet var att vi skulle ta lättfångat guld
utan minsta skott, från vår hand!
Nu som främling jag står i mitt eget land
den siste av vårt kaparband!

hundra sjätte dan var till havs igen
Ah, jag önskar jag var hemma nu!
När ett lastskepp sågs av utkiken
vi intog "klart skepp" i gryningen
förbanna dom!
Löftet var att vi skulle ta lättfångat guld
utan minsta skott, från vår hand!
Nu som främling jag står i mitt eget land
den siste av vårt kaparband!

havet henne tyngd av guldet bar
Ah, jag önskar jag var hemma nu!
hon läg djupt och syntes angripbar
Men att komma ikapp tog drygt två dar
förbanna dom!
Löftet var att vi skulle ta lättfångat guld
utan minsta skott, från vår hand!
Nu som främling jag står i mitt eget land
den siste av vårt kaparband!

Men till sist läg vi blott en längd ifrån
Ah, jag önskar jag var hemma nu!
Vår bredsida gjorde ett fruktansvärt dan
Men med moteld knäcktes spant och rån
förbanna dom!
Löftet var att vi skulle ta lättfångat guld
utan minsta skott, från vår hand!
Nu som främling jag står i mitt eget land
den siste av vårt kaparband!

Vi tog vatten in och i flammors sken
Ah, jag önskar jag var hemma nu!
säg jag stormasten krossa vår kaptten
när jag miste mina hägge ben
förbanna dom!
Löftet var att vi skulle ta lättfångat guld
utan minsta skott, från vår hand!
Nu som främling jag står i mitt eget land
den siste av vårt kaparband!

Jag är tjugotre men med blekgrått hår
Ah, jag önskar jag var hemma nu!
Sen jag for iväg har det gått sex år
och jag ankom hemmahamn först igår
://förbanna dom!
Löftet var att vi skulle ta lättfångat guld
utan minsta skott, från vår hand!
Nu som främling jag står i mitt eget land
den siste av vårt kaparband! //:

Den stora klockan slår – C-dur (original)

 C G C G C
Den stora klockan slår, Dov är den klockans malm
 F G C
Den ringer över nejden sin entoniga psalm
 G C G C
Den ringer över nejden som nyss har legat tyst
 G F G C
Den ringer ut sin licksång över flickan som jag kysst
 F G C
över flickan som jag kysst.

Jag for mig över havet efter hennes avskedskyss
bort mot fjärran länder for jag fram i maklig kryss
jag tänkte tjäna silver till vårt giftermål såklart
att lägga till det lilla som jag redan hade spart,
som jag redan hade spart!

I armén fick jag en plats för nån annan hade dött
på röda slakhusslätter så offrar jag mitt kött
men vi vann väl för det mesta, jag vann en påse guld
och tanken på min flicka uttraderade min skuld,
utraderade min skuld!

Med guld och glad i sinnet for jag hem med hjärtat lätt
men jag möts av onda tider, "har du hört vad som har skett?"
Det är krig är uti landet, det är ofärdstid och nöd
och fienden har plundrat, din käresta är död,
ja din käresta är död!

Den stora klockan slår, Dov är den klockans malm
Den ringer över nejden sin entoniga psalm
Den ringer över nejden som nyss har legat tyst
Den ringer ut sin licksång över flickan som jag kysst,
över flickan som jag kysst!

Den stora klockan slår – G♯dur

G D G D G
Den stora klockan slår, Sov är den klockans malm

C D G
Den ringer över nejden sin entoniga psalm

D G D G
Den ringer över nejden som nyss har legat tyst

D C D G
Den ringer ut sin liksång över flickan som jag kysst
C D G
över flickan som jag kysst.

Jag for mig över havet efter hennes avskedskyss
bort mot fjärran länder for jag fram i maklig kryss
jag tänkte tjäna silver till vårt giftermål såklart
att lägga till det lilla som jag redan hade spart,
som jag redan hade spart!

I armén fick jag en plats för när annan hade dött
på röda slakhusslätter så offerar jag mitt kött
men vi vann väl för det mesta, jag vann en påse guld
och tanken på min flicka uttraderade min skuld,
utraderade min skuld!

Med guld och glad i sinnet for jag hem med hjärtat lätt
men jag möts av onda tider, "har du hört vad som har skett?"
Det är krig är uti landet, det är ofärdstid och nöd
och fienden har plundrat, din käresta är död,
ja din käresta är död!

Den stora klockan slår, Sov är den klockans malm
Den ringer över nejden sin entoniga psalm
Den ringer över nejden som nyss har legat tyst
Den ringer ut sin liksång över flickan som jag kysst,
över flickan som jag kysst!

Den unge lekaren

Dm

När jag lämnade min by som ung jag skrattade och sa':

"Ni som stannar här är kanske nöjda ni, men inte ja'
f C

Gm A
Jag har andra mål i livet, jag har mycket högre krav,

Gm C Dm A Dm
än att slita på en åker mot en alltför tidig grav."

Så jag gav mig ut i världen, jag var ung och jag var fri.
I min dröm var hela världen god och lyckan stod mig bi.
Jag som riddare själv såg mig kämpa på ett fält nå'nstans
där jag stred mot ondskan i en värld där ondskan inte fanns.

Jag fann kärleken för första gången när jag kom till sta'n
Jag var blyg och stammade, men flickan verkade va' van
hon var vacker, hon var underskön och jag var kärlekskrank
men det slutade helt plötsligt när hon fann att jag var pank.

"Har du inte tur i kärlek kanske du har tur i spel"
är ett gammalt talesätt som kanske inte är så fel.
In på första bästa värds hus gick jag för att se om det
kunde stämma, men på tärningar och bräde gick jag bet.

Då med plötslig klarsyn insåg jag var ärans vägar fanns.
Till armén jag styrde kosan: "Kan jag få min sköld och lans."
Men till min förvåning möttes jag av gyckel, hån och skratt.
Herr kaptenen slängde ut mig och strax efter kom min hatt.

"Jag ska ägna mig åt handel, köpa billigt, sälja dyrt",
och jag klädde mig i riktigt fina kläder som jag hyrt.
Men det tog ej ens en timme förrän pengarna var slut
och så stod jag där i samma gamla paltor som förut.

Jag var slagen, jag var bruten, alla drömmar som jag haft
hade krossats utav verklighetens grymma, hårda kraft.
Utav godhet, hjältemod och ära såg jag ingenting.
Jag satt fast i häglöshetens tjära där jag gick omkring.

Där i slummen, där bland andra vrak, en ömklig, ynklig karl,
drog jag runt, förvirrad, fattig, det fanns blott ett yrke kvar:
"Om du ej kan vinna ära, så försök med nå't du kan",
sa jag till mig själv den dagen, och nu är jag speleman.

Så här sitter jag nu, sjuttio år, ett tandlöst gammalt vrak
som blir lycklig för var morgon som jag vaknar under tak.
Och jag tänker varje morgon när jag äter mina gryn:
"Undrar hur de andra haft det, de som stanna' kvar i byn?"

Det brinner en eld

G D
Det brinner en eld, den brinner klar,

G Em
Den brinner i tusen kransar.

G D
Det brinner en eld, den brinner klar,

G D G
Den brinner i tusen kransar.

C G Em
Så vänd dig om, ta mig i famn än en gång,

C D G
och dansa med mig mera,

C G Em
ja, vänd dig om, ta mig i famn än en gång,

C D G
och dansa med mig mera.

Och du har väl vart mitt första steg
och du skall väl bli mitt sista
och om jag dig ej till min kan få
så skall väl mitt hjärta brista.

Så vänd dig om...

//: Kärlekens eld den brinner klar,
och brinna det skall den alltid. ://

Så vänd dig om...

Djävlar från havet – C-dur

Ref:

D A
för de kallar oss djävlar från havet
G D
och för vissa kommer vi det förbli
A
för vi lyder inga lagar, vi har brutit våra järn.
G A D
och bekrigar nu adelns tyranni!

Bm A Bm A
När jag hissar svarta fanan och hurrar för kung död
D G A D
Då är det för att häna dem som tar mitt levebröd
Bm A
Det krävs mod att förklara hela världen krig,
Bm A
Det är ett kort men ack så muntert liv!

Ref

förbi Tritons grindar i bitande storm, med halsfräs som kastar och slår
Jag seglat på hav till främmande land, i många herrans år
Men mitt öde äro föga att trilla av pinn till hav,
jag är slut när snaran halsen knäcker av!

Ref

Med indragna ransoner, i lön i öl och mat
Och att få dagg har bitter smak som föder vårt hat.
Är du grym handelskapten eller styr en örlogsman,
ja då sätter vi ditt skepp uti brand!

Ref

Jag lever för dagen, är ofta plakat med pipan i mun, gutår.
Lev i överflöd idag, i gamman och behag, för annars tillfället dig förgår.
Har du rikligt byte fått, smakar vinet fan så gott
så drick nu det som tilldelats din lott!

Ref

Domaredansen

Ⓒ

Nu vilja vi begynna en domaredans,

f

Ⓒ Ⓒ

Medan domaren själv är hemma!

Ⓒ

Och alla de som i domaredansen gå

f

Ⓒ Ⓒ

Deras hjärtan skola brinna!

Ⓒ

Ⓒ

Alla säga de: hå, hå, hå!

Ⓒ

f

Ⓒ

Alla säga de: nå, nå, nå!

Ⓒ

Ⓒ

Alla dricka de öl och vin,

Ⓒ

f

Ⓒ

Och alla sova de hos kärestan sin

Ⓒ

f

Ⓒ

Har du sovit hos din käresta i natt,

Ⓒ

f

Ⓒ

f

Ⓒ

skall du mot ljuset se, och se!

Drafur och Gíldur

Dm
Tramp av grova kängor hörs.

C F
Dvärgasång med vinden förs,
G
ner mot liten glänta

C Dm
Där lömska trollen vänta!

Dm
Mer mot liten glänta
G C Dm
Där lömska trollen vänta!

Troll i bakhåll för en dvärg,
snart får dvärg bekänna färg.
:// Drafur in i skogen
med yxa redobogen! //:

Trollen väntat länge nog,
smyger framåt, ut ur skog.
:// Drafur står och lyssnar,
hör hur fåglar tystnar! //:

Plötsligt under skrik och skrån
rusar troll från alla trån.
:// Drafur spår: Det tycks va
tid att svinga yxa!

Första trollet hoppas re´n
krossa Drafur's hägge ben.
:// Trolls förhoppning krossas
när hals från huvud lossas! //:

Trollen blir allt fler och fler,
Drafur vill ej se dom mer.
:// Trollhuvén är trånga,
men nu är dom för många! //:

Plötsligt trollens lycka vänds,
och hos Drafur hoppet tänds.
:// Genom blodröd slöja
ser han Gíldur röja! //:

Troll i mängder rycker fram,
Drafur, Gíldur blir en dram.
:// Kygg mot rygg står dvärgar,
trollblod marken färgar! //:

Drafur med ett vargagrín
svingar dubbelyxan sín.
:// Trollens nackar styva,
med kraft han synes klyva! //:

Dvärgars vrede blivit väckt,
närmsta troll får skallen spräckt.
:// Se hur trollen hackar,
Gíldur klyver nackar! //:

Trollens led har krymt till slut,
snart får dvärgar pusta ut.
:// Med dvärgablodet skállhett,
de dräper sista trollet! //:

För er som ej förstått vår sång
sjunger vi nu än en gång /
:// Att de bästa härjar
finnes i bland dvärgar! //:

Drag till strid åstad

Em D Em
Ni krigare som denna dagen strider,
Em D G
Och för vårt land så höjer era svärd.
C D
Om er skall sjungas uti alla tider.
Em D Em
Att bättre kämpar finns ej i vår värld.

Så fatta mod och fatta edra sköldar.
Höj härrop, ja höj upp ett mäktigt vrål.
Ty hårt må huggas innan detta gäldar.
En bättre lön än klingans kalla stål.

Refr:

G D C D
Splittra sköldar, slåss och döda,
G D C
Fäll med hugg och slag!
G D C D
När jag stormar mot de röda,
Em D Em
hör jag vingars slag!

fienden skall oss i fält få möta.
Och finna att hur hårt de än må slå.
hur mycket de mot sköldmuren än nöta.
Skall vi stå kvar långt hårdare ändå.

Ty vet, kamrater, vet med sanning detta.
När ondskans horder rasar emot oss.
Skall vi med våra liv slåss för det rätta.
Vi kan blott segra, fram kamrater! Slåss!

Refr.

När svärdet ligger brutet vid min sida.
Och brynjan min har kluvits mitt itu.
Med banesåret skall jag ändå strida.
Och sårad vän jag stöttar med min rygg.

Och när min ande flytt och ögon slocknat.
Och när min kropp och är bruten, kall och död.
Lägg mig då till stridshorns ljud att vila.
Mot öst där solen färgar himlen röd.

G D C D
Splittra sköldar, slåss och döda,
G D C
fäll med hugg och slag!
G D C D
När jag stormar mot de röda,
Em D Em
hör jag vingars slag!
Em D Em
Drag till strid åstad!

Alternativ refräng:

G D C D
Splittra sköldar, slåss och döda,
G D C
fäll med hugg och slag!
G D C D
Täckt av lera stolt förblöda,
Em D Em
Drag till strid åstad!

Drick ur botten

Refr. stämman 1

F C
Drick granne, det går!

F C
Drick granne, gutår!

Refr stämman 2

C G C
Drick i botten det går, det går!

C G C
Drick i botten gutår, gutår!

C F G C
Prisa Bacchi lada med höga glada rop!

Am G D G
Att människorna blir glada av att klunka ur sitt stop

F G C
Det vi allihop!

Många folk i världen som drivs av ärans glöd
och korsar gärna svärden och skapa största nöd
med blodig död!

Andra är så snåla fast guld de har som grus
Att dom vid skänken skåla med tomhet i sitt krus
I Bacchi hus!

Hör alla barn av Eva som följer stora mål:
Ni glömmer bort att leva för era ändamål
Drick, och säg skål!

Men enkla musikanter vet mer än många ann
Som Bacchi öldrabanter en var av oss en man
Som lyckan fann!

Du vet vem

Refr:

D
Vad än du säger, säg inget,
G A D
När du pratar om Du/Vet/Vem!

för om Du/Vet/Vem skulle höra,
G A
Vem vet vad som händer sen?

G D
Dom tar dig bort till Du/Vet/Var
Bm
och hur länge vet du ej!

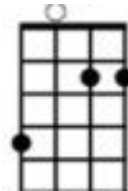
D
Så Du/Vet/Vilka får inte höra
G A D
sången som jag sjunger för dig!

Ni vet alla vad jag pratar om,
när jag pratar om Ni/Vet/Vad
Det är farligt att ens nämna det
om man ej vill bli begravd!
för Ni/Vet/Vilka är alltid där
med sin tysta svarta famn
Så om Du/Vet/Vem frågar vem som sa det,
näm nälla inte mitt namn!

Vi vet alla vem jag pratar om,
när jag pratar om Ni/Vet/Vem
Och om Ni/Vet/Dom skulle höra oss
så kan vi hälsa hem!
Så om ni inte hittar mig,
Så vet ni nog var jag är
Och om någon frågar vart nänstans
Så ska ni säga så här:

Nu har jag pratat länge nog
om Du/Vet/Vem och det
Du/Vet/Denna sången slutar nu
för att den knappast är diskret!
Ju mindre man sagt, ju mindre man hört
Och på sättet Du/Vet/Hur
Kommer Du/Vet/Vilka alltid att veta
När det blivit din tur!

Bm



Dyningsby-Daniel

 G C G C G
Jag minns den kväll som han klev in och skakade regnet av sin dräkt
 Em C D
En väldig man, klädd i grå vadmalrock, och en uppsyn som nöts av stormars fläkt
 G C G C G
han stod där vid disken och bad om en öl, mot elden han sedan vände sig
 Em C D
"Att en kväll som denna vara säker och torr, är det enda som jag nu kan önska mig"

 G C G
"Det här är ett kväde till dom som försvann
 D
kamraterna som jag håller kär
 G C G
Och här är till er, när jag mot havet ser
 D G Em
Säg att Dyningsby-Daniel vart här, min vän
 G D G
Dyningsby-Daniel var här"

När han talade blev det tyst på vår krog, han sa "Lyssna på den berättelsen
Om hur en man ifrån havet blev en man satt på land, och aldrig sätter segel igen
Jag har fiskat till havs, i månens sken, vid kobbar, vid både ö och strand
Men havets hand har besegrat mig, och mina sista dagar blir i land"

En blåsigt kväll, genom regn, genom skur, satte vi segel från land med stort besvär
Vi var fem från älskade Dyningsby, och en från byn vid Ankarskär
Vi var fiskare med modig blick som gjorde vårt värv på öppet hav
Men ej tänkte jag, att när natten var slut, skulle alla mina vänner gått i kvav

Mot båtens bog den stormen slog en klippa, mitt under vindars sång
Som vi stred mot sjön, vi bad en bön att få komma hem ännu en gång
Vi satte stöttor, och revade hem, men alla visste att hon var slut
Så vi kastade oss ner i mörksvart hav och hoppades att slippa dödens sup

Men av havets makt fanns mycket kvar, vi hörde varandras avgrundsrop
Hon sökte med all sin elakhet att dra sig med oss allihop
Jag kom fram till kusten i gryningens ljus, och drog mig upp på land i krasst manér
Och jag förbannade havet för vad hon gjort, och svor att aldrig segla mer

Ända sen den natten är jag vägens man, jag reser och syr på glömskans söm
när havets fru mina fränder tog, deras ansikten jag ser uti min dröm
Och det händer mig, när sjön går hög, och regnet sliter mot min kind
Att jag hör skrik från drunknande som ekar över storm och vind

Där barderna sjunger

D G
Ballader som sjungs och legender som skrivs
D A
verkar alltid ta plats på nå'n avlägsen ort.
D G
Sällan syns hjältar i byn där man trivs,
D A D
och sällan sker någonting stort.
D G
Men jag vill besjungas och bli en legend,
D A D
jag vill hitta till sagornas port!

Refr:

Där barderna sjunger om hjältar som dör,
på det ädlaste sättet som finns,
Där ljuset är vitt och där skuggan är svart,
och där kärlek med hjältemod vinnns,
Ja, där vill jag vandra och där vill jag dö,
för jag skall bli någon man minns

Länge jag vandrat längs väg och längs stig,
och lyssnat till sagor från landsbygd och stad,
men allt som berättas tycks handla om krig,
och ingen tycks särdeles glad.
Men drömmen och hoppet är ännu vid liv,
att få pränta ett sagoboksblad.

Där barderna sjunger...

Till sist har jag funnit den väg jag vill gå,
jag skall leva min saga och skapa en ny.
Jag skall fylla med färger den vardagen grå,
öppna portar mot framtid som gryr.
Och nu när jag sjunger min visa för er
har jag kommit till hjältarnas by,

Där barderna sjunger...

Éirík Jarl

 G D G
Kom sit ikring og sýa meg, eg fortelje vil
 G D G
Hendingar som hendte, í vár Saga tíð!
 G C G Em
Fregdamenn frá Island og Noreg samla var
 G D G
Níðaros var staden og Éirík han var jarl!

Ref:

 G C G Em
Fregdamenn frá Island og Noreg samla var
 G D G
Níðaros var staden og Éirík han var jarl!

Også í frá Hjaltland og í frá Orknøy
Til stemne var dei bedne, både mann og møy.
I kappleiken på vollen dei dugnad røyna vill
Og etterpå vil jarlen halde fest og spill!

Den fyste leik på vollen, bogaskot det blei
Og mange spende langbogen, då det på dagen leid.
Men ingen råka spjotet som stilt var opp på fjell
Utan Einar í frá Lade dei kalla Tambarshjefv.

Den andre leik dei ro ut etter Níðarfjorden vil
Og areveden knaka då kjempene tok í.
Han Torgaut ífrå Orknøy var gut som kunne ro,
Og Njál og Ravn frá Island dei kom som nummer to!

Og neste leik på vollen det var hesteskeid og renn
Med mange hestar navngjetne blant ridande menn
Men Rímfakse til Éirík jarl, han vann som venta var
Dette var ein heste, som ikke hadde par!

Då leiken var til ende, på femte dag det leid
Då jarl let blása hornet, endt er nå dette skeid.
Nå beda me alt folket í gíldhallen inn
Om desse hende skalð vil kvea, neste samla tíng!

Ref x 2

En kväll uti Gargul – C-dur

En kväll uti Gargul där satt jag och söp, och spelade lira så svetten den dröp
jag spela och drack för att dränka min sorg, på en krog ibland gränderna vid Garguls torg

En bra melodi hade bitit sig fast, orden tröto och jag konstaterade krasst
du är slut din suput bara tacka och gå, på en krog uti Gargul där tänkte jag så.

Da hörde jag någon som skrattade högt, och sade min herre jag tror det går trögt
ert mjödkrus ser tomt ut så kom bara kom, jag har silver sa hon o jag vände mig om

Som slagen av blixten jag satt där jag satt, och trodde att Freja mig spelat ett spratt
jag satt kvar tills hon kallade ännu en gång, hon var orden jag sökt till min gäckande sång

Orden fanns i mitt huvud men tungan var stum, hon var allt som jag sökt men jag kände mig dum
där jag gick mellan bordet och vacklade till det, kändes för mig som om tiden stod still

"Min herre jag ser att ni arbetar hårt, och jag kan förstå att det måste va' svårt
slå er ned och berätta för mig ert besvär, vad som tynger ert hjärta och själen förtär"

"Mitt största problem är hur vacker ni är, när jag vände mig om ögonblickligen kär
jag föll tungt som en fura inför er gestalt, och genast begrep jag att ni var mitt allt"

"Håll an lille spelman välj väl dina ord, se så sansa er nu slå dig ned vid mitt bord
glöm ej bort du är gästen och jag är din värd, lät ditt sömniga huvud få ro vid min gärd"

"I dina ögon jag drunknade glatt, du såg på mig som om du funnit en skatt"
Vi drack o vi skrattade aftonen lång, och till sist var den klar vår besvärliga sång

När vi tittade upp var det tomt på vår krog, vi såg på varann och jag såg hur du log
så vi gick till ditt rum, men jag var för full, när vi skulle till sängen så föll jag omkull.

Hon la mig i sängen så varm o så skön, och jag hoppades på att få spelmannens lön
jag tackade Brage för kvällen jag fått, men när jag kvicknade till hade hon redan gått.

En kväll uti Gargul

En kväll uti Gargul där satt jag och söp, och spelade lura så svetten den dröp
jag spela och drack för att dränka min sorg, på en krog ibland gränderna vid Garguls torg

En bra melodi hade bitit sig fast, orden tröto och jag konstaterade krasst
du är slut din suput bara tacka och gå, på en krog uti Gargul där tänkte jag så.

Da hörde jag någon som skrattade högt, och sade min herre jag tror det går trögt
ert mjödkrus ser tomt ut så kom bara kom, jag har silver sa hon o jag vände mig om

Som slagen av blixten jag satt där jag satt, och trodde att Freja mig spelat ett spratt
jag satt kvar tills hon kallade ännu en gång, hon var orden jag sökt till min gäckande sång

Orden fanns i mitt huvud men tungan var stum, hon var allt som jag sökt men jag kände mig dum
där jag gick mellan bordet och vacklade till det, kändes för mig som om tiden stod still

"Min herre jag ser att ni arbetar hårt, och jag kan förstå att det måste va' svårt
slå er ned och berätta för mig ert besvär, vad som tynger ert hjärta och själen förtär"

"Mitt största problem är hur vacker ni är, när jag vände mig om ögonblickligen kär
jag föll tungt som en fura inför er gestalt, och genast begrep jag att ni var mitt allt"

"Håll an lille spelman välj väl dina ord, se så sansa er nu slå dig ned vid mitt bord
glöm ej bort du är gästen och jag är din värd, lät ditt sömniga huvud få ro vid min gärd"

"I dina ögon jag drunknade glatt, du såg på mig som om du funnit en skatt"
Vi drack o vi skrattade aftonen lång, och till sist var den klar vår besvärliga sång

När vi tittade upp var det tomt på vår krog, vi såg på varann och jag såg hur du log
så vi gick till ditt rum, men jag var för full, när vi skulle till sängen så föll jag omkull.

Hon la mig i sängen så varm o så skön, och jag hoppades på att få spelmannens lön
jag tackade Brage för kvällen jag fått, men när jag kvicknade till hade hon redan gått.

En pige gik i enge

En pige gik i enge, hun skulle skære strå
/ En pige gik i enge, hun skulle skære strå /
Det var ved sommertide
/ Ah ja, tide! /
hun skulle skære strå!

Der kom en rytter ridende alt på sin ganger grå
/ Der kom en rytter ridende alt på sin ganger grå. /
Så bad han hende stille stå
/ Ah, ja stille stå! /
Og ikke skære strå!

Og hvorfor skal jeg stille stå og ikke skære strå?
/ Og hvorfor skal jeg stille stå og ikke skære strå? /
I aften når jeg kommer hjem
/ Ah ja, kommer hjem /
Så vil min fader slå!

Så tager vi en lille klud og binder om din tå.
/ Så tager vi en lille klud og binder om din tå /
Og siger du har skåret dig,
/ Ah ja, skåret dig /
Alt på de skarpe strå!

Du lær' mig blot at lyve, det står mig ikke an.
/ Du lær' mig blot at lyve, det står mig ikke an. /
Langt heller' vil jeg sige
/ Ah ja sige! /
En rytter elsker jeg!

Så lavende han en gylden ring af sit gyldene hår
/ Så lavende han en gylden ring af sit gyldene hår /
Som tegn på al min kaerlighed,
/ Ah ja, kaerlighed! -
Du denne ring nu får!

Til næste sommer kommer jeg og henter dig som brud.
/ Til næste sommer kommer jeg og henter dig som brud. /
Til næste sommer kommer jeg,
/ Ah ja, kommer jeg! /
Og henter dig som brud!

Hun ventede og ventede i mer end 20 år
/ Hun ventede og ventede i mer end 20 år /
Stol aldrig på en gylden ring
/ Ah ja, gylden ring /
Du udi enge får!

En sjömansbrud skall blåklädd gå

 G D C D G C G
En sjömans brud skall blåklädd gå, Río:rió:rej!

 C Em C D G
Att hon ska likna böljan blå, Håll an så god!

En sjömans största nöje är, Río:rió:rej!

Att hålla vackra flickor kär, Håll an så god!

När som en sjöman går i land, Río:rió:rej!

Då tar han flickan i sin famn, Håll an så god!

Stormen viner och åskan går, Río:rió:rej!

Då måsten sjöman på däck stå, Håll an så god!

Åskan dundrar knall på knall, Río:rió:rej!

Då står en man vid varje fall, Håll an så god!

Ja många faror jorden rund, Río río rej!

Hans hemkomst blir en glädjestund, Håll an så god!

För efter nöd och efter strid, Río río rej!

I flickans famn han vilat sig, Håll an så god!

Om havets djup det skeppet tar, Río río rej!

Då bruden ingen sjöman har, Håll an så god!

Men om hon finner sig en ann, Río río rej!

Då må det va en ung sjöman, Håll an så god!

En tidig afton i augusti

En tidig afton i augusti
sitter brym och blir ofusti'
"Vilken törst och vilken torka!
Undras om vi kunna orka?"
Men brym han ger sig ej
han dröjer envist tills
där vår krogvärd visar sig
med tre, fyra, fem, sex pilsner!

En trött och skäggig man med pipa,
slö i munnens vänstra gipa
skäddar ut i loja hopen
när nå'n plötsligt fyller stopen
Så höj din vandringsstav
för Villstige, den vilsne
som väcks med hjälp utav
en tre, fyra, fem, sex pilsner!

Spelmansbröder byter blickar
Brate ler i mjugg och nickar
liran knirkar när han skruvar
På en dalska Brate ruvar
Håll i ditt horn, så rart
så att det inte spills
när hans stråke skjuter fart
av tre, fyra, fem, sex pilsner!

från en vrå intill kaminen
hörs snart ljud från tamburinen
Så en man som tycks rätt galen
synes rusa genom salen
Så hälsa men's du kan
för vet att vi snart skiljs,
när vår Putte fått sin hand
på tre, fyra, fem, sex pilsner!

De som nu mot krogen vandra
ser en kväll som alla andra
som just börjat skådespelet
innan någon anar felet
Vad är det som står på?
Nå, säg vad som förryckt är!
Gill-Lome kan ju stå!
Vid Loke! Han är nykter!

... Men vet att detta mest
är ord som lett er vilse,
när man ljuger som en häst
av tre, fyra, fem, sex pilsner!

En till taler

 G D G
för länge sen, jag drog iväg

 C D G
på äventyr ut i världen

 G D G
Men bakom var vägkrök fanns ännu en väg

 C D G
och lång och slitsam blev färden

Jag sände hem pengar, men framförallt
skrev jag att "Jag snart är hemmavid
för nästa uppdrag betalar allt
och jag kommer hem för alltid!"

Refr:

Em C D G

En till taler, för att klara dan

Em C D G

En till taler, jag ska iväg

Em C D G

När jag är åter, jag stannar kvar

Em C D G

En till taler är alltings svar

Men jobben tröt, och vintern drog
sitt täcke över landen
Snart öl och tärningsspel på närmsta krog
mot mig fick överhanden

En till taler, för att klara dan

En till taler, jag ska iväg

När jag är åter

Jag stannar kvar

En till taler är alltings svar

för längesen, på äventyr
jag for, men ingen lycka stod mig bi
Så ge mig ett mynt, så nu när dagen gryr
Jag kanske kommer hem för alltid

En till taler, för att klara dan

En till taler, jag ska iväg

När jag är åter

Jag stannar kvar

En till taler är alltings svar

Em C D G

En till taler, och jag kommer hem!

En ung sjöman förlustar sig

Am
En ung sjöman förlustar sig
C Am
Upppå en äng så grön, ja ja
Am G
Där träffar han en jungfru
Em A
En jungfru som var skön
Am Em
Sjung, trassa lassa lassa lassa lej
C Am
En jungfru som var skön

Vill du bli min skön jungfru
Upp på den gröna äng, ja ja
Så ska vi plocka rosenlöv
Och bädda oss en säng
Sjung, trassa lassa lassa lassa lej
Och bädda oss en säng

Och sängen blev straxt bäddad
Och rosor ströddes däruti
Så lågo de tillsammans
Som äkta skulle bli
Sjung, trassa lassa lassa lassa lej
Som äkta skulle bli

På morgonen när dom vaknade
Det blåste en dejelig vind, ja ja
Men rosorna var borta
På fager jungfruns kind
Sjung, trassa lassa lassa lassa lej
På fager jungfruns kind

God nåde mig arma jungfru
Min mödom har jag mist, ja ja
Men tar du mig till äkta
Så blir jag sorgen kvitt
Sjung, trassa lassa lassa lassa lej
Så blir jag sorgen kvitt

Att taga dig till äkta
Jag varken vill eller kan, ja ja
Ty skeppet ligger färdigt
Att segla i från land
Sjung, trassa lassa lassa lassa lej
Att segla i från land
Sjung, trassa lassa lassa lassa lej
Att segla i från land!

Fem buteljer

 G C
Jag har så många vänner här
G D G
uti denna glada krog.
 G C
De är väl på ett ungefär
 G D G
som alla träden i en skog!

Ref:

D C
En, två, tre, fyra, fem
 D C
buteljer som jag ser
 D C
som snart skall hitta hem
 D G
när jag dem sväljer ned!

Den första som jag ser
är så god och vackert röd!
Skänk mig gärna mycket mer
emot nykterhetens nöd.

Den andra med sin must
jag nu genast dricka vill.
Tänk, den väcker alltid lust
till ännu några stycken till!

Det tredje är så klart
och dricks i mycket små, små glas
men smakar alltid underbart
på alla sorter av kalas.

Den fjärde är en drank
emot fattigdomens nöd.
Ja, om än jag så är pank
så kan jag alltid dricka mjöd.

Men om denna dryckes-sed
får din hjärna att slå stopp
kan du alltid hålla ner
lite kaffe i din kropp.

Fínvísan

D A D G
fín är dín fader, fín är dín mor
D A G A
fín är dín syster fín är dín bror

Refr:

D G A D
fín är du; fín vill du vara, du är fín
D G D
fín är du, fín vill du vara,
D G A D
fín är du, fín vill du vara, du är fín

fín är du uti alla manér
fín är nær på vänneren du ser

Ref...

fín är du nær du går till dín vän.
fín är du nær du kommer igen.

Ref...

ful är dín fader...

full är dín fader...

kåt ät dín fader...

Fiskarpojken's visa

D

I bäcken den klara där simmar en fisk

G

A

D

fisk fisk fisk fisk, blubbeli blubbeli blubb

G

D

Och den som den äter han bliva väl frisk

G

A

D

frisk frisk frisk frisk blubbeli blubbeli blubb

Och när som jag badar jag liknar en fisk

fisk fisk fisk fisk, blubbeli blubbeli blubb

Jag plaskar väl hellre än diskar min disk

Disk disk disk disk, blubbeli blubbeli blubb

I havet det blå finns jättestor fisk

fisk fisk fisk fisk, blubbeli blubbeli blubb

Men den som där seglar han tager en risk

Risk risk risk risk, blubbeli blubbeli blubb

I bäckar och sjöar jag fångar min fisk

fisk fisk fisk fisk, blubbeli blubbeli blubb

Och fångar jag ingen så får jag väl smisk

Smisk smisk smisk smisk, blubbeli blubbeli blubb

Och fisk fisk fisk fisk, blubbeli blubbeli blubb

Flickan går på golvet

Em G
flickan går på golvet fager som en ros
Em C D G
Denna vackra pojke vill jag sova hos
C Em
två och två i dansen
D G
par och en går fri
Em C D Em
mister du balansen då är allt förbi

Em G
Pojken står på golvet reslig som ett träd
Em C D G
Denna vackra flicka vill jag sova med
C Em
två och två i dansen
D G
en och en slås ut
Em C D Em
mister du balansen då är leken slut

fram med mera mjöd

D G D A
fram med mera mjöd och vin, min strupe den har torkat
D G D A D
Jag kan inte sjunga fastän jag så gärna vill
D G D A
När man tänker efter är det konstigt att jag orkat
D G D A D
spela så här länge utan nå't att dricka till
G D G A
fienden jag fruktar allra mest det är min törst
D G D A D
Så vill ni att jag spelar: Ge mig nå't att dricka först!

D G D A
Törsten drev mig ut som ung, på vandring runt i världen
D G D A D
Varje värds hus är mitt hem och varje värd min far
D G D A
Min musik den ger mig mat och mjöd och plats vid härden
D G D A D
Har jag tur så får jag lite silver som jag spar
G D G A
Land och rike drar jag kring, på jakt i ur och skur
D G D A D
Och kvinnor som har vin och mjöd det är mitt bytesdjur

Fältingenjören och flickan

D G A D
En ärofull fältingenjör stod vakt i fiendeland
D G A D
Han hälsade på en fager dam med en vinkning av sin hand
D G D A
Och sedan han kysste henne, med hela seendets bredd
D G A D
Och de låg med varann i värnet hans, med uniformen som bädd

D G D A
"Hör nu trumman spelar ra ta ta tap och hör flöjternas ljusa klav
D G A D
farväl min skatt och tack för i natt, jag måste ge mig av!"

Med kraft och glöd de älskade, tills gryningen var där
Soldaten drog på sig kläderna, och sa: "Mitt hjärtas kär
hör trummorna de dundra, armén iväg nu drar
Om det inte vore för det, min vän, så skulle jag stanna kvar!"

"Men bäste herr ingenjörssoldat, vill du inte gifta mig?"
"Å nej, min sköna älskade, mitt svar tyvärr blir nej
för du är av utländskt släkte, och jag av inhemsk börd
Inte förrän fred är mellan länderna blir våran kärlek hörd!"

"Men bäste herr ingenjörssoldat, varför sa du inte så
Mina föräldrar kommer bli vredgade när de om det höra få
Men jag skall icke sörja, och kan vänta länge än
På fred, på ro, på hopp och på att träffa dig igen!"

För rederliga män

God morgon käre fader, för rederliga män!
Gud låt er vakne gläder, det är ingen dager än
Ingen dager synes än, ingen måne lyser än!
för stjärnorna på himmelen de blänka

Och kära mor i huset, för rederliga män!
I tänden nu upp ljuset, det är ingen dager än
Ingen dager synes än, ingen måne lyser än!
för stjärnorna på himmelen de blänka

Och kära far i huset, för rederliga män!
Var snäll och ta fram kruset, det är ingen dager än
Ingen dager synes än, ingen måne lyser än!
för stjärnorna på himmelen de blänka

Och far han står vid bänken, för rederliga män!
och skiftar juleskänken, det är ingen dager än
Ingen dager synes än, ingen måne lyser än!
för stjärnorna på himmelen de blänka

Jag ser på eder skorsten vit, för rederliga män!
för eder dotter kom jag hit, det är ingen dager än
Ingen dager synes än, ingen måne lyser än!
för stjärnorna på himmelen de blänka

Jag ser på eder skorsten grå, för rederliga män!
att kaffepannan hon är på, det är ingen dager än
Ingen dager synes än, ingen måne lyser än!
för stjärnorna på himmelen de blänka

Jag står ej längre ut för knut, för rederliga män!
Jag tror det tjälas i min trut, det är ingen dager än
Ingen dager synes än, ingen måne lyser än!
för stjärnorna på himmelen de blänka

Jag står ej längre ut för vägg, för rederliga män!
Jag tror det tjälas i mitt skägg, det är ingen dager än
Ingen dager synes än, ingen måne lyser än!
för stjärnorna på himmelen de blänka

Galen

Bm
En gammal vresig dvärg
A Bm
Han satt och sög på märg

Han hade ingen färg
A Bm
Ty han målade om sitt berg!

Ref:

Bm
Han var galen!
A
Han var galen!
Bm
Han var galen!
A Bm
Han var galen!

En gammal trötter ko
Hon satt och hunneglo
Men hon fick ingen ro
För hon satt på getingbo

Ref

En gammal fager alv
han byggde sig ett valv
Därunder marken skalv
när han satte på sin kalv!

Ref

En gammal knekt
han hade just blivit väkt
Och där stod hela hans släkt med en
hiskelig andedräkt!

Ref

En gammal trötter kung
han låg och njöt bland ljung
Bredvid låg pigan ung
Men så bet hon i hans pung!

Ref

En frikostig pirat
han hade ingen mat
Så han sket uppå ett fat
Servera det till sin kamrat!

Ref

En liten fuser narr
han satt och tugga barr
Satte handen i en svarv
Och han snurra flera varv!

Ref

En stor och tjocker munk
han låg och dunka dunk
I en grå sunkilunk
Lukta munken bara skunk!

Ref

En tonlös trubadur
han sjöng utan censur
Åkte på en stor fraktur
Sattes sedan i en bur!

Ref

En redig snickarkarl
Var ett praktexemplar
som fick ligga alla dar
Tills han kuken av sig skar!

Ref

Gråsvärdsмарchen

D
Sitter ni nu där och somnar till igen
G D
och åldras långsamt över gapande stop?
D
Snart nog skall du här nalkas fienden
G D A D
och kommer med glittrande vapen och rop.
D
Varhelst vi drager fram så rinner inget mer
G D
och tomma flaskor rullar runtomkring.
D
Vi måste genast dricka, alltihop skall ner!
G D A D
En äkta soldat ratar ingenting!

Refr:
G D
Med Bacchus drar vi runt på gator och torg
A D A
med glittrande glas.
G D
Vår Bacchus är oss som en väldig borg.
A D A
Suparna tas.
A D A
På hans kalas går allting jämt i kras!

Kling och klirr och krasch / gå på för
Bacchus skull!
Jag vänder aldrig mera hemåt igen
förn slutligen jag stupar och blir lagd i mull!
Det är lika för alla, båd' nykter och vän.
Ingen skall väl tro vi vänder kinden till
om världen vrenskas och om baren är stängd?
En liten sup i glaset och en rutten sill
kan duga om hären är utsatt och trängd.

Helst så drar vi fram på stora äventyr
i herrars salar och i jungfrurs gemak.
Vi måste gripa tiden innan dagen flyr
och hitta ett slagfält i våran smak.
En liten grå taverna med en bruten dörr
kan locka oss att inom porten gå
för ställen där man aldrig nånsin varit förr
kan vara de bästa man varit på.

Än i stora borgar eller resta täft
om natten eller under ljusan dag,
än i frusna marker eller sommarens fält
så följa vi Marti och Bacchi lag!
Och de som vågar ställa upp till slag mot oss
och fylkar sig till skydd för hemmets härd
skall vi genast visa vad det är att slåss
och hur mycket sold som ett gråsvärd är
värd!

Refr.

D

Gröna sund

Gm

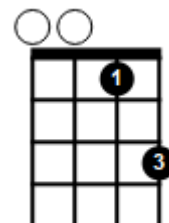
Dm F C Dm
Hör ni unga flickor, gå inte ut i gröna sund

F C Dm
Hör ni unga flickor, gå ej i gröna sund

Gm C Dm
För det kan eder hända då, att pojkarna på lur må stå
C Dm
Så gå ej i gröna sund!

Hör ni unga gossar, stå ej på lur uti gröna sund
Hör ni unga gossar, stå ej i gröna sund
Ty det kan eder hända då att flickorna sin väg vill gå
Så stå ej i gröna sund!

Hör ni unga vackra, gå gärna ut i gröna sund
Hör ni unga vackra, gå ut i gröna sund
Ty det kan eder hända då att ni er kära möta må
Så gå ut i gröna sund!



Gudaskålen

♣

I mörknande orostider

♠

Är törsten vår enda vän

♣

♠

Trots hårda och blodiga strider

♣

♠

♣

Vi reser oss upp igen

♣

Bland träck och sprit och kyla

♠

Vi bränner gudars bål

♣

♠

Där svältande ulvar yla

♣

♠

♣

Vi dricker gudars skål!

Guldet glittrar

D G A
Med girig häg och guldig blick, vi smög i månsken blått.

D G A D
För guldet glittrar underbart, och solen stiger snart!

D G A
Jag vill förtälja dig min vän, om hur nu det har gått.

D G A D
För störst av allt, är vänskapen, vi får ej glömma den!

Mot fogdens borg att återta en orättfärdig skatt
Vi trotsade både lag och vett i denna mörka natt

Genom skuggor, under torn o över stenlagd mur
In i fogdens låsta rum där slutade vår tur!

Stövelstramp och höga rop, o facklors röda sken!
Med tunga kistan mellan oss, vi sprang på snabba ben!

Över mur och under torn, mot skuggans famn med språng!
Men snabbare än dina steg, var bågens skarpa säng!

Gömda under mörkan gran, ditt livsblod flyter bort!
Och ryttare med hundar släppes ut från fogdens fort!

Du ser på mig, du hostar till och säger "Ge dig av!"
För guldet glittrar underbart, och solen stiger snart!
"Du orkar bära kistan själv"... Och sen du... Somnar av!
Men störst av allt är vänskapen, vi får ej glömma den!

Så nu är jag här, en fattig bard, ty kistan den blev kvar!
Trots att guldet glittrar underbart och solen stiger snart!
Men du vilas trygg i helgad mark, ty sådant blev mitt svar.
Att störst av allt är vänskapen, vi får ej glömma den!

Gåsa gåsa klinga

D
Gåsa, gåsa klinga ge mig dina vingar
G D A D
Vart ska du flyga? Till Rosendefund!
D
Där bor göken, där gror löken
G D A D
Där bygger svalan i Rosendefund
A
Där sitter gubbar och spelar på gullstubbar
A
Där sitter gummor och spelar på gullstrummor
D G A D
Där sitter snälla barn och leker med gulläppsen
G A D
Där sitter du och där sitter jag!

Gåsa, gåsa klinga ge mig dina vingar
Vart ska du flyga? Till Rosendefund!
Där bor göken, där gror löken
Där bygger svalan i Rosendefund
Där sitter drängar, och spelar på gullsträngar
Där sitter pigor och spelar på gullgigor
Där sitter gubbar och spelar på gullstubbar
Där sitter gummor och spelar på gullstrummor
Där sitter snälla barn och leker med gulläppsen
Där sitter du och där sitter jag!

Harald

Em
Ibland alla män finns en man
D G
Ingen kan väl dricka som han
Em G C G
Harald blir rätt törstig ibland
Em D Em
Harald har konstiga vanor

Ibland alla kämpar finns en man
Ingen kan väl strida som han
Harald slåss och supa kan
Harald har konstiga vanor!

Ibland alla karlar finns en karl
Flickan står med barmen bar
Men svärdet är det styvaste han har
Harald har konstiga vanor!

Bonden går på åkern och sår
Och han hör hur ryktena går:
"Det är dags att låsa in sitt får!"
Harald har konstiga vanor!

Ibland alla män finns en man
Ingen kan väl klä sig som han
Harald är både kvinna och man!
Harald har konstiga vanor!

Harpan kraft

f C Dm
 Herr Peder han rider sig söder under ö.
 Gm C A# Dm
 Där fäster han sig vid så vänan en mö.
 f C f C f
 Men hjärtans allra käraste vad sörjer du då?

Inte sörjer jag att vägen är lång
 Och inte sörjer jag, att sadelen är trång
 Men hjärtans allra käraste vad sörjer du då?

Inte sörjer jag för sadel eller häst
 Inte sörjer jag, att du haver mig fäst
 Men hjärtans allra käraste vad sörjer du då?

Inte sörjer jag för att jag är ung
 Att bära guldkronan, hon är inte tung
 Men hjärtans allra käraste vad sörjer du då?

Sörja, sörja. Jag sörja väl må
 Jag vet ju så väl, hur det lär gå ändå
 Mitt hjärtas allra käraste vad sörjer du då?

Om vintern för den bredan bro
 Där miste jag mina systrar två
 Men hjärtans allra käraste vad sörjer du då?

Jag ska göra den bron så bred!
 Även om hon kostar mig tolv tusen träd!
 Men hjärtans allra käraste vad sörjer du då?

Jag ska göra den bron så stark!
 Även om hon kostar mig tolv tusen mark!
 Men hjärtans allra käraste vad sörjer du då?

Själv så ska jag bredvid dig rida!
 Fem av mina män på var och en sida!
 Men hjärtans allra käraste vad sörjer du då?

När som de kommo till borgaregrind
 Där dansade en hjort, där spelade en lind
 Men hjärtans allra käraste vad sörjer du då?

Och männen såg nu på djuren bara
 Ensam lät de den jungfrun fara
 Men hjärtans allra käraste vad sörjer du då?

Och när som de kom å den bredan bro
 Där stapplade hästen på fyra guldskor
 Men hjärtans allra käraste vad sörjer du då?

Fyra guldskor och fem guldsöm
 Men jungfrun hon föll i stridan ström
 Men hjärtans allra käraste vad sörjer du då?

Dm A# Gm Am
 Herr Peder han talte till sin lille smådräng
 Dm A# Gm Am
 Hämta mig hit min gullharpesträng
 Gm Am A# Gm
 Herr Peder, han spelade så ljuvligt
 A# C Dm
 Att fåglarna på kvistarna de dansa därvid

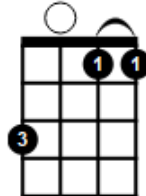
Dm A# Gm Am
 Han spelade barken av hårdaste trä
 Dm A# Gm Am
 Han spelade barnen ur moderns knä
 Gm Am A# Dm
 Han spelade vattnet ur bäcken
 A# C D Dm A
 Han spelade ögonen ur näcken

f C Dm
 Herr Peder, herr Peder du spela ej så hårt
 Gm C A# Dm
 Du skall så gärna din unga brud få
 f C f C f
 Men hjärtans allra käraste vad sörjer du då?

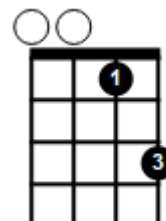
Min unga brud henne kan jag väl få
 Men jag vill också ha hennes systrar två
 Men hjärtans allra käraste vad sörjer du då?

Och där blev glädje och mycken fröjd
 Och systrarna voro med svägern nöjd
 Men hjärtans allra käraste vad sörjer du då?

A#



Gm



Havet svart och havet blå

Em
San Gottardo seglar ut
D
Minns väl, San Gottardo
G D C D
Tofv månader kvar tills resans slut
G D Em
Utmed havet svart och havet blå

Ref:

Em
Havet svart och havet blå
D
Minns väl, San Gottardo
G D C D
Om ett år vi hemma åter stå
G D Em
Utmed havet svart och havet blå

Svårt är att minnas alla namn
Minns väl, San Gottardo
När man har en famn i varje hamn
Utmed havet svart och havet blå

Havet svart och havet blå...

Jag letar artariska flickor då
Minns väl, San Gottardo
För de vet vad en sjöfarare vill få
Utmed havet svart och havet blå

Havet svart och havet blå...

Eleriska flickor jag gärna tar
Minns väl, San Gottardo
När inget annat finns att välja kvar
Utmed havet svart och havet blå

Havet svart och havet blå...

Artariska gossar mitt hjärta vann
Minns väl, San Gottardo
De i sängens halm prestera kan
Utmed havet svart och havet blå

Havet svart och havet blå...

En elerisk pojke man tar med sig hem
Minns väl, San Gottardo
Efter minst fyra flaskor vin eller fem
Utmed havet svart och havet blå

Havet svart och havet blå...

Elerier aldrig artarier bräckt
Minns väl, San Gottardo
Man måste ta hem två för att få samma
effekt
Utmed havet svart och havet blå

Havet svart och havet blå...

Tiden hård och lönen låg
Minns väl, San Gottardo
Döden väntar dig i nästa våg
Utmed havet svart och havet blå

Havet svart och havet blå...

En sista vers i vår serenad
Minns väl, San Gottardo
Det är dags för oss att segla åstad
Utmed havet svart och havet blå

Havet svart och havet blå...

Hej dunkom

Am G
Hej dunkom så länge vi levom
Am F G
Sjungom dansom havom roligt varje dag
Am G
Hej dunkom och kvintiserom
Am F G Am
Så har far min gjort, och så gör jag!

Refr:

Am F G Em
För nitton slantar idag och tjugo slantar igår
Am F G Em
För nitton slantar idag och tjugo slantar igår
Am F G Am
Och ändå har jag flera slantar kvar!

Den flickan hon var söter
Som en fager lilja uppå grönan äng
Ögon som gjorde mig blöter
kasta hon på mig,
jag lyckliga dräng!

Refr.

Hej dunkom så länge vi levom
Supom spelom havom roligt varje dag
Hej dunkom och kurtiserom
Så har far min gjort,
och så gör jag!

Refr.

Hej dunkom så länge vi levom
Supom spelom havom roligt varje dag
Hej dunkom och kurtiserom
Så blev far min till,
och så blev jag!

för nitton flickor idag och tjugo flickor igår
för nitton flickor idag och tjugo flickor igår
Och ändå har jag flera strängar kvar!

Helga Jungfru

Am Dm G C Dm G
hör vår bön du jungfru, uppå den helga stol
C f Em f G Am
Ge en stackars landsknekt, ännu en dags sol
Am Dm G C Dm G
för att inte frysa, gå vi till krögarfar
C f Em f G Am
kort är stund av lycka, vår sold han girigt tar!

Refr:

Am Dm G
Slå trumman, slå trumman, snart står stridens larm
f G f G Am
Genom moln av damm slå sig landsknektar fram
C f G
Landsknektar fram!

hör vår bön du jungfru, uppå den helga stol
Ge en stackars landsknekt, ännu en dags sol
Kylan fannar landet, vintern nu är här
Vi rövar bondens skjorta, den honom inte klär

Damm sväljs under färden, vår pung den hänger tom
Gillet sväljer världen, må livet dess bli långt
Länderna de darrar, allt motstånd vi förgör
Min käraste därhemma, skall gråta när jag dör

Musor håller takten, fanan vajar i skyn
För oss ligger slakten, vår död väntar i dyn
Korn mognat på fälten, gäddan står i ån
Striden synes nära, lyss till trummans dån!

hör vår bön du jungfru, uppå den helga stol
När vi slutligt stupat, ge oss evig ro
Under kors besupet, i graven vila få
Med djävulen vi super, och lever fan ändå!

Slå trumman, slå trumman...

Am

Herr Peders sjöresa

D G A
Herr Peder han gångar sig i kammaren in, han kammar och krusar sitt hår,
G A D A D A D
Så gångar han sig till sin kära fostermor och frågar vad död han skulle få.

"Ja inte skall du ligga uppå sotesängen död, ej heller bli slagen uti krig,
men akta dig väl för böljorna blå, att de ej må förkorta ditt liv!"

"Ja nog skall jag akta mig för böljorna de blå, att de ej må förkorta mitt liv.
Jag skall bygga mig ett skepp utav lättaste kork, med master av valfiskens ben!"

Men när de hade seglat uti fyrahundra dygn så började skeppet till att slå.
Då bado de alla till herren vår gud att de någon hjälp skull få.

Kaptenen som var en förståndiger man, han talade förståndiga ord.
Han sade "Låt oss kasta gulltärningen ombord, att se vem största synden haver gjort!"

Och första gulltärningen på tafelbordet rann, ibland dessa de sjöfarande män.
Och lotten den föll på Herr Peder första gång, vår älskade konungason.

Och andra gulltärningen på tafelbordet rann, ibland dessa de sjöfarande män.
Och lotten den föll på Herr Peder andra gång, vår älskade konungason.

Och tredje gulltärningen på tafelbordet rann, ibland dessa de sjöfarande män.
Och lotten den föll på Herr Peder tredje gång, vår älskade konungason.

"Ja nog är det jag som största synden haver gjort, ibland dessa de sjöfarande män.
för kyrkor har jag plundrat och kloster har jag bränt och små flickor har jag narrat och skänt!"

"Om någon utav eder skulle komma iland och min fästemo hon frågar efter mig,
så säg att jag vilat under böljorna de blå, säg även att hon gifta sig må!"

Så togo de Herr Peder i hans gullgula hår och kastade honom över bord.
När Herr Peder börja sjunka börja skeppet till att gå, och seglade på böljorna de blå!

Hertigens fånge

♩
Så går väl solen upp igen, som solen alltid gör
C D G
Och ångestsvetten dryper uti fällen
♩
Det är svårt att täppa till sin trut när brännvinet förför
C D G
Och att inte göra flickorna på smällen
D C G
Hertigens härold han lät skicka mig ett bud
C D G
För honom och för konungen och sjunde himlens gud
D C D
Att genast gå att spela för honom som sig bör
C D G
Uppå hans vackra slott av alla ställen

D G D G C D
Han efterskänkte nog min skuld fastän den var rätt stor
C G D G
Och han alltid är rätt snål mot alla andra
D G D G C D
Han lovade silver, lovade guld, han kallade mig bror
C G D G
En sådan lön kan ingen spelman klandra
D C G D
Ett gästabud med kungen själv som gäst det skulle han ha
C G D G
Mat vin och sköna kvinnor och musiken det var jag
D C G D
Så gick jag mig till slottet där hertigen nu bor
C G D G
fastän det var rätt längan väg att vandra

Mellanspel:

G C G D G
G C G D G

Dit gick jag och dit kom jag, uti en gyllene sal
satt hertigen och kungen på balkongen
Scenskräck det får man ta, fast det kan vara hemska kval
men till slut så kom väl jag igång med sången
Jag sjöng så fint om hertigen, och om hans tusen män
Och om hur han träffade trollkarlen och vad som hände
sen
Men hertigen var arg och sa "Nu har jag gjort mitt val!
Du må ha varit gäst, nu är du fången!"

Ja den som har en krona han kan göra som han vill
Och fångs in och plåga sina gäster
Ty makten att förskona alla dem som tigit still
kan tysta både gudlösa och präster
Men någon måste sjunga sin sanningssång till slut
och vägra fälla tårarna som andra grätit ut
Om sanningen ska fram så måste någon tycka till
för tystnaden är vad som allra värst är

Hertigens dotter, i cellen kom hon in
Lucilia som älskat mina sånger
Och mätt i alla mätt är hon berusande som vin
och bot för både svärmod och för ånger
Hon var en vacker kvinna, jag var en ledsen man
Hon tröstade mig på just det sätt som bara kvinnor kan
Jag smekte hennes hår som var så gult som var det lila
Som jag gjort i fantasin så många gånger

Min dom knappast förvånar, en dödsdom anbefallts
Men bojorna känns inte längre tunga
För dagarna man lånar slutet väntar ju på allt
På spelemän och hertigar och kungar
Lucilia var här och sa till mig mig som varit rädd
Två hjärtan slår i hennes bröst sen natten på min bädd
Så om nio månader så kommer jag i ny gestalt
Tillbaks till jordelivet för att sjunga!

Hjältekväde

Den tappre hertig Kaspian drog fram med sin armé.
En mäktig här på femtontusen man.
Ifrån horisont till horisont så långt man kunde se
i jämna led med skuldran mot varann.

Längst bak gick män med bägar utav smidig idegran
och före dem marchera svärdbärarna fram.
Och framför dem med solen strålar likt en brand i svans och
man
skred hästar i ett moln av grus och damm.

Och uppå varje springare med sköld och spetsig lans
satt en stolt och ädel riddersman.
Och allra främst i bräschken klädd i solens gyllne glans
där skred vår stolte hertig Kaspian.

Så kom man till den blomseräng där slaget skulle stå
och hären bredde ut sig gjorde haft.
Och femtontusen krigarhjärtan började att slå
emedan vapenstål och blickar glänste kallt.

Så talte hertig Kaspian: "Där gräns har blivit kränkt
utav barbarer. Ett förbannat rövarband.
Och detta svärd jag höjer ja, det har min fader skänkt
och jag ska svinga det för arv och fosterland."

Och sedan så kom fienden, en vedervärdig syn
med krökta svärd och klubbor utav sten.
Och med rustningar av härdat skinn och målningar i hyn
lät de pilar fly från bägar utav ben.

Och pilarna de föll som regn en åskovädersnatt
men orubblig stog Kaspian och log.
Det var ett leende som brast uti ett segersäkert skratt
sen fick han en pil i pannan, föll pladask och dog.

Oh, dog hjälten redan där? Jag måste sjungit fel minsann.
Nå! Låt oss säga att ur intet kom en gås.
Och den satte sig i pannan på vår hertig Kaspian
och fick pilen som jag nämnde i sitt kräs.

Och Kaspian drog arvestål och vrälade: "Attack!"
Och hären storma framåt med ett dån.
Och Kaspian han svingade, han stötte och han stack
sen blev han nedhuggen av en liten gubbe bakifrån.

Men oj, nu blev det fel igen du lede trubadur.
Nej, återigen gick väran hertig trygg.
Ni kan kalla det för framförhållning, ödet eller tur.
Han hade glömt att han bar en stor säck potatis på sin
rygg.

Och inkräktaren veknade. Nu brast hans östra flank
och riddersmännen storma framåt ifrån väst.
Och Kaspian han njöt av slagets färg och larm och stank
sen blev han krossad av en övergiven häst.

Nej, förresten! Hästen blev förälskad i en älg.
Och förbluffad stod vår gode hertig kvar.
Och bevittnade hur häst och älg försvann i sky och sälg
och levde lyckliga i alla sina dar.

Till slut stod hertig Kaspian blick mot blick och svärd mot
svärd
med hövdingen för fiendens armé.
Som svingade sitt krökta svärd för allting han var värld
och gjorde Kaspian till sylta och filé.

Nej tusan vilket dravel. Nu får det vara nog.
Vår hertig vann duellen. Det förstås!
Och resten utav fienden föll som furor där han drog.
Snart stod han segrande i sommarsolens bloss.

för se inga svärd och pilar får ge hjälten några sår
och inte röra han i ryggen ens en gång.
Han får aldrig blöda näsblod eller ens mista ett hår
i trubadurens insmickrande sång.

Så här fullför jag mitt uppdrag. Hjälten segrade till sist
som ni säkert förstätt från första ton.
Så blev även detta kvädet fantasilöst, fatt och trist
med samma gamla huvudperson.

för sången måste bli precis som hertigen beställt.
Jag säljer dyrt min fjäskande lyrik.
Men i hemlighet jag lovar, drar en hertig ut i fält
så har han samma sköra kött som er
min obesjungna, bortglömda publik.

Hon kommer hit

G C D
Det är inte lätt att vara spelman vill jag lova
C D G
Inte är det särskilt många timmar jag får sova
G C D
Först så ska man glädja alla gästerna på krogen
C D G
Sedan ska man lyckliggöra flickan uppå logen

C
Hon kommer hit, hon kommer hit
D
Hon kommer hit, det lär ej dröja
C
Hon kommer hit, hon kommer hit
D G
Hon kommer sänd av Fröja

Känner du dig sällskapssjuk och det är sent på natten
Kan du bara välja på en spelman eller katten
Jag är inte särskilt snygg men låt mig få berätta
Jag kan bli ett tidsfördriv i väntan på den rätta

Hon kommer hit, hon kommer hit...

Men mitt mål har aldrig vart att kyssa alla kvinnor
Nej, jag älskar bara en för det är allt jag hinner
Om ni inte tror på mig, ja då får jag väl ropa
På den enda i mitt liv: Hon står där allihopa

Hon kommer hit, hon kommer hit...

Hyllning till Kajans frivilligkompani

Am C
En solig dag på hösten
G Am
För ett antal vintrar sen
f C G
Vårt rike stod i strid mot Granlands här
Am C
Allt för få soldater
G Am
hade lysst till rikets kall
f C G
Då hörde de ett horn som ljud i väst

f Am Dm G
Oh ah oh oh
Am C
Vid horisonten soldater de ser
f G
Under ätten Kajas bruna banér
f G
De går i strid med hjärtan av glöd
f G Am
Att färga marken röd
f G Am
(Nu väntar ond, bråd död!)

De leds av ättens fader
Till prästerna han går
Vi sviker ej vårt kall, ers helighet!
Två hundra män och kvinnor
Står redo i mitt led
De tänker slåss till döden om så krävs

Oh ah oh oh
De kupar sina händer och her
Under ätten Kajas bruna banér
De går i strid med hjärtan av glöd
Att färga marken röd
(Nu väntar ond, bråd död)

Såväl piga där som bonde
Såväl sömmerska som dräng
Stoppa varje hot mot vårt land!
Må Gud vara med oss
Det är en onskans här
Dra stål och bygg mur av kött och blod

Oh ah oh oh
En sista kyss till sin maka han ger
Under ätten Kajas bruna banér
De går i strid med hjärtan av glöd
Att färga marken röd
(Nu väntar ond, bråd död)

Likt alla fåglars vrede
Sveper pilar in från norr
I deras skugga leder Kajen fram sin här
För Gud och för vårt rike
Vi dräper dessa kräk
Dödens vindar blåser upp till storm

Ohahoh
Men så han faller till marken ner
Under ätten Kajas bruna banér
De går i strid med hjärtan av glöd
Att färga marken röd
(Nu väntar ond, bråd död)

Hákon den gode

Em
Vikingánd og fregðardáð um det er denna songen
D Em
Ut av Stord har detta hendt og Hákon han var kongen
G D
Kongen satt í Holmagard og hadde íkkje mange menn
Em D Em
Stílt så leika bylgjene utmed holma strendin

Ser då kongens sendemann ut ved dei ytste háar
Mange skíp med stripne segl og innafjord dei roar
Skjott så samlast kongens menn for ufred íkkje dølgjast kan
Kongen spør kven ráð kan gjev fly eller verta slegne?

Svara det inni kongens hird han Torolv Sterke Skolmsson
Míding stor det er á fly for urettvise valdsmenn
Kongen veit at me har vunnet over overmakti før
svara då den heile hird: «Me vil gå med kongen!»

Tok då alle brynjer på og kongen sverdet kvernbit
Fylka dei seg skjold í skjold under Hákons merke
Då átakfolket på dei kom dei var eit tal som seks mot ein
I hjelm og sverd på soli skein Som havet sine bylgjer

I brodden av dei átaksmenn fór viking Øyvind Skroya
Med átakfolket gjekk han hardt Til nið mot Hákons merke
Kopa høgt han Øyvind «Eg Nordmannkongen finna vil!»
Løyner han seg, er han redd? Kven kan seia til ham?

Kom det over kongens menn ein voldsom kraftig styrke
I harme full sprang kongen sjølv frammanføre merke
Sa «Hald du fram som du gjer, um du nordmann kongen finna vil!»
Svinga Hákon kvernbit í, Torolv sverdet fimreid

Striden vart då veldig kvass med mannefalli store
Hákon og hans menn dei ráðast striden avgjorde
Øyvind berserk bli for sverdet kvernbit lagt på vollen ned
Kom det frykt í átakfolket, flydde ut or landet

Vikingánd og fregðardáð um det er denna songen
Ut av Stord har detta hendt og Hákon han var kongen
Kongen satt í Holmagard og hadde íkkje mange menn
Stílt så leika bylgjene utmed holma strendin

Håll Käft

Dm A
hör upp nu din hund ta och lyssna en stund. Jag är trött på din gnälliga röst.
Dm
Det låter gunås, som en skrikande gås skulle byggt sig ett bo i ditt bröst.
A
Och på tal om ditt bröst är det knappast nån tröst att bese nåt så inskjunket kient.
Dm
Och om det nu går gör nåt åt ditt hår! Trots att det nog är försent.

A
Du är sjuklig och ful och din tunga är gul, Du är korkad och fåfång och dum.
Dm
Impotentia kretin. Smutsiga svin, måtte gudarna göra dig stum.
Gm Dm Gm Dm
För trots du är sjuk har du något slags bruk av din vanskapta tunga och hals.
Gm Dm Gm A
Men jag uppmanar dig; Skäms och tig! Och lyssna på vad dig befall.

Dm A Dm
Håll Käft!

Och lite på mig om man jämför med dig är det mysigt med tarmvred och pest.
Och din vidriga fru hon är fläskig för sju med en bakdel bastant för en häst.
Jag har träffat din far. Det var nåt av en karl. Han berättar att sorgen var tung.
Sedan du blivit till, du får tro 't om du vill, skar han av sig sin Niklas och pung.

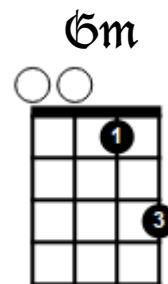
Jag har träffat din mor i en hage i fjor. Hon talade mindre än du.
Det var nog lika bra för det enda hon sa var ett rungande, råmande Muu!
Du har smuts i din själ din förbannade träf. Dina ungar är onda små troll.
Du är fuktig och grå. Luktas illa som få. Så lyssna på våran paroll.

Håll Käft!

Gå och dränk dig i ån, ditt patetiska fån, så gör du oss alla en tjänst.
Att få finna dig röd, föruttnad och död skulle göra din enda förtjänst.
Dina spökliska ben sätter hästar i sken du din spyta av människokött.
Din läskiga lukt skrämmer barn, fäller frukt och din mandom är vissen och trött.

Sjäare, slas. Idiotiska as!
Hustomte, lögnare, dräng!
Du är fläsande fet. Rätta och get!
Smutsfilosof. Svältkatastrof!
Aska och sot! Idiot!
Pesthärd! Inget värd!
Gift i brunnen! Ättika i munnen!
Snus och träck och nagelsträng och hela världens undergång!

Håll Käft!



Här komma de fattiga sjungaremän

G C
Här komma de fattiga sjungaremän

C D G
allt ifrån främmande länder

G C
Här komma de fattiga sjungaremän

C D G
allt ifrån främmande länder

G C
Vi äro så långt ifrån främmande land

G Am D
Vi äro så långt ifrån främmande land

Em C D G
att ingen oss igenkänner!

G C
Vi äro så långt ifrån främmande land

G Am D
Vi äro så långt ifrån främmande land

Em C D G
att ingen oss igenkänner!

Här ligger landet

G C D
Här ligger landet, landet med ära,
Em Am C D
sagornas, minnernas, löfternas trakt;
G C D
hembygd, din fana glada vi bära.
Em C D G
fladdre den högt emot skyarnas jakt!

Refr:

G D C D
Sjung den som kan det: Här ligger landet,
C G D G
Sjung om vår hembygd med skördar och järn!
G D C D
Sjung den som kan det: Här ligger landet,
C G C D G
Sjung om vår hembygd med skördar och järn!

Här just om våren, lärkorna sjunga,
så som på jorden man aldrig det hör,
medan kring slätten skogarna gunga,
väkta till jubel av vindarnas kör!

Här just om hösten tegarna bära
gyllene vete och gungande råg,
medan den bleka höstmånens skära
lyser de flyktande svanornas tåg!

Var vi än vandra långt bort i världen,
vart vi än ståva på levnadens ström,
styr dock vår tanke jublande färden
hit till vår hembygd i längtan och dröm!

Höcköpings fältarbetsesingenjörspionjärs hyllningsvisa

Refr:

 C f C
Hör hammarens ljuva slag
 G
Se vaktorn och stålbeslag
 C G
Se murar och värn
 C f
Se taggtråd och skärm
 C f G
Se skansar och vapen av underlig sort
 f G Am f
Som med en enda träff skjuter fienden bort
 C G C
En ingenjör's arbetsdag

I höcköpings ingenjörskår
plats bara de bästa får
Där kvinnor och män
kämpar för Gud och hem
Med penna och svärd, bakom ässja och härd
Med kraft de vår fiende slår

Refr.

En fältingenjörspionjär
Är första klassens militär
De avgör den strid
Där folk stupat bredvid
"Framåt" är deras ord när de visar sitt mod
De bäst i Granlands här

Refr.

På timmar de bygger ett fort
På dagar de skapar ett slott
På en minut må du tro
kan de lägga en en bro
Och på runt sekunden, de förstör den igen
Det är fältingenjör's lott

Refr.

I dessa svåra tider

D A D
Jag lunkar sakta framåt längs stadens död och stank,
G D
Mot krogen för att glömma trots jag nästan äro pank.
G D A D
För i dessa svåra tider behöver man en sup,
D G A D
Ja i dessa svåra tider för att härda ut!

D A D
Familj en gång jag hade, men ingen finns nu kvar,
G D
Ty i utkanten av staden där regerar sjukdomar.
G D A D
För i trångboddhet och fattigdom står döden jämt på lur,
D G A Bm
Ja i trångboddhet och fattigdom står fan på lur....
A D
Där står fan på lur!

Min käresta blev anhållen för hor och kätteri,
Nu ruttnar hon i fängelset blir aldrig mera fri.
För hon erkände under tortyr allt det de ville ha,
Ja det spelade inte nån roll vad än hon sa.

D G A D
Raj ra-raj raj raj, ra-ra-raj raj raj raj! x 2

Så vad gör en stackars sate för att stilla sin ensamhet.
Jo han går till glädjehuset ty han mist sin salighet
Ja i dessa svåra tider behöver man ett skjut,
Ja i dessa svåra tider för att härda ut...
för att härda ut!

Men Cecilia mitt snabba ligg var inte värt sitt pris,
femtio öre finge hon, hon gav mig syfilis.
I dessa svåra tider behöver man en sup,
Ja i dessa svåra tider för att härda ut!

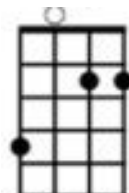
Raj ra-raj raj raj, ra-ra-raj raj raj raj! x 2

I denna jämmerdalens land, bland bränder, svält och krig,
Så finnes det blott ett enda ting som frälser mig.
Att i dessa svåra tider få ta sig en sup,
Ja i dessa svåra tider för att härda ut...
för att härda ut!

Jag lunkar sakta framåt längs stadens död och stank,
Mot krogen för att glömma trots jag nästan äro pank.
För i dessa svåra tider behöver man en sup,
Ja i dessa svåra tider för att härda ut!

D G A D
Raj ra-raj raj raj, ra-ra-raj raj raj raj!
D G A Bm
Ja i dessa svåra tider fört att härda ut!
A D
för att härda ut!

Bm



I himmelen

 G C G D G
I himmelen, i himmelen där Herren Gud själv bor!
 G C G D G
Hur härlig bliver sällheten, hur utsägligt stor!
 D G D
Där ansikte mot ansikte
 D G D
jag evigt evigt Gud får se
 C D G
se Herren Sebaot!

I himmelen, i himmelen vad klarhet hög och ren
Ej själva solen liknar den uti sitt middagssken
Den sol som aldrig nedergår
Och evigt oförmörkad står
är Herren Sebaot!

I himmelen, i himmelen vad sälla utan tal
Av änglarna och helgonen vad glans i ärans sal
Min själ skall bliva dessa lik
Av evighetens skatter rik
hos Herren Sebaot!

I himmelen, i himmelen man inga tårar ser
Ej döden, ej förgängelsen där skola härja mer
Där skänkes fröjd och härlighet
Och frid och oförgänglighet
av Herren Sebaot!

I himmelen, i himmelen en sällhet du berett
Som intet öra hörde än och intet öga sett
Ej njuten av ett dödligt bröst
Ej sjungen av en dödligs röst
O, Herre Sebaot!

I midsommartid

Öppna dörren så går vi ut
Det ljusnar och vinden är varm
I ångande jord
Förvandlas det liv
Som gömdes i mörkrets tid

Hör hjällror klingar vid sjön
När lockropen stiger mot skyn
Och där bland blommande rön
Går hjorden så makligt och lugnt ner till byn

Öppna dörren, se ångens ljus
Där älvorna dansat i natt
De strödde sin skatt
Små pärlor av glas
På tuvor och blek konvalj

Se solen letar sig fram
Och daggen blir vågor av guld
Det väcker något till liv
Som sov i en längtan att sona sin skuld

Öppna dörren så går vi ut
Det ljusnar och allt är ju här
Som vintern har fött
I dag har vi mött
Det löfte som ljuset bär

Det blev ristat i sten
Det tecken vi skulle förstå
Så här det inom dig nu
Och låt det berätta om visdom och frid

I Ordaves namn

Em D Em
Jag ska slåss för mitt land och Ordaves!
C G D
Jag ska slåss för de barn som jag fött i dess namn
Em D G C
Jag går emot döden med spjutet i hand
C D
Och när jag störtar fram
G D Am D Em
Och när pilarna regnar Jag ropar "för Gud!"
Em D
för allt det som jag i livet hållt kärt!
C
för de människor jag älskat
D
Det land som mig närt!
Em D
Skall jag strida och falla
C D
Och föds jag igen
G D C D Em
Ska jag än en gång strida för Gud och för hem!

hur många mil jag än må vandra
hur många dar jag än går utan bröd
När jag når fram till striden skall klingan bli röd!
Skänka fienden död!
Och när striden är slut väntar mitt sista prov!

Ingen nåd skall jag be om och ingen skall ges!
farväl - i döden vi åter skall ses!
för vart hugg som vi ger
Och vart slag som vi får
Skola frälsning och frihet och segern bli vår!

I södra Artaria

D G
I Sydartaria föddes jag
D A
fira på, hala in!

D G
Nio månader efter ett fylleslag
D A D
Vårt mål är Sydartaria!

Refr:

D G
Så hala in, ni fyllesvin!
D A
fira på, hala in!
D G
Hela vägen sjunger vi!
D A D
Vårt mål är Sydartaria!

I flottan värningen jag tog
Uniformen till mig gossarna drog

Med kragen blå och blicken varm
Jag får vem jag vill när jag är i hamn

En sann flottist håller tungan vass
Och med tjugo andra får gå på dass

En morgon grann jag gick om kring
Då träffade jag herr Ankarring

På krogen drack vi om varann
Sen gick vi hem i natten varm

Vi såg med varann hela natten lång
Vi fick bägge till det gång på gång

Men morgonen kom till rummet vårt
När han sov smet jag iväg till vår
båt

En enda sak grämer nu min plan
Att lämna honom kvar i stan

Jag önskar jag var på Artarias
strand
Men en flaska vin i varje hand

Idag skall Martin i jorden

D

Idag ska Martin i jorden, fram med de dukade borden

G D A

Ack vilken glädje, och ack vilken fröjd!

D

får vi int' peppar och kringlor, så får vi väl brännvin och semlor!

G D A

Det gör detsamma, blott själen är nöjd!

Refr:

D A D A

//: Hej da di daddi dallas, hej da di daddi dallas

D G A D

Det gör detsamma, blott själen är nöjd! ://

D

När jag skulle fria till min första flicka

G A D

Då var hon så dum att hon sa nej!

D

När jag skulle fria till min första flicka

G A D

Då var hon så dum att hon sa nej!

D A D A

//: Vill inte flickorna ha mig, då får väl gummorna ta mig

D G D A D

Då så får de återta sitt nej! ://

Inte

D
Tusen skärvor krossat glas
G A D
Vittnar om ett kul kalas
D
Gubbar män och pojkar små
G A D
Flickor kvinns som ej kan stå
G
Den som inte supen tar
Bm G A
Bannas utav krögarfar!
D
Och har du inte lärt ännu
G A D
Blir det inget kuttrasju!

Ref:
G
Inte ska du stå och tjura
D A
Inte ha sån bister min
G
Gamman bakom knuten lura
A D
Höj din bågare med vin
G
Inte ska du stå allena
D A
Inte vara buttertrut
G
Låt så vinet strupen lena
A D
Fröjden bakom varje knut

Lyckan kommer lyckan går
Lycklig den som tar en tår
Lycklig gammal lycklig ung
Lycklig den med diger pung
Den som inga byxor har
Får en sup av krögarfar!
Och har du inte lärt ändå
Ställ dig så i skamsig vrå

Refr.

Ett och hundra krossat krus
Lyckad kväll i rusets hus
Tusen ögon söker flört
Tveka inte hugg på stört
Den som inte bildat par
Får invit av krögarfar!
Och har du lärt dig fel med flit
Är du värd en näve skit

Refr.

Nätter kommer nätter flyr
Vissa somnar andra spy
Sommar vinter höst och vår
Alltid härs någon ut på bår
Men ropa högt ni som är kvar:
Hipp hurra för krögarfar!
Och har du inte lärt ett skvatt
Får vi komma bort med tratt

Refr.

Jag skall aldrig bort mig binda = Äkenskapsvägran

Melodi nummer 1

D G
Jag ska aldrig bort mig binda
D A G
ej i äktenskap uppgå
D G
Ty där är så svårt att finna
D A D
nån man rent kan lita på
G D
Är han riker, så är han rådig
G D
är han fattig lider jag nöd!
G
Är han unger är han otrogen
D A D
är han gammal så är han snart död

Jag ska ensam gå på jorden
vara såsom en fågel fri!
Inte tro på de falska orden
jag tackar nej till vart frieri

Är han riker, så är han rådig,
är han fattig lider jag nöd!
Är han unger är han otrogen,
och är han gammal så är han snart
död.

Men så kom där en tidig morgon
en så fager och unger man.
Och han lovte mig sitt hjärta,
och han räckte åt mig sin hand.

Är han riker, det kan jag tåla;
är han fattig går bra ändå!
Är han unger och otrogen,
må jag själv vara likaså!

Melodi nummer 2

D A
Jag ska aldrig bort mig binda
G A D
ej i äktenskap uppgå
D A
Ty där är så svårt att finna
G A D
nån man rent kan lita på
D G
Är han riker, så är han rådig
Bm A
är han fattig lider jag nöd!
D A
Är han unger är han otrogen
G A D
är han gammal så är han snart död

Jag såg en vätte i skogen i morse

 D A D A
:// Jag såg en vätte i skogen i morse,
 D A G D
men när vätten såg mig, ja då sprang den sin kos! //:
 G D A D
:// Aldrig mer ser jag den vätten igen,
 G D A D
å nej aldrig mer ser jag den vätten igen! //:

Orch, alv, dvärg m m.

Jag såg en spelman i skogen i morse,
men när spelman såg mig, tog han byxorna av! //:
:// Aldrig vill jag se spelmannen naken,
å nej aldrig mer vill jag se den mannen mer! //:

:// Jag såg en timmerman i skogen i morse,
men när skogen såg timmerman, ja då sprang den sin kos! //:
:// Aldrig mer ser jag den skogen igen,
å nej aldrig mer ser jag den skogen igen! //:

:// Jag såg en snickare i pigan i morse,
men när snickarn' såg mig, ja då vinka dom glatt! //:
:// Aldrig mer sov' jag på logen igen,
å nej aldrig jag sover på den logen mer! //:

:// Jag drack ett krus dålig blanksprit i morse,
Och med kruset i mig, ja då mörknade det! //:
:// Aldrig mer ser jag nått nånsin igen,
å nej aldrig mer ser jag nått någonsin mer! //:

:// Jag tacka nej till en flicka i morse,
Men när hon fått mitt nej, fick hon ja av min bror! //:
:// Aldrig mer säger jag aldrig igen,
å nej aldrig mer säger jag aldrig igen! //:

Kamrat i strid

Refr:

 C G C G
Kamrat i strid, kamrat i strid
 f C G
Du vandrar inte längre vid sidan min
 C G C G
I raka led, i raka led
 f C G C
Där gapar luckan tom, här vid sidan min

 C G f G
Och det saknas en skuldra att marschera bredvid
 f C Am G
och det saknas en tärning rullas om vakt nattetid
 C G f G
Och det saknas ett fotsteg varje takt som täten tar
 f C G C
Och det saknas en röst om ekar sänger till svar

Och av magra ransoner blir det nu en enhet kvar
Vi som vandrar här ännu får en till i veckan var
Och på vår trånga sovpplats finns det nu utrymme till
Allas kängor undan regnet om vi ligger helt still

Och det saknas två händer när vi reser vårt tält
Och det saknas en tro som ber om lycka i fält
Och det saknas en längtan att få komma hem i igen
och det saknas väl hemma en återvändande vän.

Kom eld, kom glöd

Em C
:// kom eld, kom glöd!
D Em
Här finns öl och här finns mjöd!
C D E
Drick för glatta livet för imorrn kan du va' död!
C G D G
När Ragnarök nu kommer = sätt värds huset i brand!
Em C Em D Em
Vi ska sluta våra dagar med den största fest man sett i Hunaland! //:

Kom folk, kom fä!
Här får alla vara med!
Här får alla ligga om dom inte säger "Nä"!
Högervarv och vänstervarv med tunga, mun och hand!
Vi ska sluta våra dagar med det största sex man haft i Hunaland!

Kom nu vänner

Dm A Dm
Kom nu vänner så skall vi supa

Dm C F
Detta min begravning är!

Dm A Dm
För när jag i graven stupa

Dm C F
Kan jag inte vara här!

Refr:

 C G F
Och så du, och så jag, och så vi, och så ni.

 C F G A
Blott det sker uti fylleri!

Dm C F
Kom och hör hur lustigt det klinga.

Dm A Dm
Dessa glasen tömma vi!

Kom nu Ola, Jöns och Petter
Glada vänner vid ett krus.
Nu så skall vi som här som sitter
Taga oss ett redigt rus!

På min gravsten skall där ristas
Dessa rader på latin:
"Här in under ligger och vilar
Ett försupet fyllesvin!"

Käta maja

 G D
Och om det skulle komma en friare till mig
 C
som jag tror att det gör

 D
för det har gjort så en gång förr

 G C
Så inte får han komma in på kammaren till mig

 D G
Det lovar jag min mamma, och så dig, bara dig!

Men om han skulle komma in på kammaren till mig
som jag tror att han gör

för han har gjort så en gång förr

Så inte får han komma under kjorteln på mig

Det lovar jag min mamma, och så dig, bara dig!

Men om han skulle komma under kjorteln på mig
som jag tror att han gör

för han har gjort så en gång förr

Så inte får han ta på kissimurran på mig

Det lovar jag min mamma, och så dig, bara dig!

Men om han skulle ta på kissimurran på mig
som jag tror att han gör

för han har gjort så en gång förr

Så inte får han sticka Sturske Laban i mig

Det lovar jag min mamma, och så dig, bara dig!

Men om han skulle sticka Sturske Laban i mig
som jag tror att han gör

för han har gjort så en gång förr

Så inte får han göra några flickebarn med mig

Det lovar jag min mamma, och så dig, bara dig!

Men om han skulle göra ett flickebarn med mig!
som jag tror att han gör

för det har blivit så en gång förr

Så inte får hon bli nån 25-örestjej

Det lovar jag min mamma, och så dig, bara dig!

Men om det skulle bli nån 25-örestjej
som jag tror att det blir

för det har blivit så en gång förr

Så inte får hon heta Käta Maja efter mig

Det lovar jag min mamma, och så dig, bara dig!

Kära min moder

D G D G D
Kära min moder, banna inte mig för jag är så sen om kvällen
D G D G D
Gossarna tycker mycket om mig så därför var jag så länge
D G A D
Spelmannen spela' fiol till dans
D G A D
Gossarna dansa, dansa i trans
G A G A
De gjorde jag, det gick så bra,
G A D
å därför var jag så länge!

Kärlek och Bacchus

G C D
Kärlek och Bacchus helgas min skål,
C D C D
bägge skull firas av ungdom och ålder!
G C D
En ger jag hjärtat, den andra min bål,
C Em Am D7
ty Bacchus ger Astrids härolder!
G C
femton års flicka och fuller pokal
D C D
är vad i världen helst mig behagar...
G
Ack, vad jag önskar uti mina dagar
C D G
hos Venus bli fänrik, hos Bacchus korpral!

Landsvägsrövarebaron

Am C G
Jag sjunga vill en visa, som jag ofta gjort förut
Am E Am
Som är till för att bevisa, hur det kan gå till slut
F C Dm C
För en fattig man som knappast ens har maten på sitt bord
F C Dm E
Att förvandlas till en herreman / hur lyckan hans blir gjord!

Mellanspel:

Am C G Am C G Am

Mina sista 30 daler gav ett armborst i min hand
Och två tysta sandaler som är spårlosa i sand
I ett hasselsnår vid vägen där la jag mig på lur
Kan hända rika köpmän kommer hit om jag har tur!

Blickarna de skåda mellan armborst och min kniv
Och snart så får de råda mellan pengar eller liv
Och snart så får de köra härifrån med väldig hast
I sätet jämte kastar dottern långa ögonkast!

Sen blev jag till en sägen, men det får jag fler och fler
Ja, överallt där utmed vägen blir folk rånade med mer
Jag är spindeln ut i nätet, landsvägesrövare / Baron!
Endast spelemän går säkra och andra fattighjon!

Och om jag skulle gripas får jag fritt vatten och bröd
Eller om lagen så skall skipas förs jag bunden till min död
Då skall jag ärligt hängas tills dess jag slutligt dör
Och dansa upp på vindarna som alla andra änglar gör !

Lille-Jon

Em

Jag sjunger om en man

Som hette Lille-Jon

C D G

Sjung fa o li o lille Jon!

G C D

Som dansa kring med pigorna på lon

Em D Em

Sjung fa o li o litto lej!

Och midsommarnatten den var inte lång
femtio vaggor fick han igång!

Och stämder vart han för härads rätt
för han inte gjort pigorna rätt!

Och domaren slog upp sin domarebok
hur många piltar har du nu gjort!

O inte jag kan säga nu
Om det var femtio eller femtiosju!

Och fram kom till mig ett klockarefä
han vill jag skulle falla på knä!

Men aller jag förr faller på knä
förr får väl klockarfan falla med!

Och fram kom till mig en otäcken präst
han vill jag skulle läsa en vers!

Men aldrig jag förr läser nån vers
Det vore bättre passan för en präst!

Och nu har jag stått min kyrkoplåkt
Nu dansar jag med pigorna lika kvickt!

Liten Kerstin

D G
Liten Kerstin hon går sig åt stallet in

D A
För hinkeli och finkeli

D A G
Där skådar hon de fålarna fem

Omkväde:

D G
För vänner och fränder och svågrar och

A
mågar och herrar och furstar och bröder och
systrar

D A D
och den som ligger fången

hon skådar den vita hon skådar den grå
Den röda den lägger hon sadelen på!

Så rider hon sig till konungens gård
Och ute för henne själv konungen stå!

"Var haver du ditt fångahus?
Där skall jag lysa med fackla och ljus!"

"Mitt fånghus det ligger så långt uppå land
Att ingen stolt riddare dit komma kan!"

Liten Kerstin hon rider i dagarna två
Och då får hon se var det fånghuset läg!

Hennes fingrar de voro båd mjuka och små
Så lätt drager hon de läsen ifrån!

"Min broder nu hör vad jag säga dig må
hur många det voro som bundo dig så?"

"Mig bundo ej fyra mig bundo ej fem
Dom vart väl en hundra av konungens män!"

Liten Kerstin hon stampar med
sporrspändan på
"Ack give dem alla, nu kom mig emot!"

Brått kom det bud för konungen fram
"En riddare har lossat fångens band!"

Konungen talte till tjänarna så
"Så tag honom fast, sätt i tornet det blå!"

Liten Kerstin hon svänger sin gängare kring
Alla konungens hovmän dom lå hon i ring

Liten Kerstin hon stryker sitt blodiga svärd
"Och vor du ej kung detta vore du värd!"

"O käre stolt riddare ställa ditt svärd
Min dotter ska du få, du henne är värd!"

"Din dotter jag passar så lite uppå
Jag själv en skön jungfru som hon vara må!"

Och Kerstin hon dager nu hjälmen utav
"Du nidningars kung nu ska du få din grav!"

När kungen låg död över trappa och sten
de tre red iväg emot solnedgångs sken

Lunden grön

A €
//: Jag gick mig ut i lunden grön
D A
Där mötte mig en gosse skön
 € D A
Vill du vara vännen min och följa med mig hem? ://
A D
Sjung fadderi och sjung faderalla
A €
Sjung fadderi och sjung faderallanfej
A € D A
Vill du vara vännen min och följa med mig hem?

//: Om åtta dar ska du få svar
När jag har frågat mor och far
Om det så är viljan din så ska du bli va min! ://
Sjung fadderi och sjung faderalla
Sjung fadderi och sjung faderallanfej
Om det så är viljan din så ska du bli va min!

//: När åtta dar förgångna var
Den gossen sig en annan tar
Ett avskedsbrev han till mig skrev
så honom ser jag aldrig mer! :// (alt: han svikit har sin vän)
Sjung fadderi och sjung faderalla
Sjung fadderi och sjung faderallanfej
Ett avskedsbrev han till mig skrev, så honom ser jag aldrig mer!

//: Adjö min far, adjö min mor
Adjö min syster och lillebror
Nu reser jag till främmande land
Kommer aldrig mer igen! ://
Sjung fadderi och sjung faderalla
Sjung fadderi och sjung faderallanfej
Nu reser jag till främmande land, kommer aldrig mer igen!

Lustigt liv i Bacchi hus

 C G
Kom kära syster,
 C G
tag om dig syster
C f G C
utur detta glas ditt rus!
 C G
Drick och bli röder
 C G
Skål kära bröder!
 C f G C
Lustigt liv i Bacchi hus!
f C f G
Glas och buteljer, mat, och mycket vin!
 f C G C
Skål faster moster, syster och kusin!
 G C
Sjung fall-falleralle-ralla,
 G C
sjung fall-falleralle-ralla!
 G C
Båd syster och kusin!

Bacchi drabanter
utan kontanter
pläga att leva stolt och galant!
Ståtliga dagar
osnördä magar
Aldrig hjärtat står i pant!
Glas och buteljer, mat, och mycket vin!
Skål faster moster, syster och kusin!
Sjung fall-falleralle-ralla,
sjung fall-falleralle-ralla!
Båd syster och kusin!

Skål, konkaronger!
Skål reberonder!
falbolaner, stubbar, kjo! och koft!
Skål vackra själar!
skål ni som trälar
för din Iris i ditt stoft!
Glas och buteljer, mat, och mycket vin!
Skål faster moster, syster och kusin!
Sjung fall-falleralle-ralla,
sjung fall-falleralle-ralla!
Båd syster och kusin!

Lygtemanden (Hvor er mine fødder dog ømme)

Em D
Længe har jeg trædt min vej
C D Em
/ Hvor er mine fødder dog ømme! /
Em D
Mørket er tæt og vinden sej!
C G D Em
/ Lys, lygtemand lys! Vis mig vej – skatten vil jeg finde!
C D Em
Hvor er mine fødder dog ømme /

Jeg traver i skoven og løber i by'n!
Jeg tror vist nok jeg har haft et syn!

En aften kom jeg til søens bred!
Engen var smuk og alt åndede fred!

Da så jeg i mørket en blå-silla mand!
Han dansede rundt på tuer og vand!

Snart sprang han op og snart sprang han ned!
Snart ha'de jeg glemt, hvad det var jeg hed!

Med ét var der tre af de lysende små!
Jeg styrtede rundt på må og få!

Han lokked' mig, han gløded' som kul!
Jeg løb og faldt i et mosehul!

I stedet for lykken jeg tro'de at få,
Der sad jeg med muddet og andemad på!

Mit hoved det værked, min ryg gjorde ondt!
Overalt hvor jeg så sprang lygtemænd rundt!

Nu går jeg og leder hver eneste nat!
Jeg tror vist nok jeg har set en skat!

Tusinde mennesker hilser jeg på!
Jeg ser ikke mere det som jeg så!

Låt oss alla sjunga tillsammans

Dm C Dm
Maria satt en gång allén och såg en ängel för sin syn
Dm C Dm
Gabriel det var hans namn och han var sändebud från skyn!
Dm C Dm
Och hans röst var klar när han sade: "Ave Maria!"
Dm C Dm
:// Låt oss alla sjunga tillsammans, ave Maria! //:

Hans röst klar när han sade: "hör du allra käraste!"
"Du ska få ett barn Maria! Ave Maria!"
:// Låt oss alla sjunga tillsammans, ave Maria! //:

"Du ska få ett barn Maria, hör du allra käraste!"
"Du ska få en son Maria! Ave Maria!"
:// Låt oss alla sjunga tillsammans, ave Maria! //:

Länge leve livet!

Am G
Silvermåne, stjärnekrans
Am E Am
Länge leve livet!
Am G
Dackrare än någonstans.
Am G C
Länge leve livet!
F C G
En jord där vi bor, längtar och tror
C G C
Länge leve livet!
Am G
Där ett frö slår rot och gro
Am E D E Am
Länge leve kärleken och lusten till livet.

Svärd skall smidas om till plog.
Länge leve livet!
Våldet härskat länge nog.
Länge leve livet!
Den kommer vår dag, stark skall bli svag.
Länge leve livet!
Kärlek vara världens lag.
Länge leve kärleken och lusten till livet.

Alltid vill vi sjunga så:
Länge leve livet!
Fred och framtid tror vi på.
Länge leve livet!
När allt tycks dö ut, tiden ta slut.
Länge leve livet!
Sjunger vi som aldrig förut
Länge leve kärleken och lusten till livet

Längtar hem

Am G
Bonden går på åkern och sår
f G
Längtar hem, längtar hem!
Am G
När han hör hur stridshorn går
f G Am
Längtar hem, längtar hem!

frugan sista kyssen får
Bonden ut i kriget går

Spjut på skuldra, sköld i hand
Ut och och slåss för fädrens land

Så en dags syns stridbaner
fienden är många fler

Bonden ut i sköldmur står
Kött och stål i väven går

Bondens hjärta står i brand
Men han mött sin baneman

Bondens fru på åkern går
Aldrig mer sin make får

Sådan det är krigets sång
Samma visa varje gång

Lärkan och lieman

D G D
Och lärkan sjöng för lieman

A
Varför går du här uppå min äng och slår?

D G D
Och lärkan sjöng för lieman

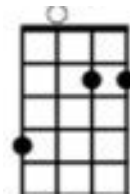
A D
Har du inte märkt att det är vår?

Nu grönskar gräs, nu spirar strå,
asp och lind och lönn i nya kläder stå.
Nu visar sig de blommor små,
alla vet ju om att det är vår.

Refr:

D Bm
Och lärkan sjöng för gamle lieman
G D A
sin allra bästa sång allt i den klara skyn
D Bm
Och lärkan sjöng för gamle lieman
G A D
så att det klingade kring äng och by.

Bm



Men lieman genmålde så
Om jag inte går här på min äng och slår
svara mig hur det skulle gå
för de nya frön som livet sår?

Gräset blir gult, strån vissnar ner,
liem röjer så att himlaljuset när
till jorden ner, så att den ger
nya goda skördar varje år.

Refr:

Och lärkan flög till gamle lieman
och gjorde fast en blomma i hans gråa hår.
Och lärkan flög till gamle lieman
och gjorde fast en blomma i hans hår

Major Brack

Major Brack skull till kriget sig fara
Militam-tam-tam, militärerna

Major Brack skull till kriget sig fara
han for från sin gemål
han for från sin gemål
han for från sin gemål
Major Brack skull till kriget sig fara
han for från sin gemål

"Jag kommer igen till påska!"
Militam-tam-tam, militärerna
"Jag kommer igen till påska!
Eller midsommar dagen förvisst!
Eller midsommar dagen förvisst!
Eller midsommar dagen förvisst!
Jag kommer igen till påska!
Eller midsommar dagen förvisst!"

När som påska vorden förliden
Militam-tam-tam, militärerna
När som påska vorden förliden
Major Brack kom ej igen
Major Brack kom ej igen
Major Brack kom ej igen
När som påska vorden förliden
Major Brack kom ej igen

Frun gånger sig ut för att titta
Militam-tam-tam, militärerna
Frun gånger sig ut för att titta
På högan berg hon står
På högan berg hon står
På högan berg hon står
När som påska vorden förliden
Major Brack kom ej igen

Då får hon se ungersven komma
Militam-tam-tam, militärerna
Då får hon se ungersven komma
I sorgse var han klädd
I sorgse var han klädd
I sorgse var han klädd
Då får hon se ungersven komma
I sorgse var han klädd

"Tag bort eder gyllene scharlakan!"
Militam-tam-tam, militärerna
"Tag bort eder gyllene scharlakan!
Major Brack uti kriget är död!
Major Brack uti kriget är död!
Major Brack uti kriget är död!
Tag bort eder gyllene scharlakan!
Major Brack uti kriget är död!"

Han blev till graven buren
Militam-tam-tam, militärerna
Han blev till graven buren
Av fyra höga män
Av fyra höga män
Av fyra höga män
Han blev till graven buren
Av fyra höga män

Den ena bar hans vapen
Militam-tam-tam, militärerna
Den andre bar hans värja och två bar
honom själf
och två bar honom själf
och två bar honom själf
och två bar honom själf
Den ena bar hans vapen
och två bar honom själf

Med mjöd i kroppen

D A
Med mjöd i kroppen kan jag allt,
D G A
jag fryser ej när det är kallt
D f#m
Jag blir vacker som en dag
G A D
till kvinnornas behag!

Varje kväll den andra lik,
jag spelar för en full publik
flera sånger, mera mjöd,
sönt är mitt levebröd!

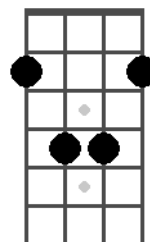
Hela natten vakar jag,
tills mörkret flyr för ljusan dag
Ja, jag spelar för din skull
och somnar trött och full!

Med mjöd i kroppen kan jag allt,
jag fryser ej när det är kallt
Jag blir vacker som en dag
till kvinnornas behag!

Varje kväll den andra lik,
jag spelar för en full publik
flera sånger, mera mjöd,
sönt är mitt levebröd!

Hela natten vakar jag,
tills mörkret flyr för ljusan dag
Ja, jag spelar för din skull
och somnar kåt och full!

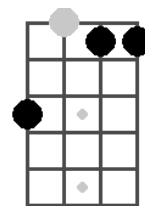
f#m



Milda i natten

Bb

Dm C Bb A7
Med sol i sin syn och kritvit i hyn och barmen fyllig, varm och rund.
Dm C Bb A7 Dm
Ren, oförstörd av borgarebörd gick Milda i morgonstund.
f C Bb
Tänk vilken skönhet hon bar, en stolthet för sin far. En dröm för envar
A7
i enda karl.
Dm Bb A7 Dm
Men aldrig fick hon gå ut om natten!



För hennes fars ömma vård den var så pass hård att fångvaktarn verka from.
Långt innan månen had' tänts då hade hon sänts till kammarn bak läs och bom.
Det var idag som igår i snart arton år jag tror ni förstår
hur hjärtat slår.
På den som aldrig får skåda natten!

Men en befriare kom. Nåt oväntat som en gäst som kom utan lov.
han smög sig tyst som en mus i borgarens hus till kammarn där Milda sov.
Och där brast han ut i skratt för tänk vilken skatt han funnit inatt
han tänkte att:
"Jag måste ta henne ut i natten!"

Och utan blus eller kjol men varm som en sol for Milda upp ur sin säng.
hon såg fullmånen glimma midnattens timma högt över hus och äng.
hon drack stjärnornas ljus och nattvinden sus och bäckarnas brus
som i ett rus.
Där hon sprang lycklig igenom natten!

Sen tog hon tjuven i hand som löst hennes band och sa: "Be så ska du få".
Och under mångubbens glans i älvornas dans där tog och gav de båda två.
De kände vättarnas flin och vittrornas skrin en plåga och pin
så len som lin.
för att de vågat sig ut i natten!

Strax innan dagen skuld' gry och solen bli ny och natten fly för dess sken.
Bad tjuven öm i sitt sin: "Min Milda bli min. för din är jag alla' ren."

f C
Och med ett värkande bröst och skälvande röst
f C
gav Milda till svar: "Du är underbar.
f C
Jag vet du är min. Men jag aldrig din
Bess A7
för nu är jag fri. Och det ska jag förbli."
Dm Bb A Dm
Och sen försvann hon långt ut i natten!

Min sista natt i Fyris hamn

 D
Vi var färska från havet
 G D
med fickan full av pengar
 D
När jag och mina vänner
 A
begav oss mot en krog
 D
En öl blev fem direkt
 G D
När våran törst vi släckt
 G A G A
Och flickan tog om häftet mitt
 G A D
och drog mig mot ett rum

Ref:
Mor, väck mig inte
och skaka mig inte
Jag drack bort mina pengar
med flickorna på en strand
Och om jag vaknar ej
grät inte för mig
Utän sjung om mina dåd
min sista natt i Fyris hamn

Där var blonda där var grå
Brunetter likaså
Vi gav dem billig cider
så de stannade med oss
Innan nattens ände var
Vi hade fått två var
Och vid minatt satt vår yngste grabb
med flicka och ett bloss

Vi drack femton tunnor vin
Och öl med beckasin
Vi drack upp allt i denna stat
Vi åt upp var bit mat
Och om något tog slut
Ett bordninggäng gick ut
Att söka tag och stjäla loss
och öppna flera fat

Vi var packade som as
När Karls stal skils glas
Så Kalle slog in näsan hans
Och slagsmål bröto ut
Alla på varandra slår
Och vi bröt ner krogen vår
Men vi bar med oss tunnorna
och drucko natten ut

Huvudvärken nu mig klär
Att jag aldrig mig lär
Jag tror inte jag lever tills
Dagsljuset är ifatt
Men säj till dina vänner
Och alla som jag känner
Om jag lever till morgonen
är jag åter nästa natt!

Min viloplats

Am C
Sök inte mig där mirten grönskar
G f Am
Jag finns ej där min älskade
Am f C G
Bredvid maskinen skall jag tyna
G Am
Där är min viloplats
Am f C G Am
Där är min viloplats!

Sök inte mig där fåglar sjunger
Jag finns ej där min älskade
Jag finns där slit och bördan tungar
Där är min viloplats
Där är min viloplats!

Vid vattenfall du ej mig finner
Jag finns ej där min älskade
Jag finns där svett och tårar rinner
Där är min viloplats
Där är min viloplats!

Men om du ändå skulle fråga
Så sök mig här min älskade
Lys upp mitt mörker med din låga
Och det förblir min viloplats
Och det förblir min viloplats!

Min William

Min William seglar på stora vågor
Och vart han är just nu, inte jag veta må
I sju långa år har jag väntat honom
Sen han gav sig av att korsa havet blå

En natt jag låg i mina drömmar
En knackning hördes då på dörren blå
Som sa "Träd fram, träd fram, min älskade Mary!"
"För att en glimt av din William få!"

Mary steg upp, tog på sin klänning
Till sovrumsdörren gick hon så
Och där han stod, hennes fästman William
Vita som snö var hans kinder två

"Åh, William, var är dina rosor,
Dina rosenkinder som jag mindes så?"
"Åh, älskade, de vilar på botten
Det är bara min ande som framför dig stå!"

"Åh, älskade, gryningen kommer
Tror du inte det är dags för mig att gå?
Jag lämnar dig med brustet hjärta
För att åter korsa havet blå!"

Om jag ägde allt guld och silver
Och alla mynt i de världarna två
Skulle jag ge dem till havens furste
För att min älskade William återfå

Ja, jag skulle ge dem till havens furste
För att min älskade William återfå

Novitz helt allena

D G
Novitz helt allena
D A
På Tre Liljor satt en gång;
D G
Harpan mellan bena
D A D
Slimma bred och lång!
D G
Kofigt se var sena
D A
Och vart finger i fullt språng
D G
Över harpan skena
D A D
Under klang och sång!
D7 A7
Harpan var förgylld och grön,
D7 A7
Prydd med Myrten, Tusenskön,
D G
Med en Cherubim utmålad, prälad,
D A
Utav hoffbros vackra rön!
D G
Novitz helt allena
D A
På Tre Liljor satt en gång;
D G
Harpan mellan bena
D A D
Slimma bred och lång!

Harpans klara läten
Kör till andakt var person,
Ifrån herdars säten
Upp till Gudars tron!
Världen blir förgäten,
Hjärtat blöder vid var ton,
Själva ängla-fjäten
Känns i själen, och hon
Gav nu Novitz dubbel prakt,
När han sjöng mot avgrund's makt,
Slog ackorden efter noten, foten
Hördes intet stampa takt!
Harpans klara läten
Kör till andakt var person,
Ifrån herdars säten
Upp till Gudars tron!

I sitt stoft med tårar
Novitz ligger lik; må gjort!
Dem des hjärta sårar
I min sång blir sport.
Kör i Bacchi färar
Upp till Fröjas myrtenport,
När du dig utkorar
Någon Brud så fort!
Drick ej mera än du tål!
Tänk på dina göromål!
På din Chloris, där hon ligger, pigger,
Visar dig sin blomsterskål!
I sitt stoft med tårar
Novitz ligger lik; må gjort!
Dem des hjärta sårar
I min sång blir sport!.

Novitz ville blänka
Uppå Astrilds vädjo-ban;
Råkade på en änka
Väl försökt och van!
Lat och full, kan tänka,
Låg där Novitz hela dan,
Honom lyfta, sänka
Måste ske med kran!
När han nu, förstå mig väl,
Skulle eldas i sin själ,
Somna han mot väggen krumpen, trumpen,
Som en gammal Bacchi träl!
Novitz ville blänka
Uppå Astrilds vädjo-ban;
Råkade på en änka
Väl försökt och van!

Bröder, om Er syster
Till at veta vem hon var,
Så är hon en syster
Till Bror Bredströms far;
Eljest blek och tyster,
Sävlig uti tal och svar,
Men förträffligt yster
När hon bröllop har!
Saken blev nu slutligt den:
Novitz gav hon djävulen!
Därför han vid harpan åter gräter,
Spelar psalmen om igen!
Bröder, om Er syster
Till at veta vem hon var,
Så är hon en syster
Till Bror Bredströms far!

Mulom dag faller regn

A E A
Och Jungfrun gick åt sjöstrand och skulle hämta vand

D E A
/ Hör du lilla vännen min! /

A E A
så kommer där en skeppare från främmande land

E A E A
/ Mulom dag faller regn, för det dagas inte än!

A D E A
Men det dagas likväl under tiden! /

Och skepparen tog jungfrun allt uti sin famn
så skeppar han sig utåt främmande land

Och käre ni min skeppare släppen mig i land
för hemma gräter barnen och så min fästeman

Och väl ser jag uppå jungfruns fingrar små
Att aldrig någon vigselring har varit däruppå

Och väl ser jag uppå Jungfruns gula hår
Att aldrig någon brudekrans har varit deruppå

Och intet slipper jungfrun till sin faders land
förrän hon får en pojke som båten styra kan

Intet släpper jungfrun uppå sin faders gård
förrän hon får en flicka som syr med silketråd

Och Jungfrun gick på däcket hon grät och hon log
Så kastar hon sig utåt hafsens djupa väg

Och skepparen han skeppade och jungfrun hon sam
Och jungfrun blev före den skepparen i land

Så kasta han av sig sjökappan blå
Och under satt rocken med silkessnöra små

Jag är väl ingen skeppare fast jungfrun tycker så
Jag är den likaste kungason i England må gå

Navles frihetssång

Refr:

D Bm
Präster från Artaria
A D
Kom för att vår frihet ta
D G
Men alla ska vi stå för trakten
D A D
upp mot Navlevakten!

D G
Genom Navles tränga gränder
D A
Går byvakten natt som dag
D G
Eleriskt blod på sina händer
D A D
Lögn i varje andetag

Utan att ha rätt till staden
Tjänar de artarisk sold
Även mot den svage sjuke
Löser de problem med våld

Refr.

Darken lagbok eller domstol
Synligt svek i ögonen
Var eleriesk hjälte är skyldig
Så vi är skyldiga var och en

Genom välden ekar sanning
Navles kämpar är här igen
Rocken svart och röd baretten
När vi slåss för friheten

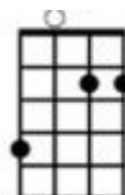
Refr.

Gå stolt bakom våra fanor
Stå fast bakom vårän sköld
Vi ska ta tillbaks var husknut
från Artarias Navlestöld

framåt folket, stå förenat
Ta er rätt, bekämpa dem
Aldrig frukta, aldrig vika
Tills Navle är fritt igen

Refr.

Bm



Nobel knekt

D A
I baretten svang en fjäder,

G D
Vajade och slog i vinn.

D A
Knektens sköna sammetskläder

G D
Speglade hans fria sinn.

Refr:

D
Varje man från nobel pär
G A
Mer till karl av enkel täckt,

D A
Vill ha sköna sammetsklär
G A D
Och vill vara nobel knekt!

Hör trumpeter, pipa, puka
Dåna över berg och nejd,
Och det skall som knektar bruka
Förebåda dödlig fejd!

Refr.

Under musslen som vi trampa
Vilar fallna fäders ben,
Gilles hären synes lysa
I Sankt Göstas helga sken

Refr.

Nu så glada gå vi alla

 C
Nu så glada går vi alla

stora landsvägen fram och trassa,
 f C
trassa lalla sa sa, trassa lalla sa sa,
 C
goda vänner glada unga,

nu vi gå med varan och sjunga
 f G
trassa lalla, trassa lalla,
 f G C
trassa sa sa sa sa!

 G
Vägen är så lätt att vandra
 f G C
när vi sjunger med varandra!

 G
Solen lyser klar i höjden
 f G C
i vart öga lyser fröjden!

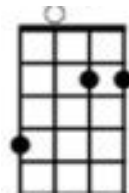
 C
Uti Solen sjöar glittra,

uti skogen små fåglar kvittra!
 f G
trassa lalla, trassa lalla,
 f G C
trassa sa sa sa sa!

 C
Landsvägen gå vi sommarkagar
 f G C
genom hult och hagar,
 C
högt över nejden höras skall
 f G C
vår glada landsvägstrall!
 f G
Sjung trassa sa sa sa, lalla
 f G
Sjung trassa sa sa sa, lalla
 f G
Sjung trassa sa sa sa, lalla
 f G C
sa lalla sa sa sa sa!

Nu är det synd om som döda

Bm



 D A D
Nu är det synd om de döda
 A
Som ej får sitta i vårens tid
 D A D
Och värma sig i solen
 G A D
På ljus och ljuvlig blomsterlid!

 Bm A
Men kanske viskade de döda
 Bm A
Då ord till vivan och violen
 G A D
Som inga levande förstår!

Refr:

 D A D
De döda veta mer än andra
 A
Och kanske skulle de när solen går
 D A D
Då med en glädje djupare än vår
 G A D
Bland kvällens skuggor ännu vandra
 Bm A
I tankar på den hemlighet
 G A D
Som bara graven vet!

Nu är det synd om de döda
Som ej får sitta i vårens tid
Och värma sig i solen
På ljus och ljuvlig blomsterlid!

Men kanske viskade de döda
Då ord till vivan och violen
Som inga levande förstår!

Refr

Nå skruva fiolen – G-dur

G D G D G
Nå, skruva fiolen, hej, spelman, skynda dig!

Kära syster, hej! Svara inte nej,

D
svara ja, så bli vi glada.

G D G D G
Sätt dig du på stolen och stryk din silversträng!

Röda stråken släng och med armen sväng;

D
gör ej fiolen skada!

E Am E Am
Du svettas, stor sak, i brännvin ska du bada,

D G D
för under detta tak är Bacchi lada.

C D G D
Zum zum zum zum zum zum zum zum, ganska riktigt,

G C D G
ditt kall är viktigt båd' för öra, syn och smak!

Bland nymfernas skara är du omistlig man;

du både vill och kan mer än någon ann,

de unga hjärtan binda,

och kärlekens snara på dina strängar står;

varje ton du slår, du ett hjärta får

att konstigt sammanlinda.

Just på en minut små ögon bliva blinda,

och flickorna till slut de bli så trinda.

Zum zum zum zum zum zum zum zum, hur du bullrar!

A nymfen kullrar och du skrattar med din trut!

Jag älskar de sköna men vinet ändå mer;

och jag på båda ser och åt båda ler

men skiljer ändå båda.

En nymf i det gröna och vin i gröna glas:

lika gott kalas, båda om mig dras.

Ge stråken mera kåda;

konfonium tag där uti min gröna låda;

och vinet står ju här. Jag är i våda.

Zum zum zum zum zum zum zum zum, sup, dricka

och ha sin flicka är vad Sankte Fredman lär!

När Eowyn sköt pilen

Am
Norske kungen galen fann
D C
Sitt öde uti hunaland
f
Försvann de norska smilen
G Am
När Eowyn sköt pilen!

Galen kung red ut i strid
Levde på begränsad tid
Glappkäft tappa stilen
När Eowyn sköt pilen!

Satan anföll hunaland
Stolta krigare han fann
Skickades ur tiden
När Eowyn sköt pilen!

Sade han var sänd av gud
Satans ulv i fåraskrud
Så betaltes niden
När Eowyn sköt pilen!

Hädisk glappkäft borta är
Har ställt till med nog besvär
Utgången var given
När Eowyn sköt pilen!

Hunaländska yxor, svärd
Bredde glappkäfts hädanfärd
Sedan kom gudsfriden
När Eowyn sköt pilen!

Rak i rygg och hedern hel
Krokbågen går aldrig fel
Gud sa "Nu slutar striden!"
När Eowyn sköt pilen!

Norrmännen dom flyr i skräck
Badar i sin egen träck
Först kom pissestrifen
När Eowyn sköt pilen!

Hunaland för alltid ska
minnas alla hjästarna
från en gång i tiden
När Eowyn sköt pilen!

När värden har släckt

 G D G C
När värden har släckt alla lyktor och läst
 G D
Och solen gått ner bakom bergen
 C G D G
När jag står och skakar i kyla och blåst
 C G D G
Och fingrarna frusit till märgen!

Refr:

 C G C G
Då längtar jag hem, bortom hav, bortom land
 C G D
Långt ifrån trälldom och slit
 C D G D
Till ett hus som är smyckat med fanor och band
 G D G
Där jag möts av ett "välkommen hit!"

När hunger och kyla har blivit min lott
Och mitt spel inte gett mig att äta
När jag ligger ensam, för flickan/gossen har gått
Och jag vill blott dö och förgäta!

Refr.

När strängarna tystnat och jag lagt mig ner
för att vila och aldrig mer sjunga
När fingrarna stillnat och spelar ej mer
Och döden har tagit min tunga!

:// Då kommer jag hem, bortom hav bortom land
Långt ifrån trälldom och slit
Till ett hus som är smyckat med fanor och band
Och jag möts av ett "välkommen hit!" //:

Näs-Ingers Polska

D G D

|:Upp och ut och gå

fadderadde rassade rassa

D

Stora träskor på

A D

fadderadde rassa:|

|:Marschen supen nu

kanske vi får sju

får vi inte fem

Går vi hem igen :|

|:Upp och ut och gå

fadderadde rassade rassa

Stora träskor på

fadderadde rassa:|

Nödhamn

 C G C G
Det ankrar en skuta, det gnisslar och gnäller.
 C f C G
Besättningen rasar och styrman han skäller
 f G C
Och skepparn är vresig som fan
 f G
Hon skriver till flottan i land
 f G C G
"En snöstorm från norr och ett par tre orkaner
 f G f G
Ha tvingat mig ändra ursprungliga planer
 f G C
Och angöra Irathias hamn"

Så ligger den skutan där, sargad och slagen,
Med trasiga segel som sloka mot slagen.
Hon liknar en vingskadad and.
Men sjöfararna går i land.
De har mönstrat av, de ha gott om förtjänster,
Och krogskyltar glänser till höger och vänster
I den dalande kvällssofens brand!

Då öppnas en dörr av söt värdshusflicka
Som ropar: "Hallä där! Ni må icke sticka
Till värdshuset där mittemot!"
Då stanna de tvärt utan knot.
"Det gör väl detsamma var pengarna hamnar
för vinet man dricker och vännen man famnar,
Allt är sej likt kring hela vårt klot!"

Sen ilska de till och gå tvärs över gatan.
"Man är väl Artarier för hundrade satan
Och gör väl precis som man vill!"
"Tre Ankares krog! Ja kyss till!"
Små gossar och jäntor slå vakt omkring bordet
Och hälsa de resliga hjältar av nordet.
Varje yngling vill dricka dem till!

Här säljer man glömska åt vinddrivna slavar
Med molande längtan och hälsa som skaver
Ett rus och en vän för en natt.
"Hej pojkar! Vad kostar ett skratt?"
Se världshavens luffare må som sultaner,
På bordet stå vinglasen tätt som tulpaner
I en vilddvuxen prästgårdsrabatt!

Här tummar man inte på gadd eller saler,
Och seglarfolk sköna med fyllda pokaler
besöker var säng uti stan.
Snart väntar den blå Ocean!
Och vem ids väl ångra sej glämig om kinden
När skutan en dag kan bli borta med vinden
I en rykande västlig orkan

Om du är ledsen

G

Om du är ledsen

D

Och vill gå och lägga dig

G

C

D

Och dra något gammalt över dig

G

Ta till exempel mig!

Om ett hundra år

Om ett hundra år då är allting förglömt
vänner vad vi nu här månne lida!
Låtom oss nu vara glada bestämt
och kasta de mörkaste grisser åt sidan!
Det rus som vi här i afton nu får
Det hava vi utsovit om hundra år!

Om ett hundra år och etthundra därtill
vem kan väl då längre undra och spörja
Vad som än skeddde och huru det gick till?
Så samlas er nu så att festen kan börja!
Ni vänner, fränder och långväga gäst
vi hälsar er allsammans välkomna till fest!

Om jag vore värds husvärd

 C G C
Tänk om jag vore värds husvärd
 f G C
/ Det vore välan roligt! /
 f C f C
Jag vore både fet och närd
 Dm Am G
/ Det kan man hålla troligt /
 C Dm Am f
Jag skulle äta ägg och ost och kalvfilé och rom
 C f C f G C
Men nöja mig med laxsufflé och rom när fastan kom!

Jobba bara när jag vill
/ Det vore välan roligt! /
resten har jag skänkor till
/ Det kan man hålla troligt! //
De skulle vara flitiga när de bland bordet gå
Så jag kan ta igen mig jag, tänk vad jag skulle må!

Men alltid ska man vara glad
/ Det vore välan roligt! /
En dryck det måste man få ha
/ Det kan man hålla troligt! /
Jag skulle ha en källare med vin från fjärran land
och dit ner skulle jag gå för en styrketår ibland!

Nattgäster jag skulle ha
/ Det vore välan roligt! /
i rum som vore riktigt bra
/ Det kan man hålla troligt! /
Och unga kvinnor som tog in när det till slut blev kväll
Dom skulle jag nog stoppa om! Ni hör vad jag är snäll!

Underhålla med en sång
/ Det kan man hålla troligt! /
spela harpa dagen län
/ Det låter inte roligt! /
Sjunga sköna visor jämt och inte spela fel
Så gästerna belönar mig med silver för mitt spel

Gods vänner som kom dit
/ Det vore välan roligt! /
De skulle få båd' vin och sprit!
/ Det låter helt otroligt! /
Så välkomna ni alla till mitt värds hus i min dröm
Men värds husvärd, en öl till tack! Botten upp, och töm!

Ostafviska Compagniet

G
Med alver som vår vara
D G
kring världen reser vi
Em
för ära, gud och guld
Am C
och vårt Ostafviska Compagnie!

G
Köp både ung och gammal
D G
Sälj slavar i pari
Em
Och skicka vinsten hem till
Am G
vårt Ostafviska Compagnie!

G
Vi räknar våra summor
D G
Till ljud av barnaskri
Em
för alltid ska vi tjäna
Am C
vårt Ostafviska Compagnie!

G
för alvens högsta önskan
D G
Är att en dag bli fri
Em
Men sätter stopp för det
Am G
gör vårt Ostafviska Compagnie!

Pilleknäckaren

Ⓔ

Jag har vart i Höja, jag har vart i Starrby

Ⓒ

Ⓓ

Ⓔ

Jag har vart i Källna och Grydevals kru!

Där fick vi kaffe, där fick vi göka

Ⓒ

Ⓓ

Ⓔ

Där fick vi pilleknäckare sju!

Är det likt nånting, är det likt nånting

Ⓒ

Ⓓ

att sju pilleknäckare satt i en rad?

Ⓔ

Är det likt nånting, är det likt nånting,

Ⓒ

Ⓓ

Ⓔ

Att sju pilleknäckare satt i en rad?

Ⓒ

Jag har druckit sju pilleknäckare,

Ⓓ

Ⓒ

Ⓓ

Ⓔ

jag kan dricka sju ännu!

Ⓒ

Jag har druckit sju pilleknäckare,

Ⓓ

Ⓒ

Ⓓ

Ⓔ

jag kan dricka sju ännu!

På Dovrefjell

 G C D G
På Dovrefjell i Norge så der kjemper uten par,
 C G C D
Dronning Ingeborgs brødre de alle var.

Ref:

 Em G Em D Em (D)
Men hvem skal føre våre runer når vi selv ei må?

Den første kunn vende veiret med sin hand,
Den andre kunne stille det rinnende vann.

Den tredje han for under vannet som en fisk,
Den fjerde fattes aldri mat på disk.

Den femte han kunne gullharpa slå
så alle de dansede som hørte der på.

Den sjette han blåst i ein forgyllande lur,
så alle de det hørte måtte grues derfor.

Den sjuande kunn' under jorden gå,
Den åttande kunne på hølgetoppen stå.

Den niande hatt alle dyrene i skog,
Den tiande kunn' aldri sønnen få.

Den ellefte hatt lindormen i gresset den lå,
og meget mere kunne den formå.

Den tolvte han var no så vis en mann,
han visste hva som hendte i fremmede land.

Det siger jeg for visst og sant,
Deres lige fantes ikke i Norges land.

Rats on ships that sinking

Silent now its late at night
hush my friends, please don't fight
You must leave your seats and take to the streets
But it's not as bad as it seems
We all meet again in your dreams !
... Bom bom bom...

Refr:

So all you bastards, hurry up!
The barkeep will not fill your cup
A night that is good can never stop
We all know what you're thinking
"Kill the barkeep", yes my friend! our right to drink we must defend!
And then our praise to heaven send, we have to go on drinking!
You know, we cannot stop this now
We will not take our final wow!
The stars are outnumbered, anyhow, like rats on ships that sinking!
Like rats on ships that sinking!

Sorry boys, we have to go!
Sorry lass, the answer is no!
We have to be gone
It has to be done
It's a night tomorrow as well
But for now you must all go to hell!
... Bom bom bom...

Refr.

hey sir, you're still in your chair!
hey lady, what's wrong with your hair?
Dear sir, you're a boar,
Mi lady, you're a... ahem... nice lady!
And it's just as bad as it seems, you'll be right here in my dreams!
Bom bom bom...

The likes of you will never finish
Your fiery hearts will not diminish
Now you're speaking only gibberish
help your friends above the floor!
haulers, fighters, monks and queers,
You all have had too many beers!
You'll all embody all my fears
please be gone forevermore!
We all know what you're thinking
We have to go on drinking
Like rats on ships that sinking!
Now get your arses out that,
now get your arses out that,
door!

Riddare kring det runda bordet

G

|: Riddare kring det runda bordet

C D G

Drickom ur ty vårt vin är gott! :|

C

|: Drickom ur, ja ja ja!

G

Drickom ur, nej nej nej!

D G

Drickom ur ty vårt vin är gott! :|

Igår jag drack fem a sex buteljer
Med en kvinna uppå mitt knä...

Pang pang pang, några slag på dörren,
Dem var det? Det var hennes man...

Men det blev ännu fler buteljer,
Ty han var en kärvänlig själ...

När jag dör vill jag bli begravnen
I en källare där det finns vin...

fötterna emot själva muren
Och med käften inunder kran...

I denna ställning vill jag förbli
Tills dombasunen jag höra får...

När vid det ljudet en gång jag vaknar
Jag vrider genast ett varv på kran...

Då får jag genast en ljuvlig försmak
Av sjunde himlens salighet...

Riv i Hals

 C f G
Ringar som, på ytan krusar
C f G
i den dryck som mig berusar,
 C f
samt en massa andra busar!
 G C
Riv i hals!

Själv jag bjödo mig till festen,
glädjeyra och förresten
blev jag och harpan hedersgästen!
Riv i hals!

Till musiken festen gunga
medans musikanten sjunga!
Strängarna på fesan runga!
Riv i hals!

Gryningstimmen snart är nära,
detta festglada förfära!
I detta värdshus blir vi kära!
Riv i hals!

Om vi får här inne stanna
och runt och varandra famna
ville vi ju aldrig hamna
annanstans!

Ro, ro, till fiskeskär

Am C G
Ro, ro åt fiskeskär

 Dm G Am
Många fiskar få vi där

Am C G
Ro, ro åt fiskeskär

 Dm G Am
Många fiskar få vi där

 f C
Laxarna stora,

 f C
Braxarna goda.

 f G
Sugg'en i nacken,

 f G
Stopp'en i säcken

 Am C G Am
Och göm en till jul och påska!

Rolandskvædet

Rassa la la la la sa-sa, rassa la la la la la!

Em D
Seks mine sveinar heime vera
C Em
Og gjøyme det gullet halde,
Em D
Dei andre seks på heidningslando
C D Em
Gjøyme dei jarni kalde!

Refr:

G C
Kia dei ut or Franklandet
D
Med dyre dros i sadel!
Em D
Blæs i luren, Olifant,
C D Em
På Konsarvossen!

Em
Rassa la la la la sa-sa, rassa la la la la la!

Slogest dei ut på Konsarvossen
I dagane två og trio!
Då fekk'kje soli skine hjart
for røykjen av manneblodet!

Refr.

Roland sette luren for blodiga mundi
Blæs han i med vreide!
Då rivna jord og jardarstein
I trio døger av leide!

Refr x 2

Rosvalsen

Dm G A
På min moders grav jag svär att vid min sida alltid ha en vacker flicka!

Dm G A
På min moders grav jag svär att vid min sida alltid ha en vacker flicka!

G D
Men det som jag saknar mest av allt i världen

A Dm
är den supen som ska stå här upp på bordet

G C A Dm
Jag har spelat, aldrig nånsin velat fela, alla väntar nu på bordet

Dm G A
Jag tänker bara på brudparets väl,

G C Dm
och jag har spelat länge utan rast, slitit som en träl

Dm G A
Ni borde tänka på spelmannens nit,

G C Dm
så om ni vill att festen ska bestå, ge mig mera sprit!

Räds icke

G C D
Räds icke vågorna som piskar mot vårt skrov
G C D G
Vi känner konsterna att dansa havets vals
C D G
Vi sjunger "Får jag lov!"

Räds icke stiltje värre väder har vi haft
Krävs det så blåser vi liv i seglen igen
Med egna lungors kraft!

Räds icke kaparfän som seglar på vårt hav
Vi skrattar gott när båten hans ses gå i kvav
Och kissar på hans grav!

Räds icke seglaren som ny påmönstrad är
Vill vi så kan vi sätta denna på ett skär
Och hemåt sen det bär!

Räds icke klipporna som skär i vindens by
Det värsta som kan hända är att båten slås isär
Då bygger vi en ny!

Räds icke ditt nattsällskap på morgonen efteråt
Ni vackra drack varann igår och nu är tid för gråt
Spring fort hem till din båt!

Räds icke bakfyllan som uti skallen gror
Hammarslag och trumfanfar och slagorkerster stor
när fan i huvet bor!

Räds icke sjöodjur som dväls i havets djup
Smörstekta köttspett gör sig bra till efterrätt
Skölj ner 'ett med en sup!

Sagan om Den girige vargen

D A
Den visa som jag sjunger tager plats uti en skog
G A D
Där det allt oftast är hunger och där djuren har fått nog
Bm A G A
Ty vargen där har makten, kär att missbruka, det tycks
D G A D
:// Så att varg kan vältra sig i rikedom och lyx //:

Vår varg ej längre jagar, "Varför ställa till besvär?
Närhelst som jag behagar kan jag ta det jag begär!
Beskatta dem på deras hem!" han vrålar högt, det tycks
:// Så att varg kan vältra sig i rikedom och lyx //:

Och haren i sin håla lever ständigt uti skräck
När som ulv i blodet skåla och med haren driver gäck
Och djuren har ej något kvar att äga själv, det tycks
:// Så att varg kan vältra sig i rikedom och lyx //:

Så en dag till denna skog kom räv på vandringsfärd
Han tralla, vissla och han log just så som han var lärd
Man han såg hur landet låg - att djuren här förtrycks
:// Så att varg kan vältra sig i rikedom och lyx //:

Så räven stämde upp i sång: "Det finns ett annat sätt!
Att leva utan skattetvång är både rätt och lätt!"
För haren sen och varje vän nu underligt det tycks
:// Att vargen ska få vältra sig i rikedom och lyx //:

Så haren och var frände de gick till vargens bo
De ingen rädsla kände för vargens tand och klo
För rävens sång bland vänners gång gav mod och kraft det tycks
:// "Nu ska han sluta vältra sig i rikedom och lyx! //:

Så haren sa till vargen där: "Hör opp och kom hit ut!
Nu har vi samlat oss en här, ditt välde ska ta slut!"
Sen blodet rann och vargen vann för makt ger rätt det tycks
:// Och vargen ännu vältrar sig i rikedom och lyx //:

Alternativ slutvers:

Så haren sa till vargen där: "Hör opp och kom hit ut!
Nu har vi samlat oss en här, ditt välde ska ta slut!"
Sen blodet rann och haren vann för folkets rätt det tycks
:// Att varg ej längre vältrar sig i rikedom och lyx //:

Shannon O'Dean

Det var jag och min halvsyster Shannon O'Dean
Som en sommarkväll skulle till byn Little Green
Med kransar i håret och stämd mandolin
för att dricka till sena natten
Men halvvägs vi mötte tre knektar som stod
i begrepp att vid vadstället korsa den flod
som skiljer byarna åt. Man såg deras högmod
inramat av vaggande vatten

Mellanspel: C F C G

"Godkväll" sade webben, och tillade att:
"Vi tar gärna ert sällskap på vägen i natt
Vi är värvare och vill få truppen fullsatt
Så för er finns det pengar att tjäna!"
Men jag och min halvsyster såg på varann
för en dönerknechts saga är sällan så sann
Och jag sa "Vi kan inget med vapen i hand
och vill nog helst gå hem suveräna!"

Men kampfrun i gruppen klev fram och la till
att "Som knektar ni tjänar så mycket ni vill
ni får härliga dagar, kontrakt och sigill
Ja, var eviga kväll ska det festas!
Ni får etthundra taler på stående fot
för er underskrift här, sen er lön ta emot!
Kom igen mina vänner, inget gnäll eller knot"
För vårt tålmod bör inte frestas!"

Men Shannon tog ordet och sade som så:
"Ni har tjusia kläder, det kan jag förstå
Men med skulder och lånade pengar också
Den som värvas den sitter i skiten!
Och vi har ingen önskan att anställas bland
några därar som värvar till sitt rövarband
och som skickar oss bort mot Cordoviens land
för att blott räkna hem på profiten!"

Men den tredje blev heligt förbannad och skrek
att "Du ska ni få sota för sådan smälek!"
Och han höjde sin pyxa, där jag stod helt likblek
Man såg kvällssolens ljus i metallen
Men snabbare än ett hugg från ingenstans
Är en hessisk halvsyster på halv kort distans!
Lärde genast sig knekten och kampustrun hans
när han fick mandolinen i skallen!

Och jag fick upp min fällkniv på ett ögonblick
och mot knektjävar där galler stück efter stück
som vi säger där hemma, ja det gick som det gick!
när i floden tre lik lagt att svälla.
Och vi söp hela vägen när vi diktade
Om vår osämja med rekryterare tre
Och den kvällen på dansen vi gjorde succé
När vi sjöng denna sång acapella!

Sitta på en krog och Dricka

Em D
Sitta på en krog och dricka,
Em
och sin ande vederkvicka,
Em D
så vårt anlete må skina!
Em
Det är bot mot död och pina!
G D
Här får alla djävlar sjunga
G D
och ta svärord på sin tunga!
Em D
Sången har vi en moral i
Em
Den som dricker han blir salig!

När man sitter här på krogen
är man bara Bacchus trogen,
när man trängas tätt kring borden,
intet tynger oss på jorden!
Skål för hela mänskligheten,
skål för token där med geten.
Skål för alla, skål för lika,
skål för fattiga och rika!

Synd och nöd vi aldrig frukta
om vi blott vår aska fukta
en vill halsa, en vill smutta,
en vill rapa en vill prutta
En vill gärna spela kort han
spelar gärna av sig skjortan.
En vill kelasan, en vill gräslas,
en vill spy han kan bestjälas!

Drick för feta! Drick för magra!
Drick för hiskliga och fagra!
Drick för krassliga och kläna!
Drick för armarna och bena!
Skål för alla fat och bunkar!
Drick för fan för fulla munkar!
Drick för loppän! Drick för lusen!
Drick för hundra! Drick för tusen!

Några spelar, några super,
några fruktar för sitt liv.
Några räds för graven djuper,
andra söker split och kiv!
Skål för er, perversa bröder!
Skål för er vars hjärta blöder!
Skål för flinka, skål för lata!
Skål för alla desperata!

Sju Druckna kvällar

Ⓔ
När jag kom hem på måndag kväll
Ⓓ Ⓔ
så full som man kan va
Ⓒ Ⓔ
såg jag en häst utanför dörrn
Ⓒ Ⓓ
där hästen min ska va
Ⓔ
så jag ropa på min fru och sa
Ⓓ Ⓒ
"Nu ska du berätta vem
Ⓒ Ⓓ
som äger hästen utanför
Ⓒ Ⓓ Ⓔ
där hästen min hör hem!"

Ⓔ
"Du är full, så full, dit fyllesvin
Ⓒ Ⓔ
endock ser du ej
Ⓒ
det där är en underbar gödgris
Ⓓ
som min moder skickat mig!"
Ⓔ
Jag har rest i många dagar
Ⓒ Ⓓ
jag har gått och från dörr till dörr
Ⓒ Ⓓ
men en gödgris med guldsadel på
Ⓒ Ⓓ Ⓔ
jag aldrig har sett förr!

När jag kom hem på tisdag kväll
så full som man kan va
såg jag en kappan bakom dörrn
där kappan min ska va
så jag ropa på min fru och sa
"Nu ska du berätta vem
som äger kappan bakom dörrn
där kappan min hör hem!"

"Du är full, så full, dit fyllesvin
endock ser du ej
det där är en underbar yllefilt
som min moder skickat mig!"
Jag har rest i många dagar
jag har gått och från dörr till dörr
men en filt med huva och spänne på
jag aldrig har sett förr!

När jag kom hem på onsdag kväll
så full som man kan va
såg jag en pipa på min stol
där pipan min ska va
så jag ropa på min fru och sa
"Nu ska du berätta vem
som äger pipan på min stol
där pipan min hör hem!"

"Du är full, så full, dit fyllesvin
endock ser du ej
det där är en underbar speleffjöft
som min moder skickat mig!"
Jag har rest i många dagar
jag har gått och från dörr till dörr
men en speleffjöft med tobak i
jag aldrig har sett förr!

När jag kom hem på torsdag kväll
så full som man kan va
såg jag två skor under vår säng
där mina skor ska va
så jag ropa på min fru och sa
"Nu ska du berätta vem
som äger skorna vid vår säng
där mina skor hör hem!"

"Du är full, så full, dit fyllesvin
endock ser du ej
det där det är ett par grytor
som min moder skickat mig!"
Jag har rest i många dagar
jag har gått och från dörr till dörr
men snören uti ett kittelpar jag aldrig har sett
förr!

När jag kom hem på fredag kväll
så full som man kan va
såg jag ett huvud i min säng
där huvudet mitt ska va
så jag ropa på min fru och sa
"Nu ska du berätta vem
som äger huvudet i min säng
där huvudet mitt hör hem!"

"Du är full, så full, dit fyllesvin
endock ser du ej
det där är underbart spädebarn
som min moder skickat mig!"
Jag har rest i många dagar
jag har gått och från dörr till dörr
men ett spädebarn med helskägg på
jag aldrig har sett förr!

Sjukbrevet

D A G D
Käre mästare jag nu skriver detta brev utav min plikt
G D A
För att döma av mitt utseende så är jag i dåligt skick
G D G Bm
Min kropp är alldeles gul och blå, och därför skriver jag
D A G A D
för att berätta varför jag ej var på arbetet idag

Arbetande i kyrkans torn behövde jag rensa sten
men slänga dem från en sån höjd var ingen bra idé
Murmästarn vart ej väldigt glad, han är ett gammalt fån
och sa att jag behövde bära ner dem sten för sten därifrån!

Att bära ner dem en och en gick långsamt må ni tro
Så jag hissade upp en tunna och gjorde fast vid tornets fot
Men i min hast att arbeta bra, då märkte jag ju ej
att en tunna full av tegelsten vägde mycket mer än mig!

Så när jag knöt repet loss föll tunnan ner som bly
Och hållande i repet mitt flög jag i högan sky!
Jag flög upp som en duva till då tråkigt nog jag ser
att halvvägs upp så mötte jag en tunna på väg ner!

Tunnan den bröt armen min, på väg mot markens brant
Och när jag nådde toppen slog jag skallen i tornets kant!
Jag hängde kvar vid repet mitt till jag då plötsligt ser
Att tunnan spillde ut hälften av teglet fjorton våningar ner!

När stenen hade fallit ut ur tunnan mörka härd
Så vägde jag mer än tunnan, och började min nedåtfärd!
Jag fortfarande i repet höll, jag hängde som en sill
och halvvägs ner så träffades jag av tunnan en gång till!

Kraften från den smällen, halvvägs upp på kyrkans vägg
Gav flera blåmärken och knäckte mitt ben som ett ägg!
Där föll jag ner, mot markens kraft, det torde bli min grav
och landade på den tegelsten som tunnan släppt utav!

Jag låg där kvidande och trodde jag det värsta fått
När tunnan slog i tornets hörn och jag hörde hottnens brott!
En skur av stenar föll på mig, jag skrek och skrek och skrek
Och då jag då låg blödande, så släppte jag mitt jävla rep!

Då tunnan nu vart tyngre föll den nedåt med en hast
och landade över mig där jag låg på marken fast!
Jag bröt en fot, och revben tre, och därför säger jag
jag hoppas ni förstår varför jag ej arbetar idag!

Sjätte Tunnan

Bm
Det var ofredsår i riket
Em
Det var krig och svält och pest
D f#57
Det var så hela kungadömet brann
Bm
Och i diket fann man liket
Em
Utav borgare och präst
f#57 Bm
Såväl av patrasck som utav adelsman

Goda råd var dyra och furstarna fick nog
Av våld och blod och nidningsdåd
Så man samla furstar fyra på en oansenlig krog
för att få slut på kriget, för att hålla råd

furst Nord han var en dryckesman, furst Söder
likaså
Inte nån av dem var rädd för dryckeslag
furst Väster han var glad i krus. furst Öster
drack för två
här skulle hållas både råd och fylleslag

Då plötsligt hördes ropet från en namnlös
trubadur
Ädla furstar, än är aftonstjärnan ung!
Låt den som sista stopet i botten dricker ur
få bliva alla furstendömens kung

D
Den första tunnan i salen rulla in
G D
Kulla in, rulla in, rulla rulla rulla in
G A
Och furstarna de drack
D Bm
De sjöng lov och de sjöng tack
A A7
Och hållde i sig i sån våldsamt fart att byxfinningen sprack
D A D A Bm
Kulla in. Kulla in. Kulla rulla rulla in
D G A D
Vi ska dricka för båd hertigar och pack.

Och den andra...
Där räddde genast fred
kriget var det inget med
Alla furstarna skrek: "Tjosan Bror" med
hattarna på sned
Vi ska dricka för båd fiskare och smed.

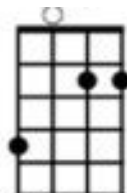
Där man nyss var bror och vän
Var man fiende igen
för såna fyllokräver våld i varje fall av såna
män
Vi ska dricka både nu och så sen

Nu hördes tjut och glädjerop
för nu låg de allihop
Med varsin piga under bordet liksom ormar i en
grop
Vi ska dricka ur båd ankare och stop.

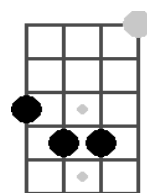
Nu låg furstarna och sov
Utan bädd eller alkov
Och alla furstarna sa snark och puh och krögarna
"Tack och lov"
Vi ska dricka för båd furstar och för hov

Ni tror väl det är båg
Men jag kommer väl ihåg
hur trubaduren drack det sista stopet fastän
ingen såg
Kulla in. Kulla in. Kulla rulla rulla in
Men den sjätte tunnan den var ändå min!

Bm



f#7



Skål för Roxköpings frivilliga (Uti Uggleskog)

 G D G
Jag sjunga vill en visa om hjältar och mod
 C D G
Som hyllar de som levde och hyllar de som dog!
 G D G
från Roxköping komma, tappra de stod
 C D G
De kämpa, de segra uti Uggleskog!

Refr:

Skål för Afa Rike och vår heliga Armé!
för Tredje Legionen, skål och gutår!
för 2:a Centurien, tappra är de!
Och skål för Roxköpings frivilligkår!

Jakob Vaksammer, deras prefekt
Gud gav sina order och Gud mot dem log
Prefekten såg tecknen, han lydde direkt
han ledde dem till seger uti Uggleskog!

På blodröda vingar svävade de
De klöv genom fienden liksom en plog
Modet sviker aldrig vår heliga Armé
Segertjuten eka uti Uggleskog

Vinden har vänt och vår lycka med den
Snart skall den åter vända! Det ska skålas på var krog!
för Roxköpings hjältar reser norrut igen
Snart skall de åter segra uti Uggleskog!

Skål för Afa Rike och vår heliga Armé!
för Tredje Legionen, skål och gutår!
för 2:a Centurien, tappra är de!
Och skål för Roxköpings frivilligkår!
Ja, skål för Roxköpings frivilligkår!

Skärsliparens sång

Go' afton och förlåt att jag kom hit så sent på kvällen
Men tiderna är bråda och jag ska till många ställen
Man vill att jag ska närvara där det förväntas duster,
Det var jag som slipa till vår armés vinster och förluster!

Refr:

Stenen rullar å snurrar och går
Min fot går upp å ned,
å stålet sjunger med
i skärsliparens sång!

Man ropat efter mig från såväl höger som från vänster
Jag dömer ej, jag tjänar och fördelar mina tjänster
Jag tar inte någon ställning i den stora galenskapen
Jag kommer när ni kallar och jag slipar era vapen!

Jag är hatad utav somliga men älskad utav andra
Jag blev hjuden in i gårdar vid de vägar jag ses vandra
Jag får mat å dryck å smicker och behängs med blomsterkransar
För vässa era dollar, för att slipa era lansar!

Strunt i om era ideal är låga eller höga,
jag vet att alla strider slutar öga emot öga
Då krävs det blanka stålet och den rakbladsvassa eggen
för att avgöra en kamp och ställa fångarna mot väggen!

Jag känner legoknektar, vikingar och filistéer
Jag har ridit tät i hälarerna på romarnas arméer
Villig att få vissa upp när någon värdesätter
min talang att slippa hillebard och bajonetter!

Jag vet hur ni vill ha det, jag är den som kan förstå er
Jag slaktade, jag steker med Cortés conquistadorer,
under reconquisionen var det inga lungna stunder
Madame Guillotine är en av mina bästa kunder!

Nu står jag här med mina don i våra tiders trappa
Beställningarna trängs i innerfickan på min kappa
Jag slipar nått å dag, får inget tillfälle till vila
fjättrad vid min sten jag slipar bila efter bila!

Go' afton och förlåt så sent på kvällen,
Men tiderna är bråda och jag ska till många ställen
Jag glädjes av att få arbeta ett slag åt er i huset
Vi ses igen står skrivet på min rygg i morgon ljuset

Refr. x 2

Skönsången

G D G D
Tror du jag sover ensam ikväll
C D Em D
tror du att jag är ensam?
G D G D
Tror du jag sover ensam ikväll
C D G
tror du att jag är ensam?
G C
Ensam är du och ensam är jag
D G
men vi kan väl va varann till behag
C D G
Då sover ingen ensam!

Refr:

G D G D
Kamdadidada ramdadida
C D Em D
Kamdadidada ramdam
G D G D
Kamdadidada ramdadida
C D G
Kamdadidada ramdam
G C
Kamdadidada ramdadida
D G
Kamdadidada ramdadida
C D G
Kamdadidada ramdam!

:// Tror du att det är tyst i min bädd
tror du att det är stilla? //:
Tystnaden bryts så lätt med ett
skratt
om du ville rör vid mig i natt
Då ligger ingen stilla!

Refr:

:// Tror du att någon hör varan lek,
tror du att någon lyssnar? //:
hör du så kom och var inte rädd
men man kan va tre i Gråfotabädd
Så kom kära du som lyssnar!

Refr:

:// Tror du att vi får sova i natt,
tror du att vi får drömma? //:
Skratten och leken måste ta slut
när natten och orken har ebbat ut
och kropparna är för ömma!

Refr:

Smedvisan

D G C D G
En gång i min ungdom älskade jag en flicka med ljuva och rena behag
C D G
Hon lovte mig tro i lust och i nöd, allt intill den blekaste död
D
Hej, hopp, fadderidslade raddladerej
C G
Hej, hopp, fadderidslade raddladerej
G C D G
Hon lovte mig tro i lust och i nöd, allt intill den blekaste död!

Hon var som en lilja, vit uti hyn, den fagraste flicka som skådats i byn
Ett smittande skratt, en lustiger sång, vi älskade sommaren lång!

Men kärleken vissna' kärleken dog, vid Mickales mäss hade flickan fått nog
Hon fann sig en riker, högfärdig man, sa "tack och adjö" och försvann!

Nu står jag vid städet, sliten och grå, men hammaren bultar och hjärtat liksom
Men aldrig den flickan kommer igen, hon är hos sin nyfunne vän!
Hej, hopp, fadderidslade raddladerej
Hej, hopp, fadderidslade raddladerej
Nej, aldrig den flickan kommer igen, men sången den trallar jag än!

Tra-raj-da-däi-da-j-da-j...

Soldatvisan

D G C D
En gång i min ungdom var jag rätt lat, jag sov hela dagen och älskade mat
D G C D G
Jag fick hela livet serverat på fat! Nu är jag en Gardessoldat!
D G D
Hej, hopp, fadderiddlade raddladerej
D C D
Hej, hopp, fadderiddlade raddladerej
D G C D G
Jag fick hela livet serverat på fat! Nu är jag en Gardessoldat!

Min far var en man med grånande hår, hans lycka i spel den var ovanligt svår
Knappt hade jag fyllt mitt femtonde år, vi drevs från vår jord och vår gård!

Vi reste mot Fyris, staden av guld, där min far skulle söka betala sin skuld
Strax innanför Fyris yttersta tull, vi mötte en värningspatrull!

Min far tog mig undan och sade som så: "Du vet jag behöver all hjälp jag kan få,
tag värning och tjäna ett mynt eller två, du är ful men dom tar dig ändå!"

Den ena var fänrik, den andre kaptén, dom tittade på mig med ögon som sten
Dom sa: "Du är svagsint, finnis och klen, du passar perfekt i armén!"

Var morgon jag väcks av en pampig famfar, för drottning och rike jag suparna tar!
och får jag nångång ett kopparmynt kvar, ska jag skicka det hem till min far!

Spelar för livet

Jag spelar för livet för allting som växer
som lever och andas och föds och dör.

Jag spelar för livet jag vet inget annat
som ger både mening och dagligt bröd

Jag spelar för livet jag sjunger för full hals
Jag leker med toner och kysser ord
Jag spelar för livet med huvudet i himlen
och fötterna dansar på Moder jord

Jag spelar för livet, natt och dag
Jag spelar för livet, sån är jag
Jag spelar för livet, dag och natt
Jag spelar för livet, därför att
Jag spelar för livet

:// D G A D G A //

Jag spelar för livet med bultande hjärta
och själen är bräddfull av glädje och sorg
Jag spelar för livet jag vändas, jag njuter
och säljer min möda på månglarnas torg

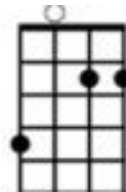
Jag spelar för livet och glömmer bort döden
för vid den horisonten syns inget ljus
Jag spelar för livet och litat på tiden
som alltid har växt till nästa nu

Jag spelar för livet, natt och dag
Jag spelar för livet, sån är jag
Jag spelar för livet, dag och natt
Jag spelar för livet, som besatt
Jag spelar för livet

:// D G A D G A //

Refr igen.

Bm



Stadens skönaste

Refr:

 D
Man drabbas av hennes magi
 A D
När hon på gatan går förbi
 D
Med sidenhår och gyllenblick
 A D
och tunga både vass och kvick
 D G
Hon är vacker, hon är fager
 D A
Hon har ett sken som ljusan dager
 D G
Ett tu tre, man i henne blir kär
 D A D
Snälla, berätta, vem hon är

En grabb sa han älskar henne
Alla pojkar slåss om henne
Knacka dörren, i klockan slå
och säg "Min älskade, hur är det då?"
Ut hon kommer, så vit som snö
Band i sitt hår, en förtjusande mö
Det sägs att hon kan få vem hon vill
Att bli denna man alla pojkar vill

Låt vinden vina och vågorna slå
Låt oväder komma och åskan gå
Hon är söt som honungskonfekt
Ögonens glans är helt perfekt
När hon hittar sin egen vän
Berättar hon ej när hon kommer hem
Låt i kö alla friare stå
Hon vet vem hon älskar ändå

Staffan och Herodes

A
Staffan han vattnade fålarna fem.
€ A
: Troen så väl uppå han! :
A € A
Herodes, konungen, råder över dem.
A € A
: Ty vår Staffan vare vår styre: och rådemän! :
A D € A
Och det var Sankte Staffan!

Staffan han gick sig till källan en natt.
Tre ljusa stjärnor i källan satt.

Staffan gick in för Herodes att stå:
"Det sitter tre stjärnor i källan vår!"

"Säg, vad betyder den stjärnan nu?"
"I år är det född en bättre kung än du!"

Så var där en hane, både stekter och sjuden,
och inför Herodes, konungen, buren.

"Och är det nu sant som Staffan säger,
så flyg upp, hane, med alla dina fjädrar!"

Hanen han spände fjädrarna blå,
så flög han upp både hel och god!

Hanen flög upp både hel och god.
Herodes han satte sig i sorgestol!

"Hugg av Staffan hand och fot!
Det välsignade barnet råder honom bot!"

"Slå Staffans knän och fingrar ur led!
Det välsignade barnet råder honom hel!"

Herodes han gick sig den vägen fram.
Där möter han Staffan, en liten man.

Staffan han satte sig uppå en sten.
Stjärnor och månar sköljde honom ren.

Herodes han satte sig uppå en stock.
Ormar och drakar runno där opp.

Och får vi int' Staffansbullan full,
så ska vi slå bondens skorsten omkull.

Och kan vi inte göra bonden värre till men,
så ska vi bära ut varenda sten.

Men får vi en sup, slå honom väl full,
så skattar vi dig för en husbonde hulld.

Stina

A D
Ja härom året jag träffa Stina
E A
Och slände till na' en liten puss
A D
Kom ej ihåg mig för död och pina
E A
Att nyss jag tatt mig en tobaksbuss
A D
Hon rynka näsa och börja fräsa
E A
"Tvi vafe Pelle så du här dig åt!
A D
Gå bakom knuten, spott genast ut'n
E A
Kom sen tillbaka ska jag tänka på t!"

Jag blev så platt som en pannekaka
Och lunka hemåt som en basad katt
Den bussen fick jag minsann försaka
Och det i väggen så det bara skvatt
Sen gick jag till na men då hon mena
"Dig vill jag aldrig mer i världsen se!
Nehej du Pelle, jag går istället
till Jöns som bor här i granngårn breve!"

Och sen hon lunka iväg och knyckte
och slog med huvet som en stursker gås
Jag stod och bliga en stund och tyckte
Att hjärterkammarörra slog i läs
Vad skull jag göra? Jag tänkte köra
i sjön med huvet och på detta vis
mitt liv förspilla, men det gick lilla
Emöjla rent, det var tjock en is

En vacker dag kom dock Stina till mig
Och var så ledsen och så såhär
"En Jöns har sagt att han vill int ha mig
Och nu så ser du Pelle hur det är
Så om du ville nu Pelle lille
Ta mig tillbaka med båd' hull och hår
Så om den saken just om tobaken
Jag lovar dig en mark om dan du får!"

"Nehej du Stina!!" jag genast svara
"Nu kan du ha det som du ställt det te
Och som det blitt nu så får det vara
Allt sen jag bussen i väggen smet
Du sa du får mig med hull och håret
Men tackar mjukast, du är allt för fin
Utí mitt tycke är ditt hull för mycket
Och håret är bestämt ett hår av Din!"

för tobak måste man inte gilla,
men man får ta mig för den jag är
Med munnen full av en härlig prilla
Och dosan full utav det snus jag här
för jag var villig att sluta för dig
men i ditt högmod du flög förbi
Jag dricker hellre hundra liter hundkiss
An tackar ja till ditt frieri!

Sumars festsång

Em C D Em
Hör upp gott folk, inte sova nu, kryp upp ur eran fäll!
C G C D
Kom ner till torget, vi ska ha fest ikväll!
Em C D Em
Här finns gycklare och dansare, och män som slukar eld!
C G C D
Följ med till torget, vi ska fest ikväll!

Ref:

G D
Låt dansen gå! Kom kom kom!
C D
Låt trumman slå! Bom bom bom!
C D C D
Kom hit, och är din mage tom, så ät vad du vill ha!
G D
Här ska dansen gå, på vårt torg!
C D
Och den snåla kungen i sin borg
C D C D (Em)
han får sitta med sin ensamhet och räkna pengarna!

Vi har helstekt gris, stora fat med ris, och massor utav vin!
Kom hit till torget, det kommer bli riktigt fint!
Här är skämt och skratt, och en björn som dansar med en tamburin!
Om du vill dansa, så bjud upp vännen din!

Låt dansen gå! Kom kom kom!
Låt trumman slå! Bom bom bom!
Kom hit, och är din mage tom, så ät vad du vill ha!
Här ska dansen gå, på vårt torg!
Över oss så vilår ingen sorg
Det får bli en annan gång, och i någon annan sång!

Bm D A Bm
G D G A
... följ med till torget! ...

Bm D A Bm
G D G A
... följ med till torget! ...

Refr.

Syndarens skrift

Dm

Jag tänkte skriva ner hur världen bleknar bort för alla

Dm

Det är dags att vakna upp ur dödsömnens den kalla

C

Kasta bort din börda, låt fåfängligheten falla

Dm

C Dm

Vakna! Vakna! Vakta väl och var redo för allting!

Längtad har jag länge efter stunden nu då döden

Bär mig bortom jordarna mot nya klara öden

Bort från livets lidanden och bort från denna nöden

Vakna och stå upp min själ och var redo för allting!

Så när tiden kommit och lämnar allt som svunnit

Skall jag njuta Herrens frid och nåden som vi vunnit

Genom vår förlösare när vårt blod har runnit

Och jag som var en syndare finner nåden hos herren!

Till mor

D A D
//: Jag ska gå hem nu, jag ska gå hem. Jag ska gå hem till mamma
D A D
Följer du med mig, följer du med? Följer du med till mamma?
G D A D
Där finns mat och där finns det rum, där finns det gott att dricka
G D A D
Där finns mat och där finns det rum, där kan man ha sin flicka ://

//: Jag ska gå hem nu, jag ska gå hem. Jag ska gå hem till pappa
Följer du med mig, följer du med? Följer du med till pappa?
Där finns mat och där finns det rum, där finns det gott att dricka
Där finns mat och där finns det rum, där kan man ha sin flicka ://

//: Jag ska gå hem nu, jag ska gå hem. Jag ska gå hem till Njal Av Snok!
Följer du med mig, följer du med? Följer du med till Njal? Av Snok!
Där finns en bänk, och där sitter Njal, med handen uti sin ficka!
Ja där sitter Njal, och i tältet bredvid, dit kan man ta sin flicka! ://

Till änglarna

♩
Blott en rekryt hos änglars trupp, han darrade av skräck
Em D
han kolla' sin utrustning, alla remmar satt som smäck
♩
han sedan stod å störrade på marken längre ner
Em D ♩
Å han hoppar aldrig mer!

Refr:
♩
Änglar, änglar, vilket jädra sätt att dö!
C D
Änglar, änglar, vilket jädra sätt att dö!
♩ Bm Em ♩
Änglar, änglar, vilket jädra sätt att dö!
Am D ♩
Och han hoppar aldrig mer!

"Är alla redo?" väbels skrek, ej minsta medlidsam
vår hjälte mumla fram ett "Ja" och steg till kanten fram
han tog ett kliv och föll tungt ner, en bön till helgon bad
Och han hoppar aldrig mer!

han räkna tyst till ett, två, tre, och vänta på ett ryck
hans ögon tåras, hjärtat slår, ett stilla kraftuttryck
när tyget från hans skärm for ut och la sig runt hans ben
Och han hoppar aldrig mer!

han hann knappt fatta vad som skett, det var ett snabbt förlopp
hans linor for så vilt omkring och la sig om hans kropp
Skärmen blev hans svepning när han ner mot backen for
Och han hoppar aldrig mer!

De där han levte med skratt å sorg, han skulle sakna dem
han tänkte på sin kärlek och sin allra bästa vän
han tänkte på chirurgen och vad denne skulle se
Och han hoppar aldrig mer!

från luftskeppet man såg hans färd, hans snabba hädangång
Chirurgen kavla armen upp och tog ett glädjesprång
för länge sedan var det sist en skärm hade gett opp
Och han hoppar aldrig mer!

Det ljud som hördes var ett "Splatt!", när kroppen marken nått
hans vänner hördes säga; hoppas sold han redan fått
Ty talar ej till glädje är för någon i hans skick
Och han hoppar aldrig mer!

hans pluder färgats rött av blod, hans hatt den fallit ned
hans tarmar hängde från hans buk och bluygdkapseln var sned
hans arma kropp en sörja var, det rann från varje slits
Och han hoppar aldrig mer!

Tirads Lejon

Em D Em
Denna sängen handlar om ädelmod
G D C
Om dem som slogs för Amric God
G C D
Tapprast utav alla i Tirads land
Em D Em D
De dog så stolt med svärd i hand

Refr:

G D Em D
Tirads Lejon - en och en man såg
dem falla
G D C Em
Tirads Lejon - en mot hundra blodet
svalla
G D C D
Tirads Lejon - över stridslarm ropet
skalla
G Em C D Em
Tirads Lejon - ädlast utav alla

Stridsbaneren i vinden dansade
Kung Kelrics här marscherade
Stolt iväg att slåss mot Midurs hord
farligaste här på jord!

Vandrade hären genom mörkan dal
Så tystnade den vinden sval
Plötsligt hördes stridsrop gälla
Ack det var en lömsker fälla!

Så emot de härar så ljusa
Upp ur mörka skrevor rusa
Mörka horder i överflöd
Blixtrande stål och bräder död!

Vita hornet blåste så till reträtt
Men vända om var inte lätt
Omringade på alla sidor
Lejonvapen lämnar skidor!

Stolta Tirads Lejon ej döden skyr
De stannar kvar när hären flyr
Håller sedan stånd mot fienden
De kommer aldrig hem igen!

Sista lejonet faller för ett spjut
Båd strid och Lejontid är slut
Så mötte de alla dödens kval
I det som kallas Tårarnas Dal!

Tityr, flockens herde

Refr:

♩

:// Eia, Eia, Eia

♩

Han bjuder oss på vin

♩

Rökta får och grillade svin! ://

♩

Tityr leder flocken idag

♩

Som åsnornas herre, ännu ett tag

♩

Han är vår biskop = Han är vår lag!

Tityr med sångarstaven så lång

hyllar vi alla nu på en gång

Åsna och biskop sjunger hans lovsång!

Applådera så att händerna blir stumma

Blås bra och hårt i horn som är krumma

Skalmejor; flöjter, en jättelik trumma!

Tityr har ni kommit att hylla

Sångarstaven kommer förgylla

festen med mat och med glädje och fylla!

Tourdion = När jag lyfter glaset käraste

Em
//: När jag lyfter glaset käraste,
G D
Då svindlar det för mina ögon,
Em D Em
för den blicken som du ger lovar evig glöd. ://
Em
//: Skål en sista gång!
G D
Jag tömmer bägar'n helt i botten.
Em D Em
Skål för dig min vän = och för vår kärleks död. ://

:// Allt omkring mig snurrar runt
När glas på glas jag tömmer av det röda
Röda vin som vi har bryggt med våra Gudars gunst //:
:// Drick, och stärk ditt mod
Låt sängerna och vinet flöda
Drick och stärk ditt mod kära vän, höj ditt glas //:

:// Dricka vill jag natt och dag
för alla fagra löften som du givit mig
Dricka vill jag natt och dag för din kärleks skull ://
:// Kärlek, skål, gutår
jag höjer bägaren och dricker ur
Kärlek, skål, gutår min vän, skål, gutår ://

:// Drick nu glömskans söta vin
och fyll min bägare så snart jag tömt den igen
Jaga henne ur mitt sinn, låt mig glömma min vän ://
:// Tiden frös till is
Det enda som jag såg var din röda mun
Tvenne ögon blå, sedan såg jag dig gå ://

:// När jag dricker lite vin,
då bara snurre, snurre, snurre, snurrar det gott
Likadant med vin som kommer från gård och slott ://
:// Drick och sjung en sång,
låt flaskan vandra gång på gång ikväll
efter dagen lång gör dig vinet säll ://

Tre stenar

 G Em
I midvintertid, då dag är mörk
 C D
Jag vandrar på stigar vida
 G Em
Och drömmer mig bort till frid och till ro
 C Em D G
Där glädje och vänner mig bida

I midsommartid då sol står högt
Och fåglarna flyger fria
Då luften är fylld av dofter och ljud
Hörs som över Lomsjön skria

Refr:

 G C
Då går jag in i värds husets sal
 Am D
Där glada röster sjunga
 G Em
Där stannar jag kvar tills tuppen den gal
 C Em D G
Bland gamla och bland unga!

Och sitter jag ensam någonstans
Med vemod och sorg i sinnet
Så finner jag tröst, så finner jag frid
Så finner jag ro i minnet

Det minne jag här av folket där
På krogen vid Lomsjöns vatten
Det värmer min kropp, det värmer min själ
Att tänka på midsommarnatten!

Refr.

Trollkarslens stav

Em
Trollet ligger och vaktar
C D
sin dyrbara skatt
Em
som han har legat
D Em
och vaktat var eviga natt

Då kommer där vår trollkarl
D
och svänger med sin stav!
Em
Och trollet är inget troll mer,
D Em
och har heller ingen skatt att vakta!

Refr:

D G D
för... Trollkarslens stav har en rundad topp
G D
som är fylld med mäktig magi!
G D
Den kommer när han kallar den opp,
C D G
och sen är det hela förbi!
C D Em
och sen är det hela förbi!

Draken ligger och vaktar
sin dyrbara skatt
som den har legat
och vaktat var eviga natt
Då kommer där vår trollkarl
och svänger med sin stav!
Och draken är ingen drake mer,
och har heller ingen skatt att vakta!

Jungfrun ligger och vaktar
sin dyrbara skatt
som hon har legat
och vaktat var eviga natt
Då kommer där vår trollkarl
och svänger med sin stav!
Och jungfrun är ingen jungfru mer,
och har heller ingen skatt att vakta!

Trollkarlen ligger och svänger
sin dyrbara skatt
som han har legat
och svängt med var eviga natt
Ja, där ligger nu vår trollkarl
och svänger med sin stav!
Och trollkarlen är ingen trollkarl mer,
och har heller ingen stav att svänga!

Tusa hem och Tusa vass

Em D Em
Tusa hem och tusa vass,
G D Em
tusa långt i mossen.

Em D Em
Kål fick jag när jag kom hem,
G D Em
kål fick jag i påsen.

G D
Mjölken var båd gul och blå,
Em D
osten såg jag litet på.

G D Em
Smöret smakte jag aldrig.

Två vänner gör ett par

 C G
Två vänner gör ett par,
 f G C
och tre gör en lång rad!
 f
fyra gör ett kast,
 C
åtta gör ett lass,
 f
titta inte på mig
 G
Du kan inte få mig!
 f C f G
Men så mycket kan jag säga dig
 f G C
sämre flicka kan du få än mig!

Två vänner gör ett par,
och tre gör en lång rad!
fyra gör ett kast,
åtta gör ett lass,
titta inte på mig
= Du kan inte få mig!
Men så mycket kan jag säga dig
sämre gosse kan du få än mig!

Tår på Tandem

Am

En tår på tanden för vårt utseendes skull.

€

En tår på tanden för vår skönhet,

långt mycket vackrare blir du när jag är full!

Am €7 Am

En tår på tanden för vår skönhets skull!

Skål!

Två tår på tanden för vår styrkas skull.

Två tår på tanden för vårt mod,

för alla starka karlar blir som höns när jag är full!

Två tår på tanden för vårt hjältemod!

Tre tår på tanden blott för det är gott!

Tre tår på tanden för vår smak,

och är det inte gott, så är det vätt, det är alltid nått!

Tre tår på tanden för vår goda smak!

Fyra tår på tanden utan något vettigt skäl.

Fem tår på tanden för att livet är kalas.

Fem tår på tanden tralla la,

supa, släss, och svärja, kurtisera, slå i kras!

Fem tår på tanden trallaleja la!

Sex tår på tanden för min själ jag är en hund.

Sex tår på tanden ouuuyf.

Här ska alla vaka här ska ingen få en blund!

Sex tår på tanden för en smuttsig hund!

Sju tår på tanden, du skulle ju bara ta en!

Sju tår på tanden för säg hur gick detta till
men det finns inga skäl att sörja vi börjar om igen!

Sju tår på tanden om du bjuder till!

En tår på tanden för vårt utseendes skull.

En tår på tanden för vår skönhet!

Alla är så vackra,

jag är vacker,

jag är full!

En tår på tanden för vår skönhets skull.!

Undan ur vägen

G D7
Undan, ur vägen,
G
Här komma glada krigarhjärtan,
D7 G
Ingen förlägen och ingen ur humör!
D7 G
Pöbeln den stiger på andra sidan diket för oss,
D7 G
Bugar och niger, det är blott som sig hör!

Refr:

G D7
Trumslagarn trummar,
G D7 G C D
ekot svarar tram tare tram tram!
G D7 G D7 G
Kaska soldater går vägen fram!
G D7
Plats för de unga,
G D7 G C D
vår är vägen fram genom världen!
G D7 C D G
Därför så sjunga vi högt hurra!

Kaska soldater
i ur och skur och alla väder,
Hejsan, kamrater, det går nog lika väl!
Rockarna sitta väl stramt ibland på våra kläder,
Men det kan kvitta - framåt du krigarsjäl!

Ur en suputs försvar

Dricka skall jag, druckit har jag,
Drucken blir jag, drucken var jag:
Dricka är min bästa skatt,
Dricka skall jag dag och natt.

Refr melodí:

De må säga, vad det vilja;
ingen, ingen skall mig skilja
ifrán vlnets söta smak,
sen far glädjen upp í tak!

Nykter är jag illa mulen,
nykter är rätt modstulen,
nykter är jag full med pust,
nykter är jag utan lust!

Fuller är jag full med nöje,
fuller är jag full med löje,
fuller är jag väl för förnöjd,
fuller är jag full med fröjd!

Annan glädje må väl fara,
Dricka skall in glädje vara:
Dricka är min enda ro;
nästan jag vid tunnan vill jag bo.

Vad jag äger, skall jag sälja,
köpa vin och det uppsvälja;
uti heta strupen min,
där skall öl och vlnet in!

Refr. melodí igen

Vad jag nånsin har fått ärva,
Det jag fått eller får förvärva!
Allt skall ösas í min kropp!
Ja, allt skall drickas opp!

Var redo

 C F
:\: Var redo, var redo,
 Dm G7 C
för nu ska supen tas :\:

 C
Den gör gott i kroppen och i själen

 Am
Känns i från hjässan långt ner i hälen

 Am Em F C
Kling klang kling klang

 Dm G7 C
Nu börjar vårt kalas!

 Am Em F C
Kling klang kling klang

 Dm G7 C
Nu börjar vårt kalas!

Vargaflicka

Dm
Den flickan mötte varg i skogen
C f
Och vargen sa dig vill jag ha
Gm Dm
Och flickan nekaðe och tveka
A7
Men så tog hon mod till sig och så hon sa
Dm
Då må du mig vara trogen
C f
Och aldrig vilja ha nån ann
Gm Dm
Och vargen log och hand han tog
A7 Dm
Och sa att vargakärleken är sann

Refr;
Dm
I en varman hand mot kallan loven
C f
Ja jag ska göra dig till min
Gm Dm
Känn hjärtat sticka du vargaflicka
A7
Jag undrar vad den tösen har uti sitt sinn
Dm
En varman hand mot kallan loven
C f
flickan tog i handan sin
Gm Dm
hör vargar yla, i vinterkyla
A7 Dm
jag ska göra dig till min!

A ulven tog sin tös på ryggen
och träden blixtrade förbi.
När vargen drog och käften slog,
genom mörka skogen fram i vargaraseri.
A över moss och över hyggen,
for dom som en iskall vind.
Och i kärlighet tösen pälsen slet
och kysste varsamt gråbens kind.

Hem till vargamannens kula
dit kom dom på ett ögonblick.
Och tösen lekte och ulven smekte
allt med sin tand och klo så nått och ömt det
gick.
Och under fullmånen den gula
dansade de med varann.
Och tösen hand satte ulv brann
och deras vargahjärtan smälte samman och
de brann.

Refr

Och våren kom till vargaskogen,
tillsammans gick dom ut på jakt.
De mot sommaren lida,
och vid flickans sida,
fanns han troget kvar som han sagt.
Men för flickan var nu tiden mogen,
ej längre hennes hjärta brann.
Och dagen grydde och flickan flydde,
för att söka sig en annan man.

Men det budet snart till gråben nådde
och gråtande så sprang han ut.
Och över berg genom ben och mærg,
kunde folket höra vargens brystna hjärtas
tjut.
Och tösen nya karlen räddde
att rid iväg för fullan hov.
Men trots hästens dans
fick han ingen chans,
nej mannen föll för vargen rov.

Refr

Men flickan visste ulvar elden skydde,
så hon satte eld på hela byn
Sin by i eld hon döpte,
och folket löpte,
alltmedan lågorna slog högre upp i skyn
men se den ulven aldrig flydde
tillsammans gick de upp i fyr.
Mot varandras arm i en eld så varm,
fick vargaman och mö sitt sista äventyr.

I lågan av den röda glöden,
än en gång de båda brann.
Utav lågor kysst sen blev allting tyst,
men tystnaden vittnar om att vargakärleken
är sann.

Tillsammans fick de möta döden,
tillsammans fick de brinna ut.
Och i hettans plåga och eldens låga
fann de två varann igen tillslut.

Vargsång

Am D Am
Vargen ylar i nattens skog
 C D Em
han vill men kan inte sova
Am D Am
Hungern river hans vargabuk
 C D Am
och det är kallt i hans dova

 Am G
//: Du varg, du varg
 C Em
Kom inte hit.
C D Am
Ungen min får du aldrig ://

Vargen ylar i nattens skog
han vill men kan inte sova
Men jag ska ge en grisasvans
Sånt passar i vargamagar

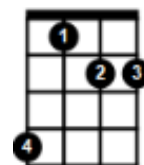
//: Du varg, du varg
Kom inte hit.
Ungen min får du aldrig ://

Sov mitt barn i bädden hos mor
Låt vargen yla i natten
Men jag ska ge en hönsaskank
om ingen annan har tatt en

//: Du varg, du varg
Kom inte hit.
Ungen min får du aldrig ://

Vargsången

B



Am D Am
Vargen ylar i nattens skog
 C D B E
han vill men kan inte sova
Am D Am
Hungern river hans vargabuk
 E Am
och det är kallt i hans stova

Refr:

 A E
//: Du varg, du varg
 A D
Kom inte hit.
C E D
Ungen min får du aldrig ://

Vargen ylar i nattens skog,
ylar av hunger och klagan.
Men jag ska ge'n en grisasvans,
sant passar i vargamagar.
Du varg, du varg, kom inte hit,
ungen min får du aldrig.

Vargen ylar i nattens skog,
och hittar sig inget byte.
Men jag ska ge'n en tuppakam,
att stoppa ner i sitt knyte.
Du varg, du varg, kom inte hit,
ungen min får du aldrig.

Sov, mitt barn, i bädden hos mor,
låt vargen yla i natten.
Men jag ska ge'n en hönsaskank,
om ingen annan har tatt 'en.
Du varg, du varg, kom inte hit,
ungen min får du aldrig.

Vi är alla knektar

Am G f G Am
Vi är alla knektar, vi super och vi slåss
C G Am G Am
vårat hem det är vägen, av eget val förstås!

Refr:

C G f G Am
Dricka vin, smeka kvinnor, den sanna lönen är,
f G Am G Am
titta djupt ner i stopet, för sanningen finns där!

Vi står och vaktar porten, låter ingen komma in
kylan biter i kinden, det hjälps av brännevin!

Vi står i främsta ledet, möter fienderna först
vi är alla dödens lie, inget släcker vår blodtörst!

Ingen kallar oss dom feiga, nej ni alla skall få se
innan ni dör av stålet, så ner på knä och be!

Det finns få som vi betalar, få värda väran sold,
Dyra köpta kvinnor, som blir våra utan våld!

Vid brasans glöd

Refr:

G D C D
Här sitter vi vid brasans glöd

G
med drycker som gör susen

D C D
slå i med ännu mera mjöd

C D G C D G
till bredden uti krusen, till bredden uti krusen!

G D C D
Drycker finns av många slag man hinner knappast testa

G D C D G
Dem alla i sin levnads dag men man hinner väl de flesta!

G D C D
Jag har prövat mycket gott och en del som smakat lera

G D C D G
men det jag utav *nägon* fått skall jag aldrig smaka mera!

Rätter finns av många slag man hinner knappast testa

Dem alla i sin levnads dag men man hinner väl de flesta

En del är lagt på silverfat med kalvkött och potatis

Men det vi kallar riktig mat är den som vi fått gratis!

Visor finns av många slag man hinner knappast testa

Dem alla i sin levnads dag men man hinner väl de flesta

En del har klang i A-moll:sju med känslig ton i sången

men visan som vi sjunger nu har vi sjungit för sista gången!

Kvinnor finns av många slag man hinner knappast testa

Dem alla i sin levnadsdag men man hinner väl de flesta

En del går klädd i lin och taft och dansar uppå ängen

Men de allra bästa som jag haft är dom jag haft i sängen!

Timmermän finns av många slag, man hinner knappast testa

Dem alla i sin levnadsdag men man hinner väl de flesta

Timmermän dom pålar med en stam på minst en meter

Och nu har jag fått så mycket stock att jag knappt vet vad jag heter!

Vikingabalk

Refr:

Em D
Draken i vår för står stark
C D G
Hell dig Tyr
Em D
Vi far till strid på okänd mark
C D Em
när vi mot segern styr

Em D
Nu han svävade kring på det ödsliga hav,
Em D Em
Ja han for som en jagande falk,
Em D
men för kämpar ombord skrev han lagar och
rätt,
Em D Em
Vill du höra hans vikingabalk?

Refr.

Ej må tältas i skepp, ej må sovas i hus:
inom salsdörr blott fiender stå,
Viking sover på sköld och med svärdet i hand,
och till tält har han himlen den blå!

Refr.

Kort är hammarens skaft hos den segrande Tor
Blott en aln lång är svärdet hos Frej
Det är nog, har du mod gå din fiende när
och för kort är din klinga då ej!

Refr.

Nu syns vikingaskepp, då är antring och strid,
det går hett under sköldarna till
om du viker ett steg tar du avsked från oss
det är lagen, gör sen som du vill!

Draken i vår för står stark
Hell dig Tyr
Vi far till strid på okänd mark
när vi mot segern styr!

Em D
Draken i vår för står stark
C D G
Hell dig Tyr!
C D G
Hell dig Tyr!
C D Em
Hell dig Tyr!

Vintervisa i Ödemarken

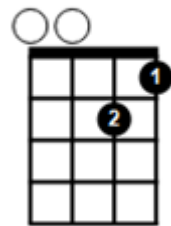
C C_7 f
 för den vinande nordan och vintern, broder,
 G_7 C G_7
 för den grånande morgonens stjärna klar,
 C C_7 f C
 för vårt hem och vårt land och vår bedjande moder,
 B_7 E_m f G_7
 för myllrande städer och istunga floder vi
 C C_7 f D_m
 höja vårt stop och för kommande dagar
 G_7 C
 och för kärlek och lycka som var.

C C_7 f
 När sjöarna ligga här frusna och döda,
 G_7 C G_7
 och prövdren dansa i moar och slog,
 C C_7 f C
 vi dricka och drömma om bäckar som flöda,
 B_7 E_m f G_7
 och minna oss somrarnas solnedgång röda och
 C C_7 f D_m
 gårdar som lysa bland åbrodd och lilja
 G_7 C
 och skuggor som dansa i skog.

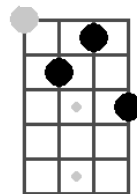
A_m D_m A_m D_m
 för den hårdaste skaren och bittraste vinden
 A_m E_7 A_m
 för det fattiga folket som slåss för sitt bröd,
 A_m D_m A_m D_m
 för dem som i armod bli hårda om kinden
 C f C f E_7
 för dukade bord och för slädar vid grunden, för
 A_m E_7 A_m G_7 G
 sårfyllda kroppar och läkande död.

C C_7 f
 försonta och glada i stjärnans timma
 G_7 C G_7
 vi glömma att jorden blev bräddad av hat.
 C C_7 f C
 Vi resa oss upp under stjärnor som glimma
 B_7 E_m f G_7
 omkring oss de heligas natt vi förnimma för
 C C_7 f D_m
 dem och för jorden, för himlen och oss
 G_7 C
 våra stop vi höja, kamrat.

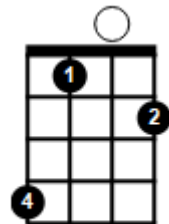
G_7



C_7



B_7



Vinvisa

Min broder och vän
Som gärna vill veta var rödvinet finns
Kom lyssna till en
Som aldrig har fruktat
men alltid har suktat
till vin, vad jag minns
Var säker att stanna
vid vinkrus och panna
Där alla de drycker vi känner igen
De upphälda stå
Så låtom oss då
oss glädja, med alla sorts viner, min vän!

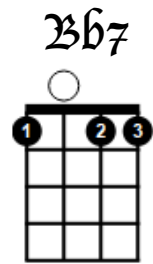
Förälskelsens träl
du utlämnad är åt en elak försyn,
med gråt och med gräl
Och rosor och liljor
och kamp mellan viljor
står jämt på menyn
Minns hur kärlekens sålde
Tristan och Isolde
hur det gick så till slut, och visa mig sen
Vilken däre till man
söker kvinnor när han
förälskats i alla sorts viner, min vän!

Soldater av mod
med löften håls rika men mynten hålls kort
jag minns när ni stod
på Brukebergs höjder
marskalken stod nöjder
en mil längre bort
kom, vila idag
Slöm belägring och slag
God blir sömnen när benen är hela, och sen,
När ni skall till Juten
Ni ångrar besfuten
och längtar till alla sorts viner, min vän!

Ni prästerskapsfolk
för den store i himlen så allvis och skön
ni gör er till tolk
En dag ni predikar
dock fritt er berikar
med sjudagarslön!
Håft upp att predika
och försök att förlika
er med alla oss som är hedningar än
minns Kristus så god,
till vin blev hans blod
Låt oss helgas av alla sorts viner, min vän!

Visa vid midsommartid = Du singlar av olvon

Dm A7 Dm Bb7
Du singlar av olvon en midsommarkrans
A7 Dm
och lägger den om ditt hår.
Dm A7 Dm Bb7
Du skrattar åt mångubbens henvita glans
A7 Dm
som högt över tassen står.



D A7 D A7
Inatt skall du dansa vid Svartramma tjärn
D A7 Bm A7
i långdans, i sprängdans på glödande järn.
D A7 D Bb7
Inatt är du bjuden av dimman till dans
A7 Dm
där Ull-Stina, Kull-Lina går.

Nu tager du månen från blåbergets kam
att ge dig en glorias sken.
Och ynglen som avlats i gölarnas slam
blir fålar på flygande ben.

Nu far du till Mosslinda, mosslunda mor
där Ull-Stina, Kull-Lina, Gullfina bor.
Inatt skall du somna vid Svartrama damm,
där natten och mossan är len.

Visan om Dehlin

 C f C
Till Dehlin vill var mänska' vandra,
 C f
Detta kan man ej dem klandra,
 G
för där man njuta kan av andra!
 f G C
Dehlin till vår död!

Där finns ingen hög moral
sång och dans i varje sal
var mänska' gör sitt eget val
Dehlin blir vår död!

Där finns guld i överflöd
mustig mat och mycken mjöd
kvinnor, män, med väldig glöd
Dehlin till vår död!

Där finns pojkar där finns getter
för många våta varma nätter
där man på varandra sätter
Dehlin blir vår död!!

Till bordell i hastig tramp!
Kök din pipa full med svamp!
Kroppen fylls av rusig kramp!
Dehlin till vår död, ja Dehlin till vår död
ja, Dehlin blir vår död!

Vísan om Kniv-Äsla

♩
Jag minns ditt blåa öga, brynjerosten i ditt hår,
♩ ♩
Jag fick hjälmens kant i pannan när du kysste mig igår
♩ ♩
Du satt så tungt uti mitt knä och skralade en sång,
♩ ♩
jag kan ännu minnas dunklet i din slitna paviljong
♩ ♩
Och jag minns hur ljuvt du log, när en blomma upp du drog
♩ ♩ ♩ ♩ ♩
Och dess kronblad ryckte loss ett i sänder, med dina grova ärrade händer
♩ ♩
Och du slöt mig i din famn och jag stönade ditt namn!
♩ ♩
Kniv-Äsla av Ödisätten, drar i rök och damm!

Jag vill inte tro de rykten som florerar här i stan
att du reser runt i trakten och gör karlarna med barn
Jag väntar troget till den dan du återvänder hit,
jag har köpt din favorittobak och skaffat mera sprit
Allt ska bli såsom förut, jag ska vakta vid ditt spjut, här
och vara dagens tolfte vänsterprassel, och lyssna till ditt vapenrassel
Jag går här och samlar damm, kom och ta mig i din famn!
Kniv-Äsla av Ödisätten, drar i rök och damm!

Jag minns jag sökte tröst invid din väderbitna barn,
när du slagit mig i fingerkrok och brutit av min arm
Du strök mig med din kärva hand som luktar salt och spad,
och vyssja mig till sömns med gamla "Dra till strid åstad!"
Av varenda brud jag haft, är du den enda som haft kraft, nog
Att sjunga dig mer röd än vin i nyllet, jag fick mjöd i både sinnet och i yllet
Inte bar du någon skam när åtta ölkrus ställdes fram!
Kniv-Äsla av Ödisätten, drar i rök och damm!

Jag skulle köpa tyg i den butik du förestår,
men du med andra tankar, du drog ner mig i ett snår
Ivrig att visa vilken handel du förstod dig på,
Och det var mest av skrämsel som jag fick den till att stå
Åh, jag minns din ljuva bas, hur den spräckte varje glas
Du fick mig att affärsmässigt "tömma pungen, och fick mynten i båd ögonen och munnen
Du är kåt och lätt våldsam, som jag vill ha min madam!
Kniv-Äsla av Ödisätten, drar i rök och damm!

När du styrde bort din kosa ut på slagfälten igen,
ja då stod jag där vid grinden som den sorgsnaste av män
Du sade bara "Hej vi ses!" och kramade min hand,
en månad fick jag sedan gå med handen uti band
Men förbandet minner mig, om stunderna med dig,
När mitt silver och mitt mjödfat har försvunnit, Men mitt hjärta har du allaredan vunnit
Jag stod kvar när du försvann och jag ropade ditt namn!
//: Kniv-Äsla av Ödisätten, drar i rök och damm! ://

Våra förfäders skål

Am G
Nu fyller vi våra förfäders skål
Dm G
med dropparna av det gyllene mjöd.
Am G
Så dricker vi våra förfäders skål
Dm G
med kraft från våra krigares död.
Am G Am
Och om jag denna dag
F G
uti striden lider dödens kval
Am G Am
så dricker jag i natt
F G
mina förfäders skål i hjältars sal!
F G Am
Skål, syster, skål!

Och dryckeshornet går laget om
så alla får smaka sin fiendes blod.
Så tackar vi våra förfäder som
har lärt oss tapperhet,
djärvhet och mod.
Och om jag denna dag
uti striden lider dödens kval
så dricker jag i natt
mina förfäders skål i hjältars sal!
Skål, broder, skål!

Vänner och fränder

Am f
Vänner och fränder de lade om råd
G Am G
Hur de skulle gifta bort sin fränka i år
Am G
/ Ut i rosen, lade om råd
Am G f Am
Hur de skulle gifta bort sin fränka i år /

Dig vill vi giva en kungason till man
Som haver mera guld än lille Roland haver land

Om lördan och söndan budet utgick
Om måndan och tisdan skull skädas vad hon fick

Om onsdan och torsdan blandades vin
Om fredan och lördan dracks hedersdagen in

De drucko i dagar de drucko i två
Men inte ville bruden åt sängarne gå

De drucko i dagar de drucko i tre
Men inte ville bruden åt sängarna se

Då kom där in en liten sjödräng
Och han var allt klädd uti blå kjortelen

Han ställde sig vid bordet och talade så
Jag ser endast masterna som där gå

Så lyster det Jungfrun åt högan loftet gå
Så springer hon den vägen mot sjöastranden låg

Hon sprang uppå stenar hon sprang uppå tå
Men aktade sig väl för böljorna de blå

Så bjödo de henne i skeppet in
Och bjöd henne att dricka både mjöd och vin

Jag ser jag ser på dina vita fingrar små
Att vigselring ej suttit på den förrän igår

Jag ser jag ser på ditt guldgula hår
Att brudekrans ej suttit på det förrän igår

Jag ser jag ser på dina snövita bröst
Att de ej har varit någon småbarnatröst

Och jungfrun hon lägger sig vid lille Rolands sida
Hon känner sig varken sorgsen eller kvida

Värdshuset vid vägens slut – G-dur

Am D G
Vi kom till ett hus, där ölet var mustigt
C G D G
Och flödade skönt under tappspakens kran
Am D G
Men utan vin blir det inte så lustigt
C G D G D
Man blir inte rusig på hela dan

Refr:

D G D
Så går vi igen, framåt på färden
G D
Det var längesen vi var här förut
G D
Och aldrig vi minns var i hela världen
G D G
Det värdshuset finns, där resan tar slut

Refr.

Vi fann ett nytt värdshus efter ett tag
Där allt fanns att hålla ut i sin trut
Men helt utan kvinnor och deras behag
Så stannar vi inte en enda minut!

Refr.

Så fann vi en krog som passade gott
Med de skönaste kvinnor vi nånsin' fick se
Huset var uppmurat liksom ett slott
Men där fanns ingen mat - så var det med det!

Refr.

Vi är inte kräsna, men vet vad vi vill
Vi roar oss gott utan bråk, utan gräl
Och därför vi kommit; nu stannar vi till
För här vi kan alla roa oss väl!

D G D
Nu stannar vi här, om än något stela
G D
Med visst besvär; har vi hittat rätt
G D
Nu vill jag dricka, nu vill jag spela
G D G
Fatta en flicka, äta mig mätt!

Yrkesvisan

D A G A
Bondens yrke har jag lärt mig akta noga på
D G A D
för utan mäst och humle, vad voro vi väl då?
D A G A
Om allt man fick på krogen var saltvatten och lut?
D G A D
Om bonden inte fanns, ja då tog säkert festen slut!

Smedens yrke har jag lärt mig akta noga på,
för utan tunnband och beslag, vad voro vi väl då?
Tunnorna de sprack och allt ölet det rann ut -
om inga smeder fanns så tog säkert festen slut!

Lekarens yrke har jag lärt mig akta på
för utan sång och visor, vad sjöngo vi väl då?
Om alla satt där tysta medan skämtandet dog ut -
om lekarna inte fanns, ja då tog festen slut!

Fårherdens yrke har jag lärt mig akta på
för utan några byxor, vad buro vi väl då?
Om alla satt här nakna, och alla skämdes ut?
Om fårherden inte fanns, ja då tog festen slut!

Fiskarens yrke har jag lärt mig akta på
för utan någon saltsill, vad åto vi väl då?
Om ingen mer blev törstig uti hals och uti trut,
och inte tog någon drickapaus, tog låten aldrig slut!

Timmermannens yrke har jag lärt mig akta på
för utan några sängar, var bolla vi väl då?
Om man fick gå till gödselstacken för sin sexdebut
Då skulle ingen ligga mer än max någon minut!

År 1824

A D A E
År artonhundratjugofyra jag mig en hyra tog,
A D E
på briggen Josefina till att fara
A D A
Vi gingo ombord på briggen allihop,
Bm D EA
för att bliva klara till att resa!

Men vinden blev kontrari och vi till ankars gick,
och uppå Älvsborgsfjorden fick vi ligga
I dagarna fem, vi fick ej fara hem
och farväl av våra flickor taga!

Men vinden nu god blåser och lotsen är ombord
och folket börjar sjunga invid spelet
Vindar ankaret opp och seglen i topp,
adjö och farväl ni Sveriges flickor!

Men vi kan inte glömma vårt fädernesland,
så länge som vi har Marstrand i sikte!
för den som ungt är han är ju lika glad
för var som vi får hamn så får vi flickor!

Äggavisan

G D
Inatt så är det valborgsnatt
C D
Maj är välkommen!
C D C D
Och skogen den bär gröner hatt
G C D G
Sommaren är ljuvlig för oss alla!

Här står vi några piltar små
Så ge oss lite och låt oss sen gå!

Nu sätter vi maj i bondens vägg
Så får vi brännevín och ägg!

Och kan vi inga pengar få
Så låt den svarta buteljen gå!

Här inne bor en bonde snål
Han äter sill och surer kål!

Nu hör vi mor på golvet gå
Hon letar ägg i varje vrå!

Nu sätter vi maj i pigans säng
Och akta dig väl för grannens
dräng!

Nästa år när vi komma igen
Så står väl vaggan i pigans säng!

Vår spelman vi ej klandra må
För att han låter stråken gå!

Nu hör vi träskorna skramla
Oj, speleman han ramlar!

Sommaren har vi i vår säck
Och vintern har vi jagat väck!

Och den som har men ej vill ge
Den önskar vi åt helvete!

Vi lyfter på vår gamla hatt
Och önskar er alla tack och god
natt!

Ändå jag dricka och klunka kan

D G D
Jag lever bland de glada
Bm A
Tar dagen som jag kan
D G D
Jag hoppar på en spada
Bm A
Och är en skröplig man

Bm A Bm A
Men ah=ah=ahahaha
D Bm A
Ändå jag dricka och klunka kan!
Bm A Bm A
Ah=ah=ahahaha
D A D
Ändå jag dricka och klunka kan!

Min skjorta, tusen flikar
Liksom ett segel blås
Hvar klack med stora spikar
Skinnbyxor, hej, gunås!
Men ah=ah=ahahaha
Ändå jag dricka och klunka kan!
Ah=ah=ahahaha
Ändå jag dricka och klunka kan!

Mitt hår långt ned i synen
Och hakan uppåt sol'n
Och dam i ögonbrynen
Och palska på Viol'n!
Men ah=ah=ahahaha
Ändå jag dricka och klunka kan!
Ah=ah=ahahaha
Ändå jag dricka och klunka kan!

Må göra! Jag är gläder
Och fröjdas åt min lott.
Stor tack, min mor och fader,
Att jag har livet fått!
Men ah=ah=ahahaha
Ändå jag dricka och klunka kan!
Ah=ah=ha! ha! ha! ha!
Ändå jag dricka och klunka kan!

Ödets spel – G-dur

D G D G
All kärleks lön och all trohets krav
C G D G
De binder mig med samma styrka
D G D G
Som ebb och flod uti samma hav
C G D G
Som en gud och djävul i samma kyrka!

Am G D
Den ena tycks ge lisa, frid och ro
Am D G
Den andra grinar, elak i synen
Am G D
Och spottar ur sig hån, vad skall man tro
C G D G
När ingen höjer ögonbrynen!

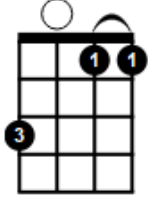
Kom hit till mig och ge mig tröst
Och göm mig under mörka täcken
Ge mig, min kära, både vår och höst
Och is som klirrar fram i bäcken!

Det onda med det goda får man ta
All lyckans pärlor ställer sig dyra
Ödets hjul vill alla händer dra
Men inte att nån annan skall styra!

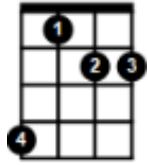
Därför ge mig både stryk och smek
För efter dagen kommer alltid natten
Skratta ni åt min harpolek
Men ge mig likväl ett mynt uti hatten!

för ni precis som jag har era fel
Och drömmer om att endast lyckas
Men alla deltar vi i ödets spel
Där alla slutligen förolyckas!

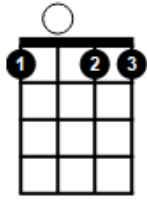
A#



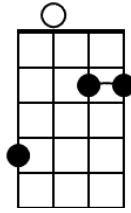
B



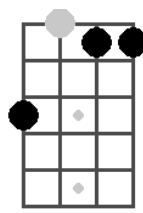
Bb7



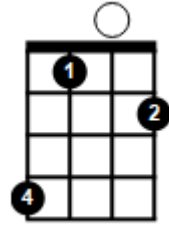
Bm



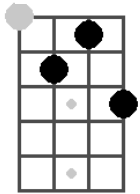
Bb



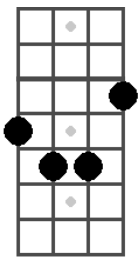
B7



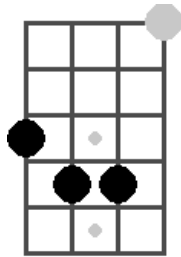
C7



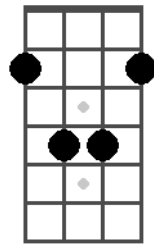
F#



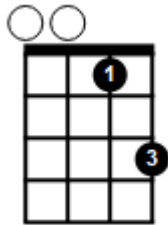
F#7



F#m



Gm



G7

